

DEN NY VERDENS.
impuls

NUMMER 3 - JUNI 2013 - 31. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Om en vågen samvittighed

At lære de guddommelige love at kende er ensbetydende med, at man ønsker at efterleve dem, men i grænsezonen mellem dyreriget og det rigtige menneskerige kan denne efterlevelse være meget vanskelig. Det er ikke altid let for den uindviede at vide, hvilken handlemåde der er den rigtige, og hvilken der er den forkerte.

Her er det, at studiet af mit arbejde træder hjælpende til, idet det kan medvirke til at holde Deres samvittighed vågen. Da der endnu er en del dyriske urkræfter i Dem, som ikke er bragt under kultur, og denne kultivering kun kan finde sted igennem den vågne samvittigheds stadig kontrollering af Deres tankeliv, er problemet "en vågen samvittighed" således ikke ligegyldigt.

....

At komme til klarhed over sine egne fejl er den hurtigste vej til at komme til at elske sin næste som sig selv. For at opnå et harmonisk liv, må man hele tiden have øjnene åbne for, om den handling, man står i begreb med at foretage, er skalkeskjul for noget egoistisk, eller om den som dybeste motiv har ønsket om at skabe glæde for andre end en selv.

De vil jo inderst inde gerne udrette noget, der er til gavn for skabelsen af det rigtige menneskerige. De er alle sammen med i denne skabelse, og den kendsgerning, at De allerede nu har fået lov til at møde de kosmiske analyser, betyder, at De har et ansvar som menneske. Det er Deres opgave at vise andre en lysende tilværelsesform.

(Fra Martinus-foredrag i Klint 12/7 - 1942)

Indhold

3	<i>Martinus:</i>
Frigørelse af flokkebevidstheden	26	<i>Preben Bagger:</i>
Brev til Rådet
6	<i>Gerard oude Groen:</i>
Et kosmisk organs smertefulde
fødselsveeer	27	<i>Per Holsner:</i>
Budskab fra Martinus?
12	<i>Mischa Lim:</i>
Åbent brev til sagens venner	28	<i>Anders Silverfall::</i>
Hvad er Instituttets Råd redskab for -
mørket eller lyset?
14	<i>Ruth Olsen:</i>
Når "ulydighed" er nødvendig	30	<i>Fakta-boks om sagen i sagen</i>
16	<i>Annette Skov:</i>
Livets Bog er en helhed	32	<i>Per Bruus-Jensen:</i>
Om ontologien i Martinus' kosmologi
17	<i>Jan Schmidt:</i>
Kære venner af Martinus' sag!	38	<i>Ingrid Holck:</i>
En lignelse
19	<i>Christer Malmström:</i>
<i>Brev til Rådet</i>	39	<i>John Karlsen:</i>
Brev til de "anklagede"
20	<i>Tadeusz Hynek:</i>
Elsker hverandre!	40	<i>Martinus:</i>
"Saligt er det at give hellere end at tage"
21	<i>Thor Gjörvad:</i>
Åbent brev til MI	42	<i>Søren Kierkegaard:</i>
Vær piat
22	<i>Tadeusz Hynek og Toni Bjerremose:</i>
Hvorfor en licensaftale?	43	<i>fra debatten på facebook</i>
24	<i>John Karlsen:</i>
Kommentar til MI's pågående retsfor-
følgelse	44	Sommerkursus i Odense og andre aktiv-
iteter i Livets Skole
25	<i>John Gisleaen:</i>
Åbent brev til MI	45	KORT FORTALT
26	<i>Marja og Anders Silverfall:</i>
Brev til beslutningstagerne	52	flere breve

Den Ny VerdensImpuls nr.3/2013

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk: Princo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro:(reg. 3208) 925 4242 - Norsk giro:
7877 08 07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december - tror jeg nok!**

Få prøvenummer tilsendt

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. august 2013**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels ind-
hold, **der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i litteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

Dette år har jeg gjort til et "fugleår" - Denne-
gang har jeg til forsiden valgt duen, fordi den
så ofte har været brugt som symbol på fred! Og
på helligånden!

Så er der allerede blad igen!

Jeg havde regnet med at vente med det nye blad til der
var kommet en afklaring på det med retssagen, hvad der
dog ikke er endnu her i skrivende stund sidst i maj. Men
der er kommet så mange indlæg til bladet, at jeg har lyst
at dele ud af dem nu. Det er jo glædeligt, at så mange
martinusfolk har lyst til at ytre sig.

Og så kan jeg få lejlighed til at minde de, der endnu ikke
har fået gjort det, at det er tid at forny abonnementet for
2013. Det fik jeg ikke med i sidste blad, for trykkeren
lavede en fejl og udelod simpelthen lederen.

Der ligger nu lydbånd med 50 Martinus-foredrag til fri
download på www.martinuswebcenter.dk, forbedret og
renset for mislyde. Jeg regner med snart at få dem til
salg på MP3-skiver i Bogbiksen til kostpris. Institutet
har ikke copyright på lydbånd, som det fremgår af et par
artikler her i bladet, og som en advokat med speciale i
copyright har forklaret, kan optagelser fra foredrag, som
var offentligt tilgængelige, ikke blive underlagt copyright.
Desuden stod der ikke noget om lydbånd i det af Martinus
underskrevne "gavebrev".

For at vise hvor utrolig mange forsøg, der gennem årene
har været gjort fra anklagedes side på at finde fredelige
løsninger på den nu aktuelle "sag", bringes der i dette
blad s.30 en "fakta-boks" over dets "historiske" forløb.

Der bringes i dette blad en del konstruktive løsninger. Alle
ønsker jo, at vi kan udbrede "kærlighedens videnskab" i
fred og samarbejde.

Forårshilsen
Ruth

Frigørelse af flokbevidstheden

Af Martinus

I vort århundrede har den jordiske menneskehed på en meget ubehagelig måde erfaret, hvordan flokbevidsthed eller flokmentalitet kan blive årsag til forfærdelige ulykker og lidelser. En enkelt mand fik millioner af andre mennesker til at strække armen i vejret og råbe "heil" og derefter til med trampende støvler at marchere ud i verden for at drage andre folkeslag ind under samme massesuggestion ved våbenmagt og propaganda. Når noget sådant kunne finde sted, er det naturligvis ikke blot fordi Hitler besad en kolossal viljekraft, men i særlig grad fordi han formåede at appellere til flokinstinktet hos jordmenneskene, til primitive instinkter og følelser, som hører dyreriget til, og som også fik udløsning i krigens og koncentrationernes rædsler.

Men Hitler og nazismen led nederlag for åbent tæppe, og det blev vist menneskeheden, hvorledes en sådan mentalitetsudfoldelse må bukke under for det samme ragnarok, den har påført andre. Denne oplevelse har jo nok gjort en del mennesker klogere, men ikke alle. Politisk propaganda kan stadig få mennesker til i flok at udføre dyriske handlinger, som gør livet på jorden til en jungletilværelse, hvor princippet "magt for ret" dominerer.

Det er dog ikke meningen med jordmenneskenes liv, at de skal blive ved med at være underkastet jungleloven. En mentalitetsændring vil lidt efter lidt føre den jordiske menneskehed ind i helt andre livsbaner, og det vil netop ske gennem den individuelle udvikling, som fører til frigørelse af flokbevidstheden.

Nu skal man ikke tro, at flokbevidsthed og massesuggestion er noget, der blot ytrer sig gennem politisk propaganda, og absolut heller ikke, at det blot er nazismen, der er baseret på flokmentalitet. Nazismen har været et tydeligt og grelt eksempel på politisk propaganda og på, hvad den kunne føre med sig. Men de jordiske mennesker er udsat for en masse andre variationer af dette princip, og de må igennem dem for derved at gøre de nødvendige erfaringer, som lidt efter lidt gør dem uimodtagelige for propaganda og suggestion, så de bliver i stand til at tænke selvstændigt og handle ud fra deres egen tænkning og ikke fra andres eller fra, hvad der er takt og tone eller skik og brug.

Nu vil nogle måske indvende, at der da ikke er noget ondt i at følge takt og tone eller skik og brug i det land og det miljø, hvori man lever. Det er der heller ikke, ligesom der

ikke er noget ondt i, at det enkelte dyr følger dyreflokken og gør som de andre. For dyret er det tværtimod en dyd og en nødvendighed. Det har det også i lange tider været for de jordiske mennesker, som er blevet ledet af religiøs og politisk diktatur. Men mange jordmennesker er i vor tid ved at vokse ud af denne tilstand, de føler selv, at de ikke mere er på bølgelængde med mange af de former for skik og brug og vanetænkning, der dominerer det miljø, hvori de lever, og de prøver, ofte med stort besvær, at gøre sig fri af flokmentaliteten.

Det er vanskeligt for mennesket at gøre sig helt fri

En sådan frigørelse kan ytre sig på mange måder. Den kan f.eks. ytre sig på den måde, at unge mennesker nægter at gøre militærtjeneste, fordi de ikke opfatter en anden nations soldater som fjender, men som medmennesker, de ikke ønsker at dræbe. Den kan også ytre sig på den måde, at man ændrer sine ernæringsvaner og går bort fra at spise animalsk føde og bliver vegetar både af etiske og sundhedsmæssige grunde. Den kan vise sig på det religiøse område, idet mange mennesker føler, at deres religiøse indstilling ikke stemmer overens med de dogmer, der er grundlag for den officielle religion.

Den kan også ytre sig inden for politiske, kunstneriske og videnskabelige områder, inden for undervisning og meget andet. Men selv om mennesker skaber en vis frigørelse fra gamle vaner, skikke og forestillinger inden for lokale felter af vor nuværende kultur, er det ikke dermed givet, at de samme mennesker virkelig er blevet frigjorte mennesker. De kan være bundet af vaner og fordomme på så mange andre felter samtidig med, at de måske gør propaganda for deres nye ideer på en måde, som i mis-

tænkelig grad ligner de gamle metoder, hvad intolerance og fanatisme angår.

Men hvordan kan man da blive et selvstændigt tænkende og frigjort individ, der kan sætte sig ud over ”den offentlige mening” uden at havne i en eller anden åndelig bås af politisk, religiøs eller anden art? Det kan man kun ved at lære livets love at kende på en sådan måde, at man kan handle i overensstemmelse med dem. Livets love kan ingen religion og heller ikke noget politisk parti have patent på. De eksisterer uafhængige af alle jordmenneskelige ideer og sammenslutninger. Men jordmenneskenes ideverden og deres mere eller mindre idealistiske foreninger, partier og andre sammenslutninger er til gengæld ikke uafhængige af livets love.

De er underkastet det kosmiske kredsløbsprincip, ligesom alt andet i livet er det. Det vil sige, de har deres spæde spirende tilstand, deres vækstperiode på vej mod kulmination, og efter kulminationen deres gradvist degenererende tilstand på vej mod døden. Men intet dør uden at genopstå i en ny form. Partier, sekter og foreninger opløses, som stof der forvitrer, og de enkelte ”celler” i stoffet, altså de enkelte mennesker, der var medlemmer af disse sammenslutninger, går måske ind i andre, hvis form for idealisme de finder mere i overensstemmelse med deres egne meninger og idealer.

Eller de danner måske selv nye sammenslutninger og søger at hverve proselyttere og tilhængere til deres ideer. Bag alle disse omgrupperinger eksisterer en bestemt udviklingsplan, idet de grupper, sekter, foreninger eller partier, menneskene efterhånden bliver trætte af at have med at gøre, er domineret af flokmentaliteten og vane-tænkningen, medens de, som de søger over i eller søger at danne, almindeligvis er baseret på lidt større personlig frihed og selvstændig tænkning.

De jordiske menneskers love er for en stor del i overensstemmelse med dyrerigets love

Det er altså en gradvis frigørelse, som finder sted, idet individet får sværere ved at indordne sig under parti-disciplin, dogmer, ceremonier eller andre autoritære forordninger. Efterhånden ønsker det at stå helt frit, men vil opdage, at det er vanskeligt, ja næsten umuligt i den verden, menneskene lever i i vor tid. Mennesket må leve i denne verden sammen med andre mennesker, de må vekselvirke og skabe livsbetingelser for hinanden. Det kan ikke ske uden love, vedtægter og forordninger, som de alle må underkaste sig.

Men spørgsmålet er så: er de jordiske menneskers love, forordninger og vedtægter i overensstemmelse med livets love? De er for en meget stor del i overens-

stemmelse med dyrerigets love, med ”den stærkeres ret”. Noget menneskeligt gør sig dog også gældende, idet lov- og retsvæsenet netop har til opgave at sørge for, at de svage, dvs fysisk og økonomisk svage, i samfundet også kan få deres ret. Men det er princippet ”øje for øje og tand for tand”, der er gældende.

Og selv om dette princips udfoldelse må siges at være et skridt frem mod menneskelige love, specielt når det virkelig bruges på en sådan måde, at de svage også får deres ret, så er det dog ikke retfærdighed, men kærlighed, der er livets inderste lov, og så længe de jordiske mennesker ikke er på bølgelængde med kærlighedens lov i deres indbyrdes forhold, vil deres verden være en mental jungle.

Ydmyghed er udtryk for virkelig menneskelig kultur

De jordiske menneskers flokbevidsthed ytrer sig ikke blot på den måde, at de optræder i grupper med fælles religiøs tro eller politisk overbevisning eller andet meningsfællesskab, der får dem til mentalt at ligne hinanden, som dyrene i dyreflokken ligner hinanden. Flokbevidstheden kan også i høj grad ytre sig hos mennesker, der absolut ikke ønsker at handle og tænke som ”folkemasserne” gør det. De føler sig hævet over ”den gemene hob” enten på grund af deres aristokratiske fødsel eller på grund af en speciel viden og kunnen indenfor et lokalt kulturelt område.

De har ikke mindre- men mereværdskomplekser, de repræsenterer enten herrefolksmentaliteten eller farisæismen, to mentalitetsarter, som mener at være udtryk for individualisme og højintellektualitet, men som kosmisk set blot er særlige former for flokbevidsthed, der også må forsvinde, for at en virkelig menneskelig mentalitet kan udvikles. Åndshovmod har ikke noget som helst med virkelig menneskelig kultur at gøre, det har derimod beskedenhed og ydmyghed, som naturligt forbindes med næstekærlighed og med et ægte og inderligt guddomsforhold.

Kristus har vist menneskeheden vejen bort fra flokbevidsthed mod en på en gang guddommelig og menneskelig individualitet. Det var ingen herrefolksmentalitet, han

repræsenterede, og han besad heller ingen farisæisk glæde over at være mere end andre. Han sagde tværtimod, at han var kommet for at tjene og ikke for at lade sig tjene. Men han var ikke bange for at give udtryk for sin tankeverden, selv om den var anderledes end flokkens, der var baseret på gamle traditioner, dogmer og vanetænkning.

Han sagde: ”Der blev sagt til de gamle: Øje for øje og tand for tand, men jeg siger eder, at I ikke skal sætte eder imod det onde.” Sådan en udtalelse var en fuldkommen kontrast til det, der var vanetænkning og skik og brug, og det er det endnu. Ganske vist kalder menneskene i vesten sig kristne, men deres kristendom er i de fleste tilfælde baseret på en dogmefast, blind tro på syndernes forladelse ved, at Kristus forsonede den vrede Gud ved sin lidelse og død på korset.

En sådan kristendom skabt af kirkefædre og prælater er blevet flokbevidsthed, og menneskene har været under suggestiv påvirkning af et kirkeligt diktatur. Dette siger

jeg ikke som kritik, for det har ikke kunnet være anderledes. Det var den eneste måde, hvorpå kristendommen i forhold til menneskenes daværende udviklingstrin kunne

blive en kulturfaktor. Men mange mennesker har siden gennemgået en udvikling, i hvilken den individuelle tænkeevne og trangen til logik er kommet til at spille en større og større rolle, og de er ganske naturligt vokset ud af troen på de gamle dogmer.

De er måske ateister og materialister, men en sådan tankegang er også en form for flokbevidsthed og vanetænkning. Man vandrer i små lokale tankebaner og er optaget af hverdagens begivenheder uden at ane noget om deres betydning set i en større sammenhæng. Men ingen mennesker kan vedblive med at leve i en sådan tilstand. Livet vil selv vække dem af denne dvale, og de vil blive søgende og længes efter et livssyn, som ikke lukker dem inde i en eller anden bås, men som virkelig kan gøre dem til frigjorte mennesker.

Åndsvidenskaben er kærlighedens videnskab

Åndsvidenskaben vil blive en faktor i den jordmenneskelige kultur, som i fremtiden vil få overordentlig stor betydning, idet den vil kunne hjælpe de enkelte mennesker bort fra flokbevidstheden og frem til individuel tænkeevne. Mange mennesker tror ganske vist, at åndsvidenskaben blot er en ny religiøs sekt, eller en forening, man kan

blive medlem af. Men det er en misforståelse. Åndsvidenskab kan ikke udbredes ved propaganda eller suggestiv påvirkning, den kan modtages af de mennesker, som er blevet søgende og ønsker at komme i nærmere kontakt med livets love. En sådan kontakt kan ikke opnås ved noget medlemskab og ikke engang ved studier, med mindre disse studier forbindes med en praktisering af næstekærlighed og tolerance.

Kernen i åndsvidenskaben er den samme kerne, som findes i de højere religioner, kærlighedsbudskabet. Derfor vil åndsvidenskaben ikke fortrænge religionerne, tværtimod, gennem den vil man forstå det, religionerne har givet menneskene gennem følelserne. Med hensyn til kristendommen vil man forstå, hvor stor betydning det havde, at Kristus sagde: ”Tag dit kors og følg mig”. Den enkeltes kors er de besværligheder og lidelser, han eller hun må igennem, når de fjerner sig fra flokbevidsthedens nemme løsninger, selvhævdelse og vanetænkning.

Når mennesket er begyndt at fjerne sig fra meget af det, der er skik og brug, vil det let komme til at føle, at det står ene med sine tanker og ønsker, men når det lærer de love og kræfter at kende, der ligger bag bønnens magt og forstår at bruge dem, vil det mærke at det aldrig er ene, men at der står stærke åndelige kræfter bag den forvandling af jorden og menneskeheden, det nu er ved at blive en bevidst medarbejder i.

Bliver en sådan livsindstilling og mentalitet ikke også til flokbevidsthed og massepsykose? Det gør den ikke. Ved at gøre åndsvidenskaben til en del af sit liv, udvikler man lidt efter lidt centrer i sin bevidsthed, hvorigennem den individuelle skabeevne vil få en langt større udfoldelse til gavn for helheden; man bliver et guddommeligt redskab i skabelsen af fred på jorden. Men enhver må igennem sit Getsemane og sin korsfæstelse, inden det bliver muligt at opleve den opstandelse, som det er at blive ”ét med Faderen” og blive en guddommelig livskunstner, som med sin skabeevne og kærlighed er med til at forvandle jorden til det, Kristus kaldte ”himmeriges rige”, hvilket vil sige en verden, der ikke domineres af dyrisk flokbevidsthed, men af menneskelig kærlighed og livskunst.

Et kosmisk organs smertefulde fødselsveer

Af Gerard Oude Groen

Set ud fra et bestemt ståsted er rådet for Martinus Institut et organ, der må vokse frem til det mentale og moralske stadium i fremtiden, hvor Martinus værk: DET TREDIE TESTAMENTE, er helt frigivet, og bøgerne er oversat til verdenssprog.

Men denne vækst er, ligesom den fysiske krops vækst, forbundet med smerter, hvilket betyder, at man må forlade de gamle mentale/moralske synspunkter og indtage et højere mentalt/moralsk ståsted synspunkter. Og det betyder igen, at man personligt må erfare, at ens gamle viden ikke mere harmonerer med den nye mentalitet/moral, der skal erobres og integreres i ens tænke-/tale- og handlemåde.

Man må gennemgå en højnelse af både følelserne og forstanden. Og det med følelsen betyder mange gange en smertefuld afskedtagen med de tanker og ideer, man havde oplevet som livgivende og inspirerende. Men det, som kan være livgivende i ét stadium, kan være ødelæggende eller en hindring i det overliggende stadium. Ovennævnte organ, som er sammensat af individuelle celler med hver sit eget personlige ansvar, må altså forlade bestemte gamle synspunkter og erobre nye, der mere harmonerer med den for tiden indtrædende situation. Der må altså finde en indvendig transformation af organets celler sted.

I Jesu taler og handlinger har vi en udmærket model for, at man før eller senere må transformere sig. Vi kan læse, at han gik imod de gamle og dermed forældede love i Mosebogen og dermed faktisk 'provokerede' de gamle, forældede, jødiske, verdslige og religiøse love og synspunkter. Dette gjorde han ud fra den viden, at det, han forkyndte, og det han gjorde, måtte være en model for den videre udvikling/transformation af jordmenneskeheden.

Men hvordan var situationen efter Jesu død?

Der ser vi så Petrus' og Jerusalems menighed, der hang fast i det gamle, forældede synspunkt at 'kun Jøderne' skulle frelses af Jesus eller Messias'en, på trods af Jesu ord om at apostlene skulle bringe fredens budskab ud til *alle* folk. Deres synspunkt var altså ikke i harmoni med den rettesnor, Jesus havde givet. Efter dette synspunkt ville det, som Kristus havde bragt, aldrig være blevet en verdensreligion, som det var meningen, at den absolut skulle blive.

Den 'afdøde' Jesus kendte dog en forfølger og morder af de første kristne, og han vidste samtidig, at Saulus var mere modtagelig for det nye i hans verdensfrelsende arbejde, og derfor blev Saulus gennem en slags nærdødsoplevelse indviet i, at profetien til Abraham: "I din sæd skal *alle* jordens slægter velsignes", kun kunne blive realiseret ved at frelse både Jøderne og hedningene.

Her ser vi altså to synspunkter/overbevisninger, der støder mod hinanden. Og så opstod der en slags magtkamp mellem Petrus' 'parti' og Paulus' 'parti'. Og først efter en del år kom Petrus og Paulus hinanden mentalt og moralsk mere nær og blev begge dræbt i Rom.

Og hvordan var situationen efter Martinus' død?

Der ser vi efterhånden også opstå en slags 'magtkamp' mellem to grupper.

Den ene gruppe (**A**) forkynder helst Martinus' værk under begrebet Martinus 'kosmologi' (se instituttets informationsmateriale, hjemmeside osv).

Den anden gruppe (**B**) forkynder Martinus' værk under hele værkets titel: DET TREDIE TESTAMENTE (se deres hjemmeside, trykte informationsmateriale osv).

Gruppe **A** er fundamentalt repræsenteret af rådet for Martinus Institut og gruppe **B** af personer omkring Rolf og Kurt Christiansen (den sidste nævnes her, fordi Kurt er udgiveren af de facsimileudgaver af Martinus bøger, derom senere).

Gruppe **B** blev startet af Rolf Elving, den sidste personlige elev af Martinus (hvorfor jeg omtaler ham præcis på den måde, vil jeg eventuelt forklare i et senere brev).

Men det var ikke, fordi Rolf selv var vild efter at blive

noget stort eller at få en stor position, men kun fordi den 'afdøde' Martinus – som havde stopfodret ham i sine sidste leveår med alle argumenter for, hvorfor det er vigtigt at hans værk må forkyndes som DET TREDIE TESTAMENTE, og at den forkyndelse må fremlægge den guddommelige sammenhæng med DET GAMLE TESTAMENTE og DET NYE TESTAMENTE – personligt påvirkede Rolf, faktisk på samme måde som Jesus ved Damaskus påvirkede Saulus, der efter den indgribende erfaring blev forvandlet fra at være en forfølger og morder til at blive den største forkæmper for Jesu' budskab.

Efter nogle indgribende åndelige erfaringer og en meget klar drøm om, at Martinus' ånd ikke mere levede på Martinus Institut (MI), følte Rolf, at han stod med ryggen mod muren, og at det eneste, der kunne gøres, var at gå i gang med det til ham viste oplysningsarbejde.

Rolf begyndte så at skrive den lille bog, der efterhånden er blevet oversat til nogle store og mindre sprog, med titlen: Introduktion til DET TREDIE TESTAMENTE. Men han skulle ikke kun skrive, men også holde foredrag om Martinus guddommelige gave til jordmenneskene, og dertil havde han brug for andet informationsmateriale end instituttets, dvs materiale der tydeligt eller utilslørt viste, at DET TREDIE TESTAMENTE eksisterede og var fortsættelsen og afslutningen af Biblen.

Til alt det arbejde, der fulgte efter denne opgave, havde man brug for forskellige kapaciteter, og så kom blandt andet Jan Langekær ind i billedet, der ikke har kendt Martinus personligt da sidstnævnte endnu levede på det fysiske plan, men gennem klardrømme fik Jan set Martinus, der meget detaljeret informerede ham om, hvad der skulle laves, og hvordan dette skulle laves indenfor Rolfs oplysningsarbejde. Man blev klar over, at man var nødt til at lave eget nyt informationsmateriale, som harmonerede mere med den opgave, man havde fået.

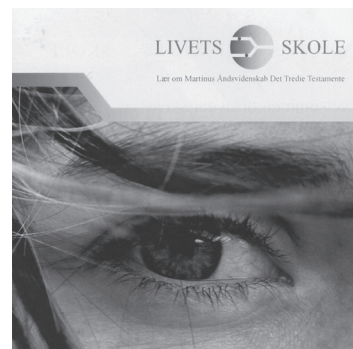
Jan kunne med sine mange forbindelser hjælpe med at få disse brochurer, foldere, nogle bøger osv trykt i Tjekkiet, så alt kunne blive så billigt som muligt, i fuld overensstemmelse med Martinus' retningslinjer. (Efter

netop disse retningslinjer blev for mange år siden, da Martinus endnu var fysisk iblandt os, nogle tyske oversættelser trykt i Holland, blandt andet: Bønnens Mysterium, hvor trykningen og indbindingen var meget billigere end i Danmark. Dette syntes Martinus, var en meget god ide, idet man

dermed kunne få det størst mulige udbytte af de penge, som interesserede havde skænket til MI).

Da Rolf så begyndte at bruge det nye skrevne og trykte informationsmateriale, havde dette en meget indgribende virkning på det af MI brugte materiale, der efterhånden ikke mere var 'up to date'. Det var, som om aktiviteterne af gruppe **B** tvang gruppe **A** til at vågne op og selv gøre en stor indsats for, med forbedret materiale, at informere om det store værk af Martinus.

Rolf og Jan var efter nogen tid kommet godt i gang med at organisere foredrag og udstillinger om DTT. Alle aktive personer i den udvidede gruppe **B** var efterhånden blevet klar over, at MI med dets ny-korrigerede Martinus bøger og tekster ikke længere solgte 'den rene vare'. Hvad er så 'den rene vare' eller Martinus' oprindelige tekst? Det er *kun* den tekst han *selv* har *skrevet*, med *kun* de ændringer, *han selv* har godkendt og signeret!

Naturligvis måtte MI godt lave et forkert 'trykt' ord, for eksempel 'invidid' om til 'individ', men det er altså det eneste, der er tilladt. Der skulle ikke pilles mere end sådant ved gaven af Guds sendebud. Da Bibelen også kaldes Den Hellige Skrift, og helligt betyder fuldkommen og Skrift kun Skrift og absolut ikke Tale/Foredrag, kan kun de *af Martinus selv* (et fuldkommen væsen) *skrevne tekster* blive til DET TREDIE TESTAMENTE.

De tidligere verdensgengløbere: Buddha, Jesus og Mohammed, har som bekendt ikke *selv* skrevet, men Martinus havde, som den sidste store verdensgengløser, i modsætning til dem fået den enestående opgave *selv at skrive* DET TREDIE TESTAMENTE. Disse tekster skulle ikke røres af nogen som helst, fordi i det øjeblik dette var tilfældet, var det ikke mere den af Gud ønskede *rene* Sandhedens Ånd eller den Hellige Ånd. Kun den der er fuldkommen ren kan repræsentere denne Ånd *i renkultur*, og kan skrive det, man kan kalde 'den *rene* vare'.

Jeg talte tit med Martinus om denne forskel mellem de tre ovennævnte verdensgengløbere og ham selv, og hver gang tilføjede Martinus, at det eneste, han 'frygtede', var, at man ville lave om på hans skrevne tekster, ligesom man før i tiden har lavet om på de, af disse tre forkyndte, hellige budskaber. Alle læsere af hans/Martinus' værk skulle kunne være absolut sikker på, at dette værk var *af ham selv skrevne tekster*.

Selv har jeg med hensyn til det: *at lave om på Martinus' tekster*, oplevet noget ved den hollandske oversættelse af den lille bog Påske. I forvejen havde vi i vores oversættergruppe i nogen tid diskuteret oversættelsen af forskellige udtryk i Martinus' værk, som på daværende tidspunkt endnu ikke havde fået fællestitlen DET TREDIE TESTAMENTE.

Bl.a. havde vi længe diskuteret et lidt specielt udtryk, som Martinus anvender i det 10. kapitel af ovennævnte lille bog. Næsten i slutningen af dette afsnit skriver Martinus nemlig: "Gudesønnens jordiske rester var indhyllet i et *alentykt* panser af sten suppleret med et bælte af romerske stridsfolk iklædt stål og jern."

I vores oversættergruppe syntes man dengang, at ordet 'alentykt' virkede lidt for gammeldags, og nogle læsere ville måske slet ikke vide, hvad 'alentykt' var for noget. Dog var det sådan, at ordet '*alen*' også findes på vores sprog. I gruppen var der mere eller mindre den holdning, at vi skulle finde en mere moderne og tidssvarende løsning for at beskrive stenens tykkelse.

Da vi så mødte Martinus på Institutet, forelagde vi ham vores forskellige forslag til et mere moderne dansk ord, som vi kunne oversætte til vores modersmål i stedet for det efter vores mening noget utidssvarende ord *alentykt*. I Martinus nærværelse kom vi så med forslag såsom, 'et tykt panser af sten', 'et meget tykt panser af sten', 'bag en stor sten', o.s.v... Martinus påhørte stille vores mange 'forbedringsforslag' til hans skrevne ord 'alentykt', hvorpå han sagte klaskede sin ene håndflade ned i bordpladen, for ligesom at signalere til os, at nu er det altså meget vigtigt, at I hører rigtigt godt efter. Samtidig så han kærligt, men også meget bestemt på os, hvorpå han sagde: "At nu skulle vi virkelig være klar over, at hvis vi ikke ønskede at oversætte hans ord og tekster præcist, som han havde skrevet tingene på dansk, ja så skulle vi slet ikke oversætte for ham mere."

Der fik vi/jeg altså vores/min lektie om ikke at ændre noget som helst i hans hellige bogtekster.

Som beskrevet ovenfor, var man i den lille gruppe **B** blevet klar over, at MI ikke mere solgte 'den rene vare'. Dertil kom at en støt voksende gruppe interesserede

udenfor gruppe **B** var utilfreds med, at de ikke kunne købe denne 'vare' på MI. Og utilfredsheden og længslen efter denne 'vare' voksede mere og mere. Og hvis en ærlig længsel efter noget er stor nok, må den kosmiske mættelse før eller senere virkeliggøres. Dette ville så betyde, at hvis ikke MI selv ville trykke disse bøger, så måtte Forsynet gribe ind, og andre måtte træde til for at trykke dem, således at den vigtigste del af Martinus' mission - at man *altid* skal kunne købe 'den rene vare' - igen fandtes.

Så Forsynet måtte finde de mennesker, der havde de nødvendige kvaliteter og ikke mindst det urokkelige mod til selv at gennemføre trykningen af disse hellige bøger. Og disse mennesker blev fundet, og de fik indpodet ideen om, at de selv skulle gå i gang med denne trykning. Disse mennesker viste sig at være Søren Ingemann Larsen og Kurt Christiansen. Disse indså i første omgang, at originalværket skulle ligge tilgængeligt på internettet, og udgivelsen af originalværket i bogform var den logiske konsekvens af dette, eftersom MI selv nægtede at gennemføre dette, og dermed ikke respekterede Martinus' udtrykkelige ønske om at udgive/trykke 'den rene vare' (se senere: Testamentets paragraf 3).

Kort derefter kom også Ruth Olsen ind i billedet, da hun hørte om, at der nu var nogen, der havde fået ideen om at udgive Martinus' oprindelige bogtekster. Og med hende kom der et tidsskrift ind i billedet, i hvilket man kunne gøre opmærksom på eksistensen af gruppe **B** og dens formål og forskellen i synspunkterne mellem gruppe **A** og gruppe **B**. Her fandtes derudover muligheden for en åben præsentation af begge gruppers argumenter. Nu ja, Forsynet hedder ikke for ingenting Forsynet, det vil sige at se forud og skaffe – 'forsyne' – mulighederne til, at det forudsete kan virkeliggøres!

Ideen til genoptrykning af den rene 'vare' eksisterede altså, og nu skulle den omsættes til noget håndgribeligt, de trykte bøger. Og denne udgave måtte absolut være så god, som det nu i den givne situation kunne lade sig gøre.

Der fandtes dog en 'tilsyneladende' hindring for denne omsætning, fordi MI via Martinus Gavebrev (http://martinus-webcenter.dk/pdf/gavebrev_1980.06.18.pdf) havde fået copyright til blandt andet alle Martinus tekster, og med dette i hånden troede og tror MI at kunne forhindre trykningen af 'den rene vare', af andre end MI selv.

Med hensyn til om andre end MI kunne/måtte trykke 'den rene vare', havde jeg for mange år siden i Klint en længere samtale med Willy (formanden af det daværende og nuværende råd).

Da jeg spurgte ham, hvorfor man ikke mere kunne købe den trykte 'rene vare' på MI, svarede han, at man dog

kunne købe de af rådet godkendte, *forandrede* Martinus' bøger. Så svarede jeg, at hvis ikke MI ville trykke 'den rene vare' op igen, så ville der nok komme andre, der ville gøre det, fordi dette var Martinus' udtrykkelige ønske. Disse bøger skulle absolut trykkes!! Men Willy var overbevist om, at ingen udenfor MI hverken ville eller turde trykke denne 'vare'.

Copyrighten eksisterer altså, det kan ingen benægte, men findes der muligvis noget i Martinus sidste Testamente, der, ud fra et kosmisk synspunkt, afkræfter copyright'ens magt/kraft i bestemte situationer? Se originalteksten af dette Testamente her:

(http://martinus-webcenter.dk/pdf/1980.06.10_Martinus_testamente.pdf)

I paragraf 1 af dette Testamente kan vi læse, at han bestemmer, at den selvejende institution, Martinus Åndsvidenskabelige Institut, også kaldet Martinus Institut, Mariendalsvej 94-96, 2000 København F, skal være hans *universalarving*

Men, det er ikke en arv uden tvingende betingelser, og *disse betingelser må opfyldes*.

Dette kan vi læse om i paragraf 3:

Det *pålægges min universalarving* og min bobehandlere *at respektere* de optegnelser, jeg efterlader mig *vedrørende* min bisættelse, *opfyldelsen af instituttets formål*, osv.

I bogen *Samarbejdsstrukturen* kan vi læse om, hvad formålet indeholder:

1. Bevare Martinus samlede værker *uændret*, som de foreligger fra hans side.
2. *Gøre disse værker tilgængelige* for interesserede, herunder *ved publicering*, oversættelse og undervisning i betryggende form.

Læg mærke til, at *først* skriver Martinus dette sidste Testamente og *først derefter* Gavebrevet. Gaven blev altså kun under bestemte betingelser overgivet til rådet, og hvis rådet modtager denne gave med alle i Testamentet nævnte konsekvenser, findes der altså i Testamentets tekst et guddommeligt krav, som rådet absolut måtte/må respektere eller opfylde.

Og derfor er det klart, at hvis rådet selv ikke opfylder dette krav, så er Forsynet, som sagt, simpelthen nødt til at finde andre, der vil opfylde dette krav, for det vigtigste er ikke, hvem der opfylder dette krav, men at kravet bliver opfyldt, og det er en absolut nødvendighed indenfor den sidste fase af verdensgenløsningen, at 'den rene vare' *altid* må kunne *købes* i alle mulige publiceringsformer, altså også i *trykt form*.

Projektet med at trykke 'den rene vare' (først de 7 bind af *Livets Bog*), som facsimileudgave, ville dog koste en

masse penge. Og Tage Buch, der var orienteret om og blev involveret i dette modige projekt, spurgte mig, om jeg havde hørt om, at der nu var nogle mennesker der ville trykke den rene vare, så den kunne sælges ved Rolfs foredrag og Jans udstillinger. Tage ville gerne personligt med sine egne penge hjælpe Kurts udgivelse af 'den rene vare'. Men han var ikke helt sikker på, om det nu var den rigtige vej at trykke den i den form, som den sluttelig fik. For at være helt sikker på om han gjorde Guds vilje i sin høje alder, henvendte han sig til mig og bad mig kontakte min søster Marianne, for om muligt via hende at få en klar information om, hvorvidt den forestående trykning skulle gennemføres.

Her er jeg så nødt til at fortælle lidt om Marianne. Da Martinus boede i København, holdt hun i tre år ferie i Sams sommerhus, og hun mødte Martinus mange gange både i København og på Klint. Efter Martinus død har hun haft en del åndelige oplevelser, og dette førte med sig, at hun blev klarsynet og klarhørende. En af de ting, hun i mange år har gjort, er at hjælpe mennesker der, efter deres fysiske død, ikke kan finde ud af deres situation i mellemtilstanden.

En dag viste Martinus sig for hendes åndelige syn, og efterhånden har hun det sådan, at hun nogle gange om ugen ser og taler med Martinus, der ofte viser sig sammen med Jesus. Den sidste fase af verdensgenløsningen er jo disse to væseners fælles projekt, ligesom de også i forrige faser har arbejdet sammen. Jesus vil, at Martinus nu bliver kendt på jorden. Det er nu, det er aktuelt og tvingende nødvendigt!

Nogle gange har hun med disse evner og med Martinus' hjælp endog kunnet hjælpe mig med at løse meget vanskelige oversættelsesproblemer, hvor hverken MI, Per Bruus Jensen eller andre, jeg spurgte til råds, kunne hjælpe mig. Desuden har hun, som en kanal for de helbredende Kristusenergier, nogle gange hjulpet mig og andre i Holland, Tyskland, Danmark og andetsteds med vore mentale/fysiske helbredsproblemer osv.

Da jeg nu spurgte hende, på Tages vegne: "Om trykningen af disse bøger som facsimileudgave skulle gennemføres?", fortalte hun mig til min store forundring, at hun allerede en del tid forinden havde set en lang række bøger med hvidt omslag og et gulddoptrykt symbol. Mens hun så disse bøger blive trykt, blev der sagt til hende, at "disse bøger absolut skulle trykkes".

Dette syn og disse ord meddelte jeg derefter til Tage, og lidt senere lykkedes det at skaffe det nødvendige pengebeløb til trykningen af 'den rene vare'.

Et stykke tid senere ringede Tage igen og fortalte mig, at nu var de store bøger blevet trykt (husk her at Testamentet var skrevet i 1980 og at 'den rene vare' først blev genoptrykt i 2010 af Kurt Christiansen).

Jeg ringede med det samme til Marianne, der, mens jeg talte, pludselig bad mig om at tie stille. Efter en kortvarig tavshed fra os begge to, fortalte hun mig, at *hun nu (med hendes åndelige øjne) så Martinus i en hvid præstelignende dragt. Han havde et bind af den genoptrykte udgave af den oprindelige Livets Bog i hånden og stænkede vievand på den. Dermed viste han, at han velsignede det arbejde, der var gjort. Han viste samtidig, at der ikke var sket nogen overtrædelse af instituttets copyright, for copyrighten er ganske uanvendelig i en situation, hvor mennesker af kærlighed til hans Sag arbejder gratis og uegennyttigt for at udbrede kendskabet til åndsvidenskaben.*

Senere blev også symbolbøgerne og en del småbøger trykt (Martinus godkendte også disse facsimileudgaver).

Dermed var mine ovennævnte bemærkninger til Willy blevet til en fysisk realitet: 'den rene vare' fandtes igen i trykt form, om end ikke trykt af MI, men af gruppen omkring Kurt. Og nu kunne gruppe **B** og de stiftelser og meget andet, der efterhånden blev oprettet omkring dens aktiviteter, med Guds velsignelse, sælge 'den rene vare' til dem, der gerne ville læse den. Og der er mange, der har købt den, men da man tilbød MI, at MI også kunne sælge disse bøger til den fastlagte meget lave pris, blev dette kærlige og fine tilbud afslået!

I et tilbageblik på den effekt de aktiviteter, som er blevet gennemført af gruppe **B** (informationsmateriale, hjemmeside, forbedring af symbolfarver, bøger lagt ud på nettet, trykning af facsimileudgaven, forkynde Martinus værk 'direkte' som DTT) har haft på MI's aktiviteter, kan man konstatere følgende forandringer:

1. Rådet fik lavet et nyt layout til Kosmos, og man har skabt meget andet og bedre informationsmateriale, og det er jeg meget glad for.

2. Hjemmesiden blev helt fornyet og når nu i den meget fine skikkelse ud til mange lande.

3. Symbolfarverne blev forbedret af MI. (Nogle venner af Rolf havde omhyggeligt lavet en god farveskala til de af Martinus anvendte symbolfarver. De af dem trykte symboler blev også brugt til den hollandske oversættelse af Rolfs bog. Når man brugte de gamle symbolfarver, som MI lavede, kunne man for eksempel ikke mere klart skelne, hvad der var gul, rød eller orange.)

4. Man er begyndt at lægge Martinus' værker på dansk og andre sprog ud på nettet.

Der er dog et godt stykke vej at gå for gruppe **A**, fordi ved siden af nogle små ting, er der **3** fundamentale forandringer der endnu må finde sted.

1. MI må før eller senere selv genoptrykke 'den rene vare'. Indtil dette sker, kan MI og gruppe **B** bruge de af gruppe **B** trykte facsimileudgaver og derind lægge et lille ark med en kort og tydelig forklaring, og med en liste af alle de nu af MI fundne og af Martinus selv signerede rettelser, der nu allerede findes på instituttets hjemmeside.

2. MI må i alle sine foretagender, ligesom gruppe **B**, åbent og utilsløret forkynde begrebet DET TREDIE TESTAMENTE, så Martinus ånd igen kan komme til at bo på instituttet.

3. MI må nok forandre teksten på omslaget af bøgerne: *Den intellektualiserede Kristendom* og *Det Evige Verdensbillede 5*. Martinus navn skal ikke stå på disse omslag (det er ikke *ham selv* og *kun ham selv* som helt igennem har *skrevet* og *korrigeret disse tekster*), og den måde, hvorpå teksten af disse to bøger er kompileret, kan ikke leve op til de krav, der absolut må stilles til en tekst, der retmæssigt kan bære titlen *DET TREDIE TESTAMENTE* og *Det Evige Verdensbillede 5* (herom muligvis i et andet brev). Vi må forstå, at de *rigtige* gyldne ord på omslaget af Martinus egne bøger udstråler lys.

Ovennævnte allerede gennemførte forandringer (1, 2, 3 og 4) skete dog ikke altid uden, at dette medførte modstand og trusler fra gruppe A mod gruppe B.

Men hvordan skulle det også kunne gå anderledes? Når gruppe A er fuldstændig overbevist om, at den har ret, og at den vandrer ad den absolut rigtige vej, er det jo ganske naturligt, at den gør modstand imod alle de kræfter, der vil tvinge den i en, i dens egne øjne, helt forkert retning. Men for absolut alle os ufuldkomne mennesker gælder dette, at når Gud (igennem venner og/eller 'fjender', den dem omgivende omverden) har tvunget os i en anden retning end den, vi troede var rigtig, vil det med tiden vise sig, at lige der fandtes vores lykke og berigelse.

Og takket være denne tvang eller guddommelige og fuldkomne udviklings- og undervisningsmetode vil gruppe A på grund af alle de problemer, der kom og kommer på dens erfaringsvej - med dets herigennem erhvervede kosmiske viden og den dertil hørende absolutte sikkerhed - i fremtiden forstå, hvordan det i *alle* situationer må handle i Guds/Forsynets/Martinus' ånd. Først da er dette organ blevet et fuldkomment organ i Guds bevidsthed og et helt igennem værdigt og sandfærdigt værktøj til brug for verdensgenløsningens sidste store indsats på jorden.

Men også gruppe B havde og har stadigvæk noget at lære, fordi det var og er ikke altid at dennes tænkning og handlemåde blev båret af virkelig kærlighed og ydmyghed. Det var ikke altid helt som disse skulle være.

Det er for både personer indenfor gruppe A og gruppe B en svær balanceakt mellem forstanden og følelserne, og det lykkes ikke altid at bringe disse to kræfter/energier i en sådan balance, at resultatet er helt i harmoni med Guds vilje. Men vi har alle heldigvis evigheden til rådighed, og vore 'fejl' er tilgivet i forvejen! Tingene kan ikke fødes fuldkomne og bringer derfor vækstsmerter med sig, det vil sige oplevelsen af præcis de erfaringer (behagelige og ubehagelige), der vil bringe os til at stå på Guds eget udsigtpunkt, hvorfra vi i alle situationer vil se, at 'alt var, er og i al evighed vil blive såre godt'.

Martinus LB I stk 86: *"Al Smerte i Verden, baade fysisk og sjælelig, udgør saaledes kosmisk set læsenernes største Beskyttelsesmiddel. Den er et skærmende Gelænder, der værner Individet fra at falde ned i en evig Døds Afgrund. Uden paa Basis af Smerte vilde intet Individ kunne opretholdes i en evig Tilværelse. Ingen Væsener vilde nogen Sinde kunne bringes tilbage fra Afveje, men fortsætte ad disse [...]"*

Smerten viser Vejen til Gud, til Sandheden og Livet."

Mine venner i gruppe B har - og jeg kan love jer for, at det ikke altid har været og stadigvæk ikke altid er behageligt (husk blot de for tiden eksisterende trusler fra advokatkontoret) - nødtvungen igennem ovennævnte undervisningsmetode måtte fungere som en slags skærmende gelænder for gruppe A. Og jeg er glad for, at de alligevel stadigvæk gerne vil tale med rådet om en for begge grupper, kosmisk set, absolut acceptabel og harmonisk løsning, og dertil behøves det, at de kommer til at tale med hinanden.

Alle ved vi, at Jesus og Martinus uophørlig har belært os om, at vi *altid* åbent må tale med hinanden om de opståede problemer, og at denne samtale må foregå i den rigtige ånd af kærlighed, forståelse og tilgivelse, og at vi derved altid vil finde en kærlig løsning, der harmonerer med Guds vilje.

Mange kærlige hilsener til alle læsere af denne min beretning, og I er velkommen til at sende den videre til hvem, I synes beretningen kunne gavne.

Åbent brev til sagens venner

Af Mischa Lim

Den højere vilje og rådet

På et tidspunkt besluttede Martinus at ændre betegnelsen for sin bestyrelse. Fremover skulle det ikke hedde 'bestyrelsen', men 'rådet'. Han begrundede det med, at der ikke er noget, der skal 'bestyres', for det er en højere vilje, der bestemmer. Hvis folk ville kritisere rådet, kunne rådet derfor med sindsro sige, at det ikke var dem, der havde bestemt, at det skulle være sådan.

Med den nye betegnelse 'rådet' understreger Martinus også, at det er en af rådets primære opgaver at give råd. Når der feks opstår et problem med Sagens venner, skal rådet være behjælpelig med at finde frem til den mest kærlige løsning – for dén opnår man *ikke* ved domstolene. I den nuværende sag har rådets medlemmer derfor svigtet deres løfte til Martinus, for man har ikke gjort noget velment forsøg på at tale med de fire parter, som står anklaget for at have overtrådt instituttets copyright. Hvis de fire anklagede tog deres 'maske' af, så ser vi X1, dvs. Guddommen. Med andre ord har man sat selve Guddommen på anklagebænken!

Og nu bliver det synligt, hvorfor vi skal finde os i alt og tilgive ikke bare 7 gange dagligt, men 7 gange 70 gange dagligt. Det vil sige: altid.

At være medlem af Martinus råd er ingen let opgave, for hver enkelt medlem påtager sig et enormt ansvar. Ikke nok med, at der er meget, der skal leves op til, men man skal også være foregangsmand. Stillet over for det nuværende problem må rådsmedlemmerne vise, at de ved, hvad der forventes af dem, og at de er sig dette ansvar bevidst.

Da vi alle er lige, om end med vidt forskellige ansvarsområder, er der intet specielt prestigefyldt i at være medlem af rådet, men det er hårdt åndeligt arbejde. Rådet kan glemme alt om ikke at begå fejl, for så længe vi ikke har den store fødsel, er vi ikke ufejlbarlige. Rådet er ikke Gud, men et redskab for Gud og skal udføre hans vilje. Derfor er det vigtigt at lytte, lytte og atter lytte til Gud, så man i sit dybeste jeg er overbevist om, at det er Guds vilje, man udfører og ikke ens egen vilje.

Rådets handlinger skal således udtrykke Guds vilje. Det er som sagt hårdt åndeligt arbejde, for det er B-viden eller Det Tredie Testamente i praksis. Selvfølgelig er det et krævende stykke arbejde, og det tager sin tid. Men netop

processen fra A- til B-viden er selve *omdrejningspunktet* i hele vores åndelige arbejde og forståelse af Det Tredie Testamente. Vi skal lære at lytte til Gud, således at en løsning ikke bliver efter vor vilje, men efter Guds vilje, dvs. efter en højere vilje.

Når rådet udfører Guds vilje - for rådet siger jo, at deres handlinger *er* Guds vilje - ja, så er en retssag løsningen. Så kunne man stille spørgsmålet: 'Er dét så den mest kærlige løsning?' Hvis rådet også siger ja til det, så må rådet køre en retssag ved domstolene. Hvis rådet derimod svarer nej til, at det *ikke* er den mest kærlige løsning, så må rådet revurdere deres beslutning og finde ud af, *hvor* de er gået galt og må rette op på dette fejlgreb.

Som nævnt kan rådsmedlemmerne ikke være ufejlbarlige i deres beslutninger, men når man opdager, man har begået en fejl, må man være så kærlig, at man straks gør fejlen god igen, det står jo i Strukturen. Det viser storhed, det giver respekt, og på den måde viser man sin kærlighed til Martinus Sag. På den måde er man med til at bringe Sagen ud i verden. Så der er intet galt i at begå fejl, tværtimod, det lærer vi alle sammen af. Den eneste, som er ufejlbarlig, er Gud, og hans vilje skal vi følge. Når vi går Guds veje, er det til glæde for alle.

Når rådet handler efter den højere vilje, er det beskyttet. Derfor må rådet forlade lokallogikken med dens retssager osv. og i stedet benytte sig af verdenslogikken. Jordkloden står foran sin store fødsel. Men inden da skal vi opleve et ragnarok med en kulmination af mørke og lidelser, som vi aldrig har set mage til før. Derfor er det vigtigt, at vi kommer i gang med at arbejde i henhold til Strukturen og dermed i henhold til Det Tredie Testamente.

Så går Martinus forudsigelse i opfyldelse, for så vil folk spørge: 'Hvorfor har de det så godt på instituttet?' Men så

længe vi ikke kan løse de indbyrdes opståede problemer og endda må søge hjælp ved en verdslig domstol, er vi galt afmarcheret. Domstolene er baseret på lokallogik, og det kan ikke være anderledes, men når lokallogikken møder verdenslogikken, sprænges den.

Vi må ikke glemme, at uden Gud har vi ingen Sag.

Hvornår bruger vi copyrighten?

Når Martinus en gang bliver anerkendt, og hans bøger bliver bestsellere, så vil der altid være nogle charlataner, der vil udnytte dette, og som vil lave piratkopier af bøgerne for dermed at få sig nogle lettjente penge, ja, masser af penge. Men disse charlataner har ingen interesse i Sagen og har heller ingen kærlighed til Sagen. For dem drejer det sig kun om at tjene hurtige penge.

I dét tilfælde træder instituttets copyright i kraft, og i dét tilfælde kan vi med rette gøre brug af de verdslige love. Det er disse mennesker, Martinus tænker på og omtaler i sit fysiske testamente, og *ikke* de fire trofaste Martinus-

venner, som rådet nu anklager, og som er en sag, som rådet selv er den primære årsag til. Når vi inden for Sagen bliver uenige, skal rådet vise, at de forstår så meget af Martinus Sag, at de indleder en snak med de pågældende, så man i fællesskab finder frem til en løsning.

I dette tilfælde havde rådet absolut ingen intension om at udgive den daværende autoriserede udgave af Livets Bog, men ville kun udgive en ny og tilrettet udgave. Rådet burde derfor være glad for, at andre ville påtage sig at udgive en faksimileudgave – og også påtog sig den økonomiske side ved udgivelsen.

Denne uheldige og absolut unødvendige sag burde for længst have været afsluttet ved, at man i fællesskab havde fundet frem til en for begge parter kærlig løsning på uenigheden. For vi arbejder jo alle for og henimod det samme mål. Det er jo vores alles Sag.

Med kærlige hilsner og tanker

Påskelørdag, den 31. marts 2013

Elsker hverandre

Af Tadeusz Hynek

Martinus har så tydeligt og ofte sagt ”elsker hverandre”! Alligevel forsøger Martinus Instituttet nu at retsforfølge fire mennesker, der selvom de ikke har haft juraen i orden, dvs. copyrighten, har gavnet Sagen betydeligt. Martinus brugte hele sit liv på at forklare, hvorfor jura må vige for næstekærlighed, og netop derfor er Martinus’ forbud mod at føre retssager indenfor Sagen meget vigtig.

Inden firkløveret gik i gang med at udbrede Martinus’ budskab, kontaktede de gentagne gange MI, førte samtaler med dem og skrev breve, hvori de anmodede MI om at udgive de originale tekster, som de forelå fra Martinus’ hånd. De gjorde MI opmærksom på, at det af Martinus’ testamente fremgår, at originalværkerne skal være tilgængelige, ”som de foreligger fra hans hånd”, og at mange for øvrigt ønskede at læse disse originalskrifter frem for de nye rettede udgivelser, som MI selv solgte. Hver gang fik de et høfligt afslag fra MI, men ingen af de fire forstod hvorfor.

Efter ni års forgæves venten på et udspil fra MI, valgte firkløveret så selv at udgive det originale materiale i form af en faksimile kopi. Det er en nøjagtig kopi af originalen i respekt for copyrighten, som bl.a. går ud på ikke at

forfalske værket. Når nu MI ønsker firkløveret dømt, så er det jo ikke ligefrem udtryk for næstekærlighed. Dem man elsker, snakker man med. Man behandler dem hverken som forbrydere eller fjender. Martinus selv havde ingen fjender. Han elskede jo alle menneskene. Hvad har MI ud over magten og penge til advokater? Forhåbentlig har de også næstekærlighed nok til at indse, at et brud på copyrighten kan løses på en næstekærlig måde. Hvis blot MI vil lovliggøre de anklagedes aktiviteter ved at give firkløveret lov til at bruge værket i kraft af en LICENSAFTALE, så vil juraen komme i orden.

Det vil være en win-win situation for begge parter, og MI vil ”miste” sine ”fjender”, få mange nye venner og samtidigt kunne forsvare copyrighten. MI vil også genvinde sin troværdighed, når det fremover bruger Martinus’ ord ”elsker hverandre”!

Når "ulydighed" er nødvendig

v/Ruth Olsen

I Impuls nr. 1/2011 skrev jeg et brev til Martinus med en del spørgsmål, der lå mig stærkt på sinde, og som jeg gerne ville fortælle om til dette blads læsere. Grunden til denne lidt særprægede henvendelse var, at jeg gennem nogen tid havde fået en stærk oplevelse af, at "Sagen" var ved at dreje ind på et "vildspor" og håbede Martinus kunne hjælpe os med at få rettet kursen op. Jeg sluttede brevet med at citere, hvad Martinus havde sagt på et rådsmøde 22/1-1974: "Vi skal holde vores ægte, så vokser det", og spurgte dengang hvad han mente med ordet "ægte".

Jeg fik naturligvis ikke noget svarbrev men har fået andre former for svar, så i dag ved jeg godt, hvad han mente med ordet ægte. For siden Martinus' egne oprindelige bøger er blevet udgivet, er "sagen" vokset, men altså hovedsageligt *udenfor* Instituttets regi, efter næsten at have stået stille i 30 år. Den originale udgave af Livets Bog er f.eks. nu på 3 år solgt i 270 ekspl., altså i hele sæt, for værket er jo én stor bog. Det er ikke spor tilfældigt, at Martinus ikke kaldte det "Livets bøger", men paginerede hele værket fortløbende, fordi det skulle fremstå som en sammenhængende helhed. Også her har Instituttet ændret noget grundlæggende ved at splitte værket op i 7 adskilte bøger ved at paginere hver bog for sig.

Det har altså været af stor betydning for mange, at de kunne få den udgave, som Martinus selv skrev og udgav. En betydning man på Instituttet ikke forstod og derfor troede, det var nok at "opbevare" et eksemplar i en lukket boks i Instituttets kælder. Man mente ikke, der var behov for at gøre det almindeligt tilgængeligt.

Faktisk har Martinus beskrevet, hvordan han med sine ord kan overføre noget af sin bevidsthed til læseren. Bogstaverne er repræsentanter for og indeholder den "ånd", der overføres fra forfatter til læser. I artiklen "Korsets tegn" skriver han bl.a.: "Hver gang læseren studerer en bog, overfører han noget, der er usynligt, noget der ikke er fysisk og derfor heller ikke direkte kan sanses med fysiske sanser. Dette noget er intet mindre end nyt liv. Dette "nye liv" er "påfyldt batteriet" eller bogen af dens ophav og er noget af det samme væsens eget liv." Også Walter Russell har skrevet om, hvordan en stor forfatter bliver en del af os, når han deler sin viden med os. En mesters ord er som frø, der bliver sået i vor be-

vidsthed, hvor de vil spire og gro og blive en del af vor individualitet, hvis de altså ikke falder på "klippegrund". Ved en subtil proces oplades vi således af ny energi fra forfatter til læser.

Sensitive mennesker kan fortælle, hvordan den oprindelige udgave af Livets Bog "lyser" med en særlig klar og harmonisk energi, hvad de "opdaterede" udgaver ikke gør. Martinus havde selvfølgelig sin meget bevidste hensigt med gang på gang at pointere, at hans værk skulle bevares helt uændret (og ikke opbevares!) og gøres let tilgængeligt for eftertiden. Her havde han jo nedlagt de nøje overvejede "frø", som han var sendt til jorden for at så i menneskehedens bevidsthed.

Hvis man som Instituttet administrerer Martinus "sag" næsten som en forretning, tolker copyrighten som et "monopol", og udgiver værket i ændret form, da vil mange af Martinus "frø" svækkes og nok få noget sværere ved at spire og gro. Selv i sin allersidste tale på hans 90 års fødselsdag understregede Martinus vigtigheden af, at "man ikke laver om på bøgerne", for han vidste vel, at de ufuldkomne væsener, der skulle føre hans sag videre, ikke forstod den særlige energi, han havde nedlagt i sine ord, ja i form såvel som indhold.

I Instituttets reviderede udgaver har man ikke bare ændret layoutet med mindre bogstaver og ændret i værkets overordnede titel (sat j i stedet for i), men man har udeladt afsnits-nummereringen og i stedet sat stykoverskrifter ind i den nu skabte bredere margin foran hvert afsnit i stedet for som Martinus, der satte dem samlet ind bagest i bogen. Var det mon noget, han gjorde tilfældigt, eller var der en dybere mening med det? En overskrift styrer bevidstheden ind på at læse det efterfølgende afsnit på en bestemt måde, dvs man får en forhåndsindstilling. Martinus ønskede nok, at vi skulle læse med åbent sind uden forudfattede og fastlåste tankebaner. Martinus gjorde ikke noget uden bestemte hensigter, når det gjaldt hans kosmiske hovedopgave!

Gaveprincippet

I sin 90-års tale gentog Martinus sit ofte brugte udsagn, at hans værk var en gave. Fra artiklen "Gavekultur" ved vi, at en gave der gives på betingelser for ham overhovedet ikke er en gave. En gave siger man TAK for og begynder ikke at lave den om, fordi man ikke synes, den er god nok, som den er. Vil man lave en "forbedret" udgave, må man

udgive den i eget navn og ikke i Martinus' navn, gerne med tydelig angivelse af, hvor man har det oprindelige grundlag fra.

Jeg er sikker på, at Martinus ikke var klar over, at hans underskrift på det med copyright kunne indebære, at det blev brugbart til at forhindre hans originale værk i at blive almindeligt tilgængeligt. Han ville jo blot prøve at forhindre forfalskninger. Det er jo en ulogisk selvmodsigelse at tage copyright på en gave.

Det er i samme artikel om "Gavekultur" Martinus skriver om, hvordan demokrati er vejen ud af de dyriske magt-traditioner, til en "frihedens verden", til "gaveprincippets verden".

En gang interesserede jeg mig meget for fænomenet "magtstrukturer". Der er to grundlæggende modeller: der er enevælden, som er en pyramide, hvor magten er samlet i toppen men kan delegeres nedad til nogle få udvalgte, hvis magt således legitimeres oppefra den enevældige, f.eks. paven. Demokrati er også en pyramide, men her delegeres magten nedefra folket opad til nogle valgte repræsentanter, som kan udskiftes ved periodiske valg. Magten legitimeres altså af folkenes stemmeafgivning.

Hvordan er Martinus-bevægelsens magtstruktur? I moderne ledelsesteori bestræber man sig på det, man kan kalde en "netværks-model", en struktur med selvstyrende grupper med en vis grad af samarbejde, men hvor virksomheden har en overordnet ideologi/plan, (som dog oftest blot hedder "profitmaksimering"). Martinus-bevægelsen har nogle arbejdsgrupper, men hvem bestemmer, hvad de må og ikke må og hvem der er med i dem? Det ligner mere en topstyret enevælds-model end en netværks-model.

Det har undret mig, at Martinus skabte en ledelsesstruktur, som i betænkelig grad appellerer til magtinstinkt, klikedannelse og flokinstinkt. Når jeg skal forsøge at beskrive den lidt humoristisk, kalder jeg det "den kinesiske model", for når ledelsen er selv-supplerende vælger man naturligvis "vennerne", dem med de "rigtige" meninger, som passer ind i "flokken". Her kan man så uden modsigelser skabe sine skrevne og uskrevne regler og diktere nedad i "systemet". "Kinesisk" er også det manglende demokrati, den indskrænkede ytringsfrihed og den sparsomme transperens, dvs. gennemsigtighed og åbenhed.

Martinus mente nok, at mennesker der interesserede sig for åndsvidenskaben var så moralsk udviklede, at selv om der i en bevægelse uden medlemmer ikke kan skabes en demokratisk bremse på en skæv udvikling, så ville "de ledende" styre alt til det bedste med de kosmiske analyser som rettesnor. De mange kontakter "nedefra" ville sørge for korrektion i givet fald. Ja -, hvis bare man ikke "op-

pefra" havde tolket Martinus sådan, at enhver kritik er "forbudt", så mange er alt for bange for at sige sin mening. Mens alle de, der finder Sagens administration ude af trit med tidens generelle tendens, bare holder sig væk.

Jeg har ikke givet kritik og lagt spaltepads til kritik, fordi jeg har haft lyst til det, men fordi jeg har følt, det var nødvendigt. Jeg har altid tidligere sagt, at Institutet jo måtte gøre, hvad de mente var rigtigt, hvis blot de lod os andre gøre det, som vi har følt var det rigtige, så ville det med tiden nok vise sig, hvad der holder i længden. For som Martinus sagde: Det uægte vil ikke bestå. Men fordi vi er uenige, behøver vi ikke være uvenner, for vi har jo lov til at have forskellige meninger.

Men nu ser det ud til, at vi ikke længere må gøre det, vi føler er rigtigt efter vor bedste overbevisning om, hvad der er i overensstemmelse med Martinus' ønsker og hensigt.

En bevægelse af selvstyrende grupper

Hvis Det Tredie Testaments budskaber skal spredes ud i verden – og det er jo meningen – så vil der naturligvis opstå en masse mindre selvstyrende grupper og centre evt. tidsskrifter, hvor mennesker deler deres viden og glæde ved deres nye indsigter med hinanden. Ikke for at danne nogen ny "flok" i den betydning, Martinus beskriver den i dette blads artikel om "Flokbevidsthed". Vi er jo nu ved at være færdige med den autoritære livsholdning og vil ikke acceptere det, Martinus her kalder "partidisciplin og autoritære forordninger".

Men som det fremgår af den bog, jeg omtaler under "Kort fortalt" ("Den gamle nyreligiositet"), opfatter Institutet åbenbart sådanne aktiviteter udenfor dets kontrol som uønskede "udbrydergrupper", og vil bremse dem ved hjælp af menneskenes jordiske love, det Martinus kalder "dyrerigets love". Men da vi er frie forskere, der gerne vil formidle et frit værk, er der ikke noget "at bryde ud af". Det vigtigste er, at vi i så høj grad som det er muligt gør "livets love" til rettesnor for vort liv, dvs. det med næstekærligheden. Så kan menneskenes juridiske love ikke taget livsmodet og livsglæden fra os, skulle vi end føle os nødsaget til at bryde en sådan lov.

Konstruktivt forslag til en tillidsskabende nyordning

Nu er problemet angående administrationen af Martinus-sagen ikke ”kun” spørgsmålet om rettelserne i værket. Det drejer sig også om ledelsesstrukturen og dens tendens til at lukke sig om sig selv og den hermed forbundne fristelse til at overhøre alle kritiske røster blandt martinusfolket.

Dertil kommer dens blinde tillid til en mystisk revisor, der alligevel ikke var en legaliseret revisor, og man trods dette aldrig ville lade andre med omsorg for sagen og ekspertforstand få adgang til regnskabernes specifikationer. Den slags skaber ikke tillid.

Instituttet er afhængig af mange menneskers tillid og deraf følgende pengegaver, så det overlever jo ikke i længden, hvis der slås store skår i denne tillid. Da revisoropgaven endelig overgik til en mere tillidsfuld instans, blev det blot meddelt, at den tidligere revisor ”fortsatte med særlige opgaver” (MI’s julebrev 2006), men hvilke og om det var noget lønnet, fik man ikke at vide.

At der i en bevægelse uden medlemmer ikke kan være demokrati, er selvfølgelig. Jeg ved også godt, at de fleste ikke interesserer sig for, hvordan millionerne administreres, men der er altså en del, der gør det. For disse kunne der etableres **en årlig konference**, hvor alt bliver lagt åbent frem, og hvor det er tilladt at stille selv nærgående spørgsmål, f.eks. vedrørende regnskaberne. Her kunne nye rådsmedlemmer også blive præsenteret, så vi dog kunne få en lille fornemmelse af, hvem de er.

Men det er af allerstørste vigtighed, at en sådan konference foregår i fordragelighedens ånd. Det løfte må vi give hinanden. Vi går jo ud fra, at alle gør det så godt de kan ud fra, hvor langt evnerne rækker, og at ingen af os er ufejlbarlige, men at vi alle nærer stor omsorg for Sagens ve og vel. Vi er formodentlig også enige om, at hemmelighedskræmmeri fra ledelsens side kun hører til i fanatiske sekter.

Der er mange anledninger til ”hygge-komsammen” med envejs-information, f.eks. på mindedagen, og i Klint er atmosfæren på kurserne helt fin. Men hvis en bevægelse ikke skal gå i stå og ”forkalke”, er det nødvendigt med kritisk feed-back. Vi skal lære at betragte uenighed som mulighed for nytænkning og ikke blot som noget besværligt bøv!.

Det er naturligvis Rådet, der må tage initiativet til en sådan årlig konference, som jeg her foreslår, men jeg tager gerne del i det praktiske arbejde med at få den realiseret.

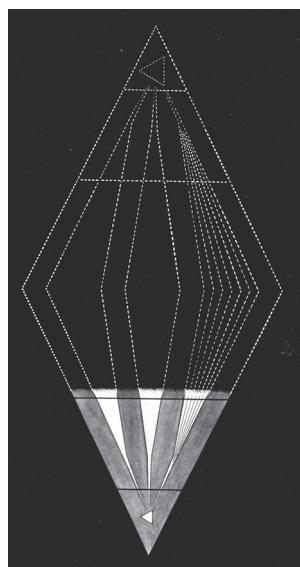
Annette skrev:

Kære venner! Jeg fik den tanke, at det Rådet har gjort ved at paginere hver enkelt bog fra side 1 - ? rent faktisk betyder, at de har skabt 7 forskellige bøger. Det vil sige, at man på Instituttet sælger «Livets bøger»!! Det som før var eet stort værk er - for mig at se - splittet op.

Det er naturligvis noget, Rådet skal svare på.

At beviset om denne opsplitning af det kosmiske værk er en kendsgerning, ses klart ved at læse et afsnit fra «Fortolkning af Livets Bog,» fundet på Instituttets hjemmeside under ’Ældre årgange’.

Her kan man vel sige, at «Barnet» er blevet maltrakteret gennem ændring. Et klart bevis fra Martinus om, at vi har at gøre med eet stort værk: «Livets Bog,» som man overhovedet ikke MÅ ændre i eller på.

Symbol nr. 43 viser begyndelsen på Livets Bog og viser således, at den er en helhed, når alle 7 bind er færdige.

Kærlig hilsen
Annette Skov

Kære venner af Martinus' sag!

Af Jan Schmidt

På hvilken måde handler Martinus' sag om copyright? Det gør den derved, at Martinus har ønsket at sikre, at formålsparagraffen for Martinus Institut overholdes, så værket bevares og udgives uændret, som det foreligger fra hans hånd.

Martinus sagde, at det ikke er formen, men indholdet, der er det vigtigste. Martinus skriver, at for den udviklede sandhedssøger "...er Stilen, Rytmen, Trykfejl e.l. ganske underordnet" (Kosmos 1933 nr 6 s. 4-5). Hvorimod det omvendte er tilfældet for den umodne læser: "Han vil kritisere disse ord og sætninger, deres opbygningsform og eventuelle stilistiske afvigelser fra de traditionelle eller moderne former for retskrivning." og videre "Men dette forhindrer naturligvis ikke, at den »guddommelige ånd« ud fra de samme ord og sætninger alligevel funkler og lyser til en mangfoldighed af væsener, der har fået evne til at forstå, evne til at »se« og »høre«." (citater fra småbog 3: Hvad er sandhed?, kapitel 29). Derfor er det ikke nødvendigt at rette noget, mente Martinus.

Jeg synes, det er besynderligt, at nogen nu bruger den samme begrundelse for at rette i værket, som Martinus brugte for IKKE at rette i værket! Hvor er logikken i det? At være enig med Martinus' argument, men alligevel komme frem til den stik modsatte konklusion, det forekommer mig temmelig Holbergske - og et klokkeklart eksempel på det, Martinus kalder for "baglæns logik". Man har endvidere forsøgt at legitimere rettelser ved at sætte lighedstegn mellem rettelser og oversættelser. Men dette er også i modstrid med Martinus' tilkendegivelser. Martinus skelner mellem oversættelser og rettelser, idet der heller ikke må foretages rettelser ved oversættelser: Ved et rådsmøde d. 13. jan. 1976 fastslog Martinus: "som helt ufravigeligt, at der ikke må foretages rettelser, heller ikke ved oversættelser, uden Martinus medvirken." (I Strukturbogen s. 95).

I formålsparagraffen for Martinus Institut står der ikke noget som helst om noget rettet værk. Tværtimod! Formålsparagraffen omtaler udelukkende Martinus' samlede uændrede værker, der både skal bevares og gøres tilgængelige for offentligheden.

Jeg gengiver her formålsparagraffen for Martinus Institut: Under § 3: "Formål" står ved Stk. 1, at man: "i hele sin virksomhed og med alle midler, der står til dens rådighed" skal tjene følgende formål:

"1) Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side.

2) Oplyse om disse værker via et oplysningsarbejde, både igennem Kosmos og ved udgivelse eller medvirken til udgivelse af oplysningsmateriale.

3) Gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form."

Henvisningen til "disse værker" (i pkt 3) kan da kun være de i pkt 1 nævnte *uændrede* samlede værker. For der nævnes ikke andre!

Hvis "disse værker" i pkt. 3. skulle referere til nogen *rettede* værker, ville det forudsætte, at der forud havde været en omtale af, at værkerne også skal rettes. Det er der ingen omtale af. Tværtimod! Derfor kan "disse værker" i pkt 3 overhovedet ikke henvise til rettede værker af den simple grund, at man ikke kan henvise til noget, der ikke er nævnt. Det er en sproglig absurd påstand.

Martinus har ønsket copyrighten for at sikre, at ingen modarbejdede Institutets formålsparagraf, dvs. for at sikre at det uændrede værk bliver udgivet, og for at undgå at rettede udgaver af værket bliver udgivet. Når Martinus Institut ikke selv evner at overholde deres formålsparagraf, kan man ikke både være loyal overfor Martinus Instituts formålsparagraf og overfor Martinus Institut. Der står man i den ejendommelige situation, at er man loyal overfor formålsparagraffen (og Martinus) udtrykkelige ønsker), så er man illoyal overfor Institutet, medens det omvendte også er tilfældet, hvis man er loyal overfor Martinus Institut, så er man illoyal overfor formålsparagraffen (og Martinus). Man tvinges altså til at vælge side, hvis man da ikke vil gøre som strudsen og «stikke hovedet i busken»!

Nu ønsker Martinus Institut at føre retssag for at forhindre, at de uændrede værker kan købes i bogform. Dermed modarbejder de opfyldelsen af deres egen formålsparagraf. Martinus har betroet instituttet ansvaret for at udgive værket uændret. Det ansvar har instituttet ikke evnet at leve op til. Men højt begavede, humane, hjertelige og uselviske mennesker udenfor instituttet har knoklet frivilligt, ulønnet i årevis for at opfylde Institutets formålsparagraf, fordi Institutet ikke selv evner det. Ikke bare er formålsparagraffen hermed opfyldt af disse mennesker udenfor instituttet - men også gaveprincippet har disse mennesker evnet at realisere - i sandhed en ærefuld præstation. Og af denne grund kan det uændrede værk derfor købes til kostpris af alle - også af instituttet selv. Men det ønsker Institutet ikke. De ønsker at bruge

copyrighten til at bekæmpe opfyldelsen af Instituttets egen formålsparagraf; og dermed bekæmper de så også uundgåeligt gaveprincippet. Denne bekæmpelse foretager de i øvrigt med penge, de ironisk nok alene har takket være selv samme gaveprincip! - praktiseret af tillidsfulde og kærlige mennesker, der har haft fuld tillid til, at Institutet holder, hvad de er forpligtet på: nemlig formålsparagrafen.

Martinus har ønsket at copyrighten bevares for at sikre formålsparagraffen, hvilket vil sige: at de uændrede værker bevares og udgives. Denne copyright kan instituttet sikre ved at tillade, at Martinus Instituts formålsparagraf overholdes, ved at de - hvis de vil - kan give tilladelse til, at det uændrede værk i form af faksimili udgaven sælges til kostpris - sådan som det lige nu er praksis. Men det vil instituttet ikke. De påstår - urigtigt - at en retssag er den ENESTE vej til at fastholde copyrighten. Men den retssag, instituttet vil køre, er - hvis den «vindes» - en sikker vej til at forbyde overholdelse af formålsparagraffen!

Har Martinus ønsket, at copyrighten skulle bruges til at hindre opfyldelsen af formålsparagraffen? Nej, selvfølgelig ikke. Martinus Institut bruger copyrighten til at forhindre overholdelsen af formålsparagraffen, hvilket naturligvis er det modsatte af det tiltænkte fra Martinus' side. I stedet for at bruge copyrighten som Martinus ønskede det, til at sikre at ingen - naturligvis heller ikke instituttet selv - udgiver rettede udgaver af værket, men alene udgiver de ikke-rettede værker - og ikke-rettede oversættelser.

De mennesker udenfor instituttet, der modigt og gennem mange års hårdt uselvisk arbejde nu har evnet at opfylde formålsparagraffen, gøres nu til genstand for, hvad jeg kun kan se som en ondsindet og stærkt proportionsforvrænget propaganda på diverse facebook fora. Man sammenligner rask væk disse mennesker med simple tyveknægte, religiøse fanatikere, ja sågar med Blekingegade-banden og med voldtægtsforbrydere. At det er en mangeårig Institutmedarbejder, der tilsyneladende er initiativtager og offentligt lægger navn til sådanne - i mine øjne - uanstændige og uhæderlige sammenligninger, kan vel kun give anledning til den dybeste bekymring hos velmenende mennesker.

Jeg vil gerne opfordre til, at Institutet indskærper for alle dets medarbejdere, at den slags propaganda må stoppes straks. Det skulle ikke være så vanskeligt at lave en sådan selvjustits, efter som en medarbejder på Martinus Institut ikke har lov til offentligt at udtrykke synspunkter, der afviger fra Instituttets. Medarbejdere, der alligevel udtrykker deres uenighed med Instituttet, bliver smidt ud uden varsel - uden forudgående samtale og uden at blive informeret om, at man i instituttet praktiserer en sådan rigid, uskreven loyalitetsregel, hvilket vil sige at man som medarbejder ikke får en chance for at tage stilling til, om man vil overholde denne regel eller ikke, da man

jo ikke informeres om den, før man er blevet dømt efter den. At det forholder sig sådan ved jeg, fordi det var på den måde, jeg selv blev ekskluderet fra Martinus Instituts undervisningsgruppe.

Jeg håber og beder meget til, at formålsparagraffens overholdelse hurtigst muligt bliver beskyttet, og at man holder op med at lave fornævnte uværdige propaganda mod de, som overholder formålsparagraffen; samt at man også afskaffer den hemmelige loyalitetsregel, der forbyder medarbejderne at udtrykke uenighed offentligt.

Nu er der måske nogen, der tænker, at han er da nok bare forurettet og vred på Instituttet, når han skriver sådan. Til dem kan jeg berolige med, at det er jeg slet ikke. Jeg har fuld forståelse for, at alle gør det så godt, de kan, og når man gør forkert, så skyldes det, man kun kan gøre som ens overbevisning og evner i øjeblikket gør en i stand til. Mit formål med dette indlæg har da heller ikke været på nogen måde ukærligt at kritisere nogen personer, men alene at kritisere de ting, som i mine øjne er ulogiske og ukærlige; og som jeg derfor har følt det min pligt at gøre opmærksom på i et tillidsfuldt ønske om, at det kan tjene alene som en kærlig vejledning - eller sagt med Martinus' ord: "en vejledende og hjælpende hånd."

Jeg vil også gerne til slut minde om Martinus opfordring til at være tilgivende og forstående overfor hans modstandere med følgende visdoms citat:

Men da Resultatet af en saadan afvigende Opfattelse altid sluttelig vil føre til en Bekræftelse af Virkeligheden, vil alle de, som paa Basis af deres naturlige Anlæg er nødsaget til at være mine Modstandere, i Virkeligheden være mine Medarbejdere, og der vil i dette Tilfælde, ligesom i alle andre af Livets Tilskikkelser, ikke være noget som helst Grundlag for at gengælde eller svare paa nævnte Væseners Intolerance med et af Intolerance fremkaldt Gensvar, men derimod absolut ene og alene kun være et fuldt og fast Grundlag for et af Kærlighed frembragt Gensvar i Form af en vejledende og hjælpende Haand. Livets Bog, Bind 1, stk. 14.

I tillid til at denne konflikt «blot» er en nødvendig «børnesygdom» til visdommens erfaringskartotek, der slutteligt vil føre til, at absolut alle til sidst urokkeligt vil gøre det rette og kærlige, sender jeg alle sagens venner mine kærligste og inderligste hilsener.

Til Rådet i Martinus Institut

Brev fra Christer Malmström:

(oversat fra svensk af Ruth O.)

Martinus har givet os en åndelig videnskab, som vi kan bruge til at løse problemer. Vi skal analysere fakta efter de love og principper, som Martinus har beskrevet. Hans analyser er det overordnede, siger han. Siger han ikke også at: **Slutresultatet skal altid være til nytte og glæde for alle berørte.**

Fakta: Der er trykt og udgivet faksimilekopier af Martinus' Tredie Testamente, hvilket Instituttet har protesteret imod med henvisning til copyright og truer med retssag og skadeserstatning.

Årsag: Hvad er årsagen til at disse kopier er trykt og udgivet? Ifølge udgiverne beror det på, at Instituttet har udgivet Det Tredie Testamente med ændringer. Ifølge Martinus må intet ændres, ikke engang et komma.

I Instituttets love § 3 står der, at det skal:

”Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side.

Værkerne skal bevares uændret, så eftertiden ikke skal være i tvivl om, hvad der faktisk er Martinus egne værker, og hvad der ikke er.”

Er der ændret? Fakta er, at der er sket ændringer. Instituttet siger, det bare er ”sproglige” ændringer, vedr. retskrivning og lignende, og at der også blev ændret i Martinus tid. Selvfølgelig blev der ændret dengang, for da havde Martinus selv kontrollen.

Men hvordan ønskede Martinus det efter sin fysiske tid? Vi kan læse **”uændret”**. Det betyder **uændret**, altså ingen ændringer selv om der findes stavfejl eller andre fejl. Der står ikke, at man må ændre stavfejl eller andet, eller hvordan? Når danskerne engang med tiden ikke forstår det sprog, Martinus har skrevet på, må der selvfølgelig findes ”oversættelser”, men det må da fremgå klart, at det er ændret. At danskere i dag ikke skulle kunne forstå

Martinus' sprog, synes jeg er at undervurdere danskerne, selv jeg forstår det.

Ifølge Instituttet skal de *beskytte* værket. Hvad skal de beskytte værket mod? Er det ikke *mod ændringer* ifølge deres loves § 3, så man virkelig ved, hvad Martinus har skrevet, og hvad andre har skrevet? Hvad der er Martinus eget værk, og hvad der ikke er det? Er det ikke det *væsentlige*? Eller det den eventuelle økonomiske skade, der er sket? Hvor mange bøger sælger Instituttet? Er det et spørgsmål om mammon eller ..??

Var der blevet udgivet faksimilekopier, hvis værket ikke var blevet ændret? Da ville der jo ikke have været grund til det, eller hvordan? Man har jo ikke tjent noget på det. Man forsøgte længe at få Instituttets Råd til at forstå, at de måtte respektere § 3 og ikke ændre. Først da det ikke lykkedes, blev faksimilekopierne udgivet, just for at man kunne vide, hvad der var Martinus eget værk, og hvad der ikke var det.

Så resultatet blev, at et ikke ændret oplag af Tredie Testamente blev udgivet.

Gaveprincippet – forretningsprincippet

At udgive bøger til kostpris eller at tage så meget som muligt. Hvilken vej skal Instituttet følge? De anklagede har fulgt gaveprincippet. Hvad ville Martinus have gjort, hvem følger hans vej?

Fakta vedr. lydbånd: Lydbåndene ejedes af Inge Sørensen og ikke af Martinus. Martinus havde givet Inge Sørensen lov til at indspille foredrag, taler m.m. Så Martinus kan ikke og har ikke givet båndene med alle rettigheder til Instituttet. Disse bånd findes ikke nævnt i Martinus testamente eller gavebrev, naturligt nok da de var ejet af Inge Sørensen. Hun havde selv anskaffet og betalt båndene, gjort alt arbejde og bevaret dem i alle årene.

Inge Sørensen testamenterede båndene til Rolf Elving. Rolf passede godt på båndene og kopierede dem, hvorefter han skænkede originalerne til Instituttet. Jeg kan derfor ikke se, hvorfor f.eks. Rolf ikke skulle kunne bruge dem, som han ønsker?

Instituttet lovede at opbevare dem sikkert i et lukket skab, hvilket ikke skete. Først efter påmindelser og besøg på Instituttet, fandt man båndene i et pulterrum og fik dem over i sikker forvaring. Senere kontaktes Instituttet for at se, om dobbeltarbejde kunne undgås ved digitaliseringen af båndene. Efter lang tid og mange forespørgsler kom der intet klart svar.

Der var ingen tegn på, at Instituttet anså sig for at have copyright på båndene, og at vi derfor ikke kunne bruge dem. Hvorfor dette pludselig er blevet ændret, ved vi ikke. Båndene er givet til Instituttet af Rolf Elving og ikke af Martinus, hvorfor de ikke kan påberåbe sig copyright på dem. Man kan heller ikke påberåbe sig copyright på billeder, film, kort m.m. som er skænket til Instituttet. De der har taget billederne har selv stadig ret til dem.

Vil Instituttets løsning med retssag være til nytte og glæde for alle berørte?

Jeg tror det ikke. Tænk om man i stedet ville følge Martinus ønsker, hans testamente, love og instruktioner til Rådet!

Er Martinus testamente ikke juridisk bindende? Giver det ikke de forudsætninger som må følges, hvis gavebrevet skal gælde? Opfylder Instituttets administration dets formål?

På Martinus 90 års fødselsdag sagde han i sit sidste foredrag:

”Der er lavet et testamente, der sikrer, at der er et fast punkt, en vagt eller et råd, som vi kalder det, der skal holde det gående således, at man ikke laver om på bøgerne, analyserne, teksterne osv. Denne vagt skal sørge for at man ikke kan komme og trænge sig ind i centrum.”

På båndene siger Martinus klart flere gange, at der ikke skal føres retssag.

Rådsmøde 1974: ”Vi skal ikke optræde med retssager og sådan noget. Det er ikke på den måde, vi skal beskytte os. Så kommer vi ingen vegne. Så er vi ikke det endelige.”

Rådsmøde 1980: ”Det er jo noget underligt noget at skulle føre retssager om åndelige ting. Vi skal jo gå foran med, hvad der skal gøres.”

Der findes måske en løsning på konflikten som er ”Til nytte og glæde for alle parter.”, nemlig:

Instituttet overtager de faksimiletrykte bøger og destruerer de ændrede bøger eller trykker tydeligt på dem, at de er ændrede af Instituttet.

Instituttet tilnærmer sig gaveprincippet og tager ikke mere betaling end det, de giver for bøgerne.

Instituttet tager stævningen tilbage og holder op med trusler. Vi optræder som venner, mennesker.

Kære venner, tænk nøje efter!

Flere forsøg på løsninger:

Ref. Ruth Olsen

Der har fra flere kloge martinus-folk været gjort forsøg på at finde en fredelig udvej på problemet med den bebudede retssag. En lille gruppe i Tyskland tilbød endda at tage til København for at mægle i striden, hvilket Instituttet afviste.

Christer Malmström ringede d.1/5 til rådsformanden Willy i et forsøg på at få en dialog i gang mellem Rådet og de fire anklagede, her følger et meget kort opsummeret referat af samtalen:

Willy ønskede ingen samtale med nogen eller de anklagede. De anklagede måtte først forandre sig. Det går jo ikke, at vi mister magten over værket. Han sagde, at vi ikke havde læst Instituttets love ordentlig, for der står at Martinus værk skal **op**-bevares uændret og at det skal udgives i betryggende former. Der står ikke, at det ikke må ændres. Det gjorde Martinus jo selv.

Christer svarede, at selvfølgelig kunne Martinus ændre, det var jo hans værk, han havde den nødvendige viden, det har vi ikke.

Willy sagde, at der ikke var ændret noget, kun stavfejl og til nyere retskrivning. Vi kunne ikke bevise, der var nogen ændringer, kun rettelser. Han gentog, at vi ikke kunne bevise, der var ændret noget. Og i øvrigt mente han ikke, Instituttet behøvede at udgive værket i original uændret form. Derimod ville man, som man havde gjort

i en årrække, udgive opdaterede moderniserede udgaver, da man jo ikke kunne forvente, at læserne kunne forstå det gamle sprog.

Willy mente, at kontrol var uhyre vigtigt, ja ordet ”kontrol” blev nævnt mange gange. Instituttet måtte have kontrol, ja eneret over udgivelsen af værket, og skal bestemme i hvilken form værket skal tilgængeliggøres.

Christer forsøgte igen med, om det ikke var muligt at alle mødtes og forsøgte at løse problemet. Det Tredie Testamente er jo en kærlighedsvidenskab. Willy sagde, at der findes konflikter og strid i hele verden. Christer spurgte, om ikke Instituttet burde være et foregangseksempel?

Willy påpegede atter, hvor vigtig kontrollen over værket var. Og kunne ikke se, hvordan det kunne løses. Christer foreslog, at man skulle tilgive hinanden, træffes og forsøge at løse det.

Hvordan ville det hele vel se ud, hvis vi slap kontrollen, var svaret. På Christers bekymring for hvordan Sagen – og Willy selv – kunne skades, hvis denne konflikt kom ud i medierne, gentog han blot, at vi ikke kunne bevise at der var ændret i værket, og hvor vigtig kontrol var.

Vi kan nok ikke komme længere, hvis vi ikke mødes og forsøger en fredelig og kærlig løsning.

(Ref. Godkendt af Christer Malmström)

Åbent brev til Rådet

Fra Thor Gjörvad

Det er med stor glæde jeg har kunnet arbejde med information om Martinus og hans værk, Det Tredie Testamente, i Sverige. Det er det bedste job, jeg nogensinde har haft. At få lov at arbejde med det, mit hjerte er fyldt af, har givet mit liv en dimension af mening, glæde og kærlighed. Tak gode Gud for at du kan anvende mig for din sag. Det er svært at finde noget, som er vigtigere i disse urolige tider, end at give mennesker et korrekt ”kort og kompas over selve livet” og de kærlighedslove, som i sidste ende styrer alt liv og som beskrives i Det Tredie Testamente.

Jeg har i 30 år været privat studerende af TT, men har ikke haft kontakt med jer på Martinus Instituttet, da jeg efter besøg på Klint ikke syntes at finde den ånd, som gennemsyrrer Martinus’ værk. Min oplevelse var at I stiller jer selv i centrum og satte Martinus og hans budskab i skyggen. Nu vil I lave retssag mod dem, som brænder for, at Martinus’ egen tale skal komme frem.

Hvis jeg har forstået det rigtigt, er copyright til for at beskytte det oprindelige værk, og nu vil I retsforfølge de, som trykker, sælger og tilgængeliggør værket, som det foreligger fra Martinus’ hånd. Hvem bør stå på anklagebænken? Har vi en Mester blandt os, er det enkleste vel at følge ham, eller?

Må jeg minde jer om, hvad Martinus selv har sagt om konflikter: ”Der må aldrig føres retssager ved konflikter”.

En enkel analyse og påstand: Der sælges færre bøger i dag end for 30 år siden. Der er færre studiekredse end for 30 år siden. Der er færre der kommer til foredrag end for 30 år siden. Det er i alt væsentlighed ældre tilhørere. Instituttet har ikke fået information om værket frem. Instituttet har ændret i værket. I giver jer selv løn ud af gavemidlerne. Er I selv tilfreds med antallet af oversættelser til andre sprog? Instituttet holder fast ved ordet ”kosmologi” i stedet for ærligt at følge Martinus og hans vejledning om, hvordan værket skal præsenteres for verden, nemlig som Det Tredie Testamente, som vi ved er det samme som ”Kristi genkomst”, skrevet gennem hellig ånd.

Jeg har i 6 år præsenteret Det Tredie Testamente for aviser, radio og TV i annoncer i forbindelse med udstillingen ”Et vindue til evigheden” på biblioteker og åndelige/helsemesser i et antal af 60. Jeg har også en egen Martinus-udstilling i mit cafegalleri i Ängelsberg. Hertil er der kommet mennesker fra store dele af Sverige. Alle har fået viden om Det Tredie Testamente med sig hjem i

form af vore fine informationsbrochurer. Disse fremviser I ikke hverken på Instituttet eller Klint. Hvorfor?

I alt er vi nået ud til ca. 2 mill. mennesker i Sverige. Hvordan kan nogen efterspørge noget, de ikke ved eksisterer? Information om værkets eksistens må vel komme før undervisningen i det, hvis vi ønsker at nå flere, eller?

Jeg synes I skal ”Stikke sværdet tilbage i skeden” og søge forsoning. Jeg synes I skal trække stævningen mod ”de fire” tilbage. Endvidere synes jeg I burde overveje at trække jer, da manges tillid til jer er blevet grundlæggende skadet af jeres handlinger. Et nyt råd burde dannes, hvor Rolf Elving skulle have en selvskreven plads, da han besidder de egenskaber og kundskaber som er nødvendige og også er den, som Martinus selv forudså til det – ifølge citatet i Kurt Christiansens biografi bind 2, dengang den svenske kunstmaler Carl Erik Rundberg maler et portræt af Martinus i 1974.

Citatet lyder: Medens Martinus sad model sagde han til kunstmaleren følgende bemærkelsesværdige sætning: ”Den der kommer ind nu er den, der skal føre min sag videre”. Ganske kort derefter kom Rolf Elving ind ad døren, så det var altså ham, Martinus udtalte sig om!

Jeg håber af hele mit hjerte, at I lægger jeres sværd ned og åbner jer for en dialog og møde. Vi har alt at vinde på samarbejde og meget at tabe ved konflikt og retssag. Vi skal jo dele kærlighedsbudskabet med hele menneskeheden og være med til at skabe en ny verdenskultur, hvor nøglen er omsorg, tolerance og kærlighed.

Ängelsberg 7.april 2013

(oversat fra svensk af Ruth – originalen findes på martinus-webcenter.dk)

Hvorfor en licensaftale?

Af Toni Bjerremose og Tadeusz Hynek

I Martinus' ånd bør vi søge efter den kærligste løsning på hele miseren om copyrightsagen. Her er en licensaftale svaret på vore bønner, idet MI med tilbagevirkende kraft kan give firkløveret LICENS til at bruge værket på nærmere bestemte vilkår. Herved kan vi undgå den for alle ødelæggende retssag. Vi vil handle næstekærligt og på samme tid være i pagt med Den nye Verdensimpuls.

Martinus Instituttet har fået en opgave, hvis vigtighed ikke kan overvurderes. MI har ifølge Martinus' testamente følgende forpligtelser:

- * bevare Martinus' samlede værker uændrede, som de foreligger fra hans side
- * oplyse om disse værker
- * gøre værkerne tilgængelige for interesserede, bl.a. via publicering, oversættelse og undervisning, samt
- * yde tilskud til aktiviteter, der fremmer de nævnte formål

Har man læst værket, så kan man ikke komme i tvivl om, at Martinus ønskede, at det skulle blive kendt af alle, som havde evner til at interessere sig for det. Martinus sagde endda i 1980 ved sin sidste offentlige tale:

"Værket og sagen er fri".

Når man hører disse ord, skulle man umiddelbart tro, at MI ville være glade for, at andre end Instituttet i Martinus' ånd ønsker at bidrage til udbredelse af kendskabet til hans værk. Man kunne endda forvente, at MI ville støtte aktiviteter, der "fremmer de nævnte formål", såsom at "gøre værkerne tilgængelige for interesserede, bl.a. via publicering, oversættelse og undervisning". På den måde ville MI jo opfylde Ideal Fondens formål, og af samme grund kunne man også forvente at få lov til at bruge værket af MI i forbindelse med aktiviteter, som stemmer overens med Martinus ønsker.

I stedet for anerkendelse fra MI's side er der nu kommet en stævning mod firkløveret, fordi de udgiver de originale førsteudgaver af Martinus' bøger. Baggrunden er, at mange Martinus-interesserede gentagne gange har anmodet MI om at udgive førsteudgaverne, som de "foreligger fra Martinus hånd". Men MI har hver gang afslået anmodningerne med den begrundelse, at de manglede ressourcer. Firkløveret tog derfor sagen i egen hånd, og har med deres kæmpeindsats hjulpet MI med at

opfylde Martinus' testamente og Instituttets vedtægter. I følge loven om copyright skulle firkløveret have bedt om tilladelse til at bruge værket, men eftersom de udgav en uændret faksimile-udgave (fotografisk gengivelse), mente de ikke, at det var nødvendigt at spørge MI. Martinus' formål med at give copyrighten til Instituttet var jo at forhindre misbrug. Men nu bruger MI den juridiske copyright til at spille firkløveret ud af banen, hvad angår deres medvirken til at "gøre værkerne tilgængelige for interesserede, bl.a. via publicering". MI vil altså på den ene side ikke gøre originalerne tilgængelige, men vil på den anden side heller ikke tillade at andre gør det.

MI forklarer stævningen med, at de muligvis kan miste copyrighten til værket på grund af firkløverets udgivelse af originalen. Det ville være et meget beklagelig tab for Sagen, og dets konsekvenser er helt uoverskuelige, hvis andre, der ikke ligesom firkløveret 100 % respekterer Martinus' anvisninger, ville begynde at redigere og udgive det. Her kan man se, at sagen er meget alvorlig. MI skal gøre noget. Spørgsmål er bare hvad?

Der findes en fredelig løsning på denne konflikt. Hvis MI lovliggør firkløverets aktiviteter med tilbagevirkende kraft, vil ingen kunne anfægte MI's copyright til værket. En fredelig løsning vil også stemme overens med Martinus' værk. Konkret kan denne løsning udformes som en licensaftale mellem MI og firkløveret. I kraft af en sådan aftale vil alle nævnte aktiviteter blive lovlige, og copyrighten blive håndhævet. Aftalen kan også tage stilling til, hvad der skal til, for at den bliver overholdt, og hvad der skal ske, hvis den bliver brudt. MI vil på denne måde både bevare copyrighten og styring med, hvad der sker med værket.

Hvis MI ikke ønsker en fredelig løsning, men bare fortsætter med at hævde sine copyright- rettigheder ved at forfølge firkløveret med en retssag og et kæmpe erstatningskrav, så kan der ske følgende:

For firkløveret:

Firkløveret har et juridisk problem, men vi kan da have tillid til, at det danske retsvæsen finder en passende løsning. Firkløveret kan blive dømt for at krænke copyrighten, og må så modtage deres måske økonomiske straf. De trykte bøger vil blive beslaglagt og måske brændt. Alle aktiviteter i forbindelse med salg af Martinus' originale bøger vil blive bragt til ophør. En internetside, hvor Martinus samlede originale værker ligger til fri download, vil blive nedlagt. Så er det frie initiativ blevet knækket, og denne sag er ude af verden.

For MI:

Martinus Instituttet har valgt at forskanse sig i dyreriget for at sikre sig et fundament for sit virke. Dette fundament hedder monopol, magt og penge. Hvis MI valgte et andet fundament, det der hedder næstekærlighed, kunne det sagtens få et samarbejde i gang med firkløveret, der jo vil Sagen det godt. Men i stedet for skal firkløveret bekæmpes!

I virkeligheden er der ikke nogen eller noget, der truer MI's position – intet andet end næstekærligheden selv.

Det er udtryk for næstekærlighed, når firkløveret gør en kæmpe indsats for at fremme Martinus' kærlige budskab. Bliver dette arbejde ødelagt, vil MI stå med et moralsk problem. Den eneste måde at komme ud af det på, er at finde en anden løsning end at køre en retssag. MI vil kunne vise sin moralske storhed ved at tilgive firkløveret. Men hvis MI vælger at straffe firkløveret frem for at tilgive dem, vil MI selv få brug for tilgivelse, da de vil stå med et uløst moralsk problem, der vil følge dem helt ind i en ubestemt fremtid.

Hvis erstatningskravet bliver honoreret, så vil MI få et beløb, der vil pynte på deres økonomi. Martinus Instituttet vil frem over kunne bestemme, uden at tage hensyn til Martinus' ønsker, hvordan Martinus' værk, der tilhører hele menneskeheden, skal bruges til at skabe fred i verden: Ved at have rettens dom på det! Der vil herved blive sendt et klart signal til hele verden om, at ingen kan gøre sig håb om at få lov til at betale den gæld tilbage, som man kan føle, at man har fået i forhold til Martinus. Vil man gøre Martinus' værk kendt, og det ikke lige passer MI, så får man ikke lov. Gør man det alligevel, så vanker der et erstatningskrav og en tur i retten.

Ud over det kan mennesker, der interesserer sig for sagen, finde ud af følgende: • Det er forkert at bruge domstole til at straffe folk, der med deres tiltag har opfyldt Martinus' testamente, dér hvor MI ikke har gjort det. • Det er ikke rimeligt, at MI kræver, at de sagsøgte skal ophøre med deres uegennyttige og selvfinansierede arbejde, da det både gavner Sagen og skaber interesse for den. På den måde kommer firkløverets arbejde også MI til gode,

da der kan komme flere kursister til Klint. • Det er ikke i orden at kræve en erstatning af firkløveret, da MI ikke har lidt økonomisk tab. • Det er slet ikke i orden med erstatningskravets størrelse på 700.000 kr. plus renter. Det kan kun have ét formål, og det er at ødelægge firkløverets private økonomi. Ønsker MI at skræmme initiativrige folk fra vid og sans og hermed fuldstændig monopolisere sagen? • Det er ikke i orden, at MI polstrer sin egen økonomi ved at ødelægge andres. • Det er heller ikke i orden at bruge MI's midler til denne retsforfølgelse, da midlerne stammer fra gaver, der er givet i en anden ånd end den, at de skulle bruges til at forfølge folk, der med deres virke bidrager til at opfylde Martinus' ønsker. • Og til sidst, men ikke mindst: Det nærmer sig helligbrøde at destruere/brænde de beslaglagte bøger.

Mennesker, der interesserer sig for Martinus værk, kan opdage, at en retssag ikke er den eneste mulighed for at forsvare copyrighten. Disse mennesker kan stille spørgsmål til MI. For eksempel hvorfor MI ikke ønsker at indgå en licensaftale? Hvorfor vil MI straffe folk, der har forbrudt sig ved at gøre Martinus værk mere kendt? Hvorfor kan de ikke støttes, frem for at blive straffet for at medvirke til, at næstekærligheden kan vinde større indpas her på vores dejlige planet?

Hvis der falder dom i denne sag, kan det blive rigtig dyrt for MI. MI kan miste folks respekt og sympati, grundet en fremgangsmåde, der hører dyreriget til, over for mennesker, som uegennyttigt og for deres egne penge ville sprede et budskab fra det rigtige menneske rige. Uden folks sympati kan støtten til MI, og interessen for MI's aktiviteter falde betragteligt. Menneskene kan undvære MI, men MI kan ikke undvære menneskene. Menneskene kan få svært ved at respektere MI, når MI ikke respekterer Martinus.

Vil man koge de mange ord, der er blevet skrevet og sagt i denne sag, ned til et enkelt spørgsmål, så kan det lyde sådan: Hvad er vigtigst for Martinus Instituttet, der jo skal udbrede kendskabet til Martinus' værk, penge eller næstekærlighed?

Kommentar til MI's pågående rettsforfølgelse

Kjære rådsmedlemmer.

Mitt navn er John Karlsen, og jeg skrev et åpent brev til dere angående MI's pågående rettsforfølgelse av det påståtte brudd på «copy right», og etter å ha lest rådets siste informasjon om denne saken, på MI's hjemmeside, føler jeg behov for å skrive følgende i et nytt åpent brev til dere:

Jeg har med stor interesse lest alle de åpne brev som er skrevet til rådet i denne saken. Mange av disse menneskene kommer, etter min mening, med meget gode argumenter for at rådets handlinger i denne sak, ikke er i tråd med kjernen i Det Tredie Testamente, og jeg ventet i spenning på rådets kommentarer til dette, og rådets forklaring til oss, på hvordan vi har misforstått Martinus åndsvitenskap, men jeg har ikke sett en eneste forklaring eller kommentar fra dere på alle disse brev. Vennligst gjør meg oppmerksom på det, hvis dere likevel har gitt kommentarer som jeg ikke har fått med meg. Den eneste reaksjon jeg har kunnet se er den siste informasjonen dere har lagt ut på MI's hjemmeside, hvor dere henviser til to brev Bertil Ekstrøm har skrevet på vegne av Martinus, mens Martinus enda var inkarnert på Jorda.

Nå skrev jeg i mitt første brev til dere at jeg meget godt kan ha feil i min forståelse av åndsvitenskapen i Det Tredie Testamente, og det gjelder også for dette brev, og derfor ber jeg både dere og Martinus om tilgivelse hvis jeg med dette skulle handle feil. Det eneste jeg vet er at jeg skriver dette fordi jeg velger å være tro mot mitt hjerte, og jeg skriver dette fordi mitt hjerte ber meg om det. Jeg støtter meg til Shakespeare hvor han skrev «Vær tro mot deg selv, og det vil følge, like sikkert som dag følger natt, at du vil være tro mot alle andre» Å unnlate å gå mot sine venner av frykt for å såre dem, er det største svik, for da svikter man ikke bare seg selv men også sine venner.

Min umiddelbare følelse da jeg leste brevene som Bertil Ekstrøm hadde skrevet på vegne av Martinus, var at Martinus aldri har ment at disse to brev skulle brukes som argument for den fremgangsmåten som rådet benytter i denne sak, og at situasjonen som disse to brev er skrevet i overhodet ikke kan sammenlignes med situasjonen i MI's pågående rettsforfølgelse.

Den største forskjellen her, er, etter min mening, at da var Martinus selv her, og jeg føler det som en helt annen situasjon når noen begynner å lage ulovlige kopier av Martinus arbeide mens han er blant oss, for da er man helt sikker på at alt er som det skal være på Instituttet, det er

overhodet ingen tvil om at Instituttet da blir drevet i tråd med kjernen i Det Tredie Testamente, det er Martinus tilstedeværelse en garanti for. Noe helt annet er det nå når Martinus ikke fysisk er til stede på Instituttet, da er den eneste mulighet vi har til å forsikre oss om at MI er på linje med kjernen i Det Tredie Testamente, å sammenligne vår egen forståelse av denne vitenskapen med Instituttets handlinger til enhver tid.

Nå kan jeg ha tolket dette feil, men da jeg leste den siste redegjørelsen dere har skrevet hvor dere refererte til Bertil Ekstrøms to brev, så ble jeg sittende med en følelse av at dere mener at det var Martinus hensikt at det til enhver tid sittende råd på MI, skulle ha den samme åndelige autoritet over Martinus åndsvitenskap som han har.

Hvis Martinus mente dette, ja så har jeg totalt misforstått hele åndsvitenskapen og da vil den ikke lengre være interessant for meg, så jeg tror bestemt ikke at han noen gang har ment det, tvert imot så føler jeg meget sterkt at kjernen i Det Tredie Testamente tydelig viser at vi mennesker nå begynner å bli ferdige med den tiden hvor vi skal ledes videre av åndelige autoriteter, vi skal selv bli vår åndelige autoritet, og for å kunne bli det, har Martinus gitt oss retningslinjene til dette i Det Tredie Testamente, og derfor er det så uhyre viktig at alle mennesker får fri tilgang på de originale ord som kom direkte fra Martinus.

Jeg påstår ikke at det er slik nå, men hva hvis det i fremtiden skulle vise seg at noen med egoistiske motiver fikk kontrollen over MI og hindret oss tilgang til de originale ord direkte fra Martinus. Skulle vi da bare stilltiende godta dette p.g.a. de to brev som Bertil Ekstrøm har skrevet på vegne av Martinus?

Nå er det slik at flere av oss har begynt å tvile på om rådet i MI virkelig representerer kjernen i Det Tredie Testamente, og i mange av de åpne brev som er skrevet til rådet, kommer det, etter min mening, fram mange gode argumenter for dette.

Hvis dere i rådet mener at dere har en mye høyere forståelse av Martinus åndsvitenskap enn alle disse menneskene som har skrevet til dere, og de menneskene som dere stevner for retten, så skulle det vel ikke være noe problem for dere å gjøre et forsøk på å forklare oss hvor vi tar feil i denne hellige vitenskapen, og på den måten gi oss en sjanse til å korrigere oss inn, men jeg kan ikke se at dere har gjort noe forsøk på dette, hvorfor har dere ikke det? Jeg kan ikke tenke meg til at dere mener

at vi bare stilltiende skal akseptere dere som åndelige autoriteter, og tro blindt på dere. Hele hensikten med Det Tredie Testamente er jo at vi mennesker skal begynne å forstå selv, og slutte å tro på autoriteter.

Mine kjære søstre og brødre i ånden, kan dere forstå mine tvil om deres handlemåte? Kan dere forstå at både jeg og andre trenger en logisk forklaring som er i tråd med Det Tredie Testamente før vi kan få tilliten tilbake til at dere driver Instituttet i tråd med kjernen i denne hellige vitenskapen?

Jeg sender dere alle mine kjærligste tanker, og ber om at både dere og vi andre blir ledet til de riktige handlinger i tiden som kommer.

Med kjærlig hilsen

John Karlsen

Åbent brev til rådet for MI

den 3. april 2013

Tak for besvarelsen af mit åbne brev dateret 20. marts 2013

Jeres henvisning til hjemmesiden oppleves tyndt og redegjør ikke på nogen måte fyldestgørende på de rejste spørsmål.

I fremfører på hjemmesiden, at ophavsretten må håndhæves for ikke at undergrave verdien af denne fremadrettet, i forhold til passivitet.

Denne påstand holder ikke!

På siden anføres nemlig også, at et af målene for instituttet er at understøtte aktiviteter, som fremmer sagens udbredelse som de foreligger fra Martinus hånd, og yde tilskud hertil.

Det er i allerhøjeste grad det, den nu sagsøgte gruppe beskæftiger sig med, at bevare Martinus' værker som de var fra hans side. Mere betryggende kan det ikke blive! Ved at støtte og motivere aktive grupper, som uegenlyttigt og seriøst arbejder for at sprede den moral, som Martinus bragte menneskeheden, ville instituttet være en del af dette, og dermed var der ikke noget behov for at forsvare ophavsretten, og sagen kunne skrinlægges på stedet uden tab af ophavsrettens retslige verdi, hvis dette er så tungtvejende for råddet.

Hvad angår den fremførte risiko for fremtidig indtjening, så instituttet ikke kan leve op til sit formål, hvis andre sælger Martinus' bøger til kostpris. Til dette kan jeg kun

sige, kom tilbake på sporet, forlad forretningsprincippet, inndarbejd gaveprincippet i instituttet, det var Martinus' udtalte ønske, så er der intet at frygte.

Det ville være befriende med fyldestgørende svar på, hvorfor rådet vælger en kurs for instituttets virke, hvor I konsekvent kører over for **RØDT**, i forhold til de retningslinjer Martinus har lagt både skriftligt og mundtligt, og i særdeleshed hvad angår nedenstående.

Jeg savner rådets begrundelse for HVORFOR –

1. drives instituttet på et forretningsmæssigt grundlag mod Martinus ønske
2. har instituttet undladt at promovere Livets Bog i sin originale form og indhold de seneste ti år
3. føres der retssag, her tænker jeg ikke på jeres begrundelse med at forsvare ophavsretten, men retssager i forhold til Martinus udsagn om at undlade dette helt og aldeles.

Er rådet af den opfattelse, at Martinus ikke havde den fornødne kapacitet til at bedømme, hvordan hans verdensbillede bedst kunne formidles og administreres, siden I på instituttets vegne har lagt en strategi, der omgår disse hans retningslinjer for institutters virke og moral over for jeres medmennesker?

Martinus udtale DET ER FÆRDIGT, SOM DET FORELIGGER uden yderligere tilføjelser om behov for redigering og korrektur, velvidende at ingen kunne løfte denne opgave tilfredsstillende uden kosmisk bevidsthed.

I håb om svar, forsoning og samarbejde mellem de involverede i denne ulykkelige og uværdige sag, som ikke gavner udbredelsen af Martinus' verdensbillede.

Med venlig hilsen
John Gislesen
Strandkrogen 15
7451 Sunds

Marja og Anders skriver:

Efter at Institutet havde givet Marja og Anders afslag på at lægge Martinus taler på lydbånd ud på deres hjemmeside med henvisning til Institutets copyright, skrev de følgende åbne brev:

Åbent brev til rådsmedlemmerne for Martinus Institut:
Willy Kuijper, Per Jan Neergaard, Jacob Kølle Christensen, Liesel Lind, Trine Möller, Peter Bendtsen, Solveig Langkilde, Ole Therkelsen og Erik Rævdal
Kære rådsmedlemmer og øvrige beslutningstagere!
Tak for svar.

Da vi læste jeres svar op for vore slægtninge, en jurist og en advokat, fik de sig en god latter. De sagde at *"det der svar er ikke noget svar fra nogen vidende person! Ingen jurist ville sige noget sådant. For man kan ikke komme med efterfølgende krav på copyrightrettigheder på båndoptagelser af offentlige foredrag – hverken af foredragsholderen eller nogle "arvtagere". Specielt ikke når foredragsholderen tillod det, hvilket Martinus jo gjorde uden forbehold. Man kan ikke bagefter af nogle arvtagere påstå, at lydoptagelserne bare var til privat brug eller indspillet ulovligt, for da skulle man påvise en skriftlig aftale om noget sådant. Læser man desuden både testamente og gavebrev står der ikke noget om testamenterede rettigheder til lydbånd."*

Det er bare noget bluff Institutet kommer med, sagde de begge. Og en dansk ven skriver, at en dansk advokat ikke er dummere end en svensk!

Så det var kedeligt, at I ikke svarede juridisk seriøst på vore seriøse spørgsmål. Det indebærer naturligvis, at vor tillid til jer nu er på et minimum. Vi har respekteret copyrightloven i alle år, men vi kan ikke respektere et Institut som magtfuldkomment skriver sine egne love alt efter egne kontrolbehov. Den slags får os til at tænke på autoritære sekter, som vil have total kontrol over indbildte medlemmer. I kan ikke bestemme over noget frit individ, hverken med juridiske eller moralske påbud.

Læser man de forskellige fora, hvor de seneste måneders hændelser diskuteres, får man let det indtryk, at I gennem mange år har udøvet både censur og magtmidler mod forskellige kreative personer eller grupper blandt de kosmologi-interesserede, som på forskellig måde har arbejdet med at sprede kosmologien til omverdenen. Vi oplever, at I fuldkommen har tabt menneskenes tillid til, at I seriøst kan forvalte Martinus' arv.

Martinus græder i sin himmel!

Hilsen

Marja og Anders, Martinusportal.se
(oversat fra svensk af Ruth)

Preben Bagger skriver:

Til Martinus Institut, Rådet, d. 12 april 2013
Kære rådsmedlemmer

Det har været en stor og meget ubehagelig overraskelse for mig at høre om jeres retslige, juridiske og økonomiske felttog mod nogle personer, der – så vidt jeg er orienteret – uden egen vinding og uden at ændre et eneste ord i Martinus' bøger, gør et stort og uegennyttigt arbejde for 'Sagen'. Oven i købet er de i overensstemmelse med forskellige udtalelser af Martinus, som Rådet åbenbart ikke anser for så vigtige.

Jeg finder felttoget i strid med den moral og verdensorden, som Martinus introducerede, og som Martinus Institut skulle være model for.

Jeg kan ikke være en del af dette felttog, og jeg indstiller derfor min økonomiske støtte til Martinus Institut. Hvis felttoget fastholdes, og i så fald må ses som en del af MIs reaktionsmønster, må jeg også ændre mit testamente.

Må Rådet få visdom til at finde en lykkelig udgang!

Med venlig hilsen
Preben Valdemar Bagger
Byskovvej 42, 4100 Ringsted

Martinus: "Sagen skal overholde de kosmiske analyser og Rådet rette sig derefter."

Per Holsner

I år 1974 på et rådsmøde sagde Martinus: "Vi skal ikke til at lave retssager eller sådan noget. Så kommer vi jo ingen vegne. Så er vi ikke det endelige."

Martinus Instituttet stævner nu via det dyre advokatfirma Kroman & Reumert henholdsvis Ruth Olsen- Den Nye Verdensimpuls, Jan Langekær- Fonden Det Tredje Testamente, Søren Ingemann- www.martinus-webcenter.dk og Kurt Christiansen- Åndsvidenskabsforlaget. Med et 33 sider langt dyrt anklageskrift, af fagfolk bedømt til en pris af 100.000 – 200.000 kr. som samlet forlanger erstatninger, advokatgebyrer og straf på 693.750 kr. plus renter og beslaglæggelser.

Laver rådet retssag, "så kommer Sagen som sagt ingen vegne". At det nu sker, betyder rådets endeligt, presset som det er af den tiltagende utilfredshed med Martinus Instituttets forvaltning af Sagen, hvor frivillige alternative aktiviteter med succes skaber den lyse kontrast til den gamle verden af kapitalistisk forretning og ejendomsret. I dette år 2013, hvor de lyse sjæle vågner, har lyset absolut sejret over mørket, "så det endelige mål nås", og nu bliver hver sten vendt, for Hellig Åndens lys presser al mørke frem. Det har ikke skortet på afsløringer verden over i dette års nyhedsmedier, og lysets påvirkning gælder også for Martinus Instituttets råd, som netop ved sit anklageskrift utilslørt viser sit magtfuldkommelige væsen.

Martinus har fulgt Martinus Instituttets gøremål meget nøje, hvilket flere klardrømme har vidnet om, og over Centret i Klint har der siden år 2008 ligget en forsynets beskyttelse af alle lyse mennesker på stedet. Denne stævning handler grundlæggende om, at rådet i sin moralske afmagt fører sag an mod ikke mindre end Martinus selv. Som ærkeengel leder han det lyse forsyn, og det støtter op bag hver af de fire anklagede, som vitterligt har overholdt Martinus intentioner. Derfor indebærer anklageskriftet afgjort rådets endeligt, hvor hovmod står for fald, hvilket på sigt bliver indledningen på instituttets og centrets genopstandelse som Michael Skolen.

Forsynet har fuld kontrol over mørkets magter, kan nu se hele Gaias tilblivelse over de kommende 17.000 år, og som noget af det første fejrer Helligånden rent i Sagens eget hus. Derfor kommer synliggørelsen af rådets hovmod allerede nu, snarest muligt, og det i en tid hvor de lyse sjæle får åbnet sine hjerter til moralsk indsigt med logik til alment at gennemskue magtens krav, til fremme af

den retmæssige kristne moral som det Tredje Testamente fremlægger i sine kosmiske analyser.

D. 1. maj fejres Valborgs messe, og visse steder danses der rundt om majstangen. I ældre tid fejrede kelterne på denne dag højtiden Beltain, hvilket betyder "Bels ild" eller simpelthen visdommens ild. I dag har vi også arbejderbevægelsens dag d. 1. maj, og nu i Gaias ny tid vil dagen fejres med "sjælens fest". I årtusinder har det året igennem været tradition at gøre visse særlige dage i årets solkredsløb til højtider, det fortsætter i den ny tid. D. 24/6 bliver til "glædens fest", d. 11/8 bliver til "høstens fest", d. 24/9 bliver til "kærlighedens fest", d. 1/11 bliver til "fredens fest", d. 24/12 bliver til "julems fest", d. 11/2 bliver til "lysets fest" og d. 24/3 bliver til "livets fest".

Fra og med dagen for "sjælens fest" vil de lyse mennesker gradvist begynde at vågne op i sine hjerter, i sine sjæle begynde at lyse op i en øget bevidsthed, hvilket ud over at gennemskue mørkets kontrast af magtspil, blandt andet vil manifestere sig som oplevelser af klardrømme. Fra at være mere symbolske vil de blive tiltagende mere konkrete, som indledning til åndeligt klarsyn og dagsbevidste imaginationer, telepati og klarhørte inspirationer samt intuitioner som led i den personlige udvikling frem imod den store fødsel

Alt efter udviklingsgrad vil nogle forløses tidligere end andre, men alle kommer med, inden Gaia selv om ca. 17.000 år fuldkomment har gennemgået sin store fødsel, hvilket er den tid, det tager for menneskeheden i lyset af Hellig Ånden at transformere hver eneste af jordens atomer, celler og organer til rigtige mennesker på deres respektive planer og beliggenhed i Gaia, i samarbejde med engleverden og naturens elementarvæsener. Lige som den mørke menneskehed, vil også levævæsener fra jordens øvrige naturriger søge til andre planeter modsvarende deres udviklingsbehov.

Tillæg: Man kan naturligvis undre sig over, at Martinus kan inkarnere som menneske, men som led i forsynets egen udvikling og Guds krav til jordens omskabelse af sin fjerde til sin femte inkarnation som Gaia, så indebærer det nødvendigvis, at alle forsynets individer gennemgår liv som jordmennesker. Lige så vel som menneskene skal udvikle den nødvendige imaginations-, inspirations- og intuitionsevne for at forstå den åndelige verdens levevilkår. For de enkelte menneskers skytsengle gør noget andet sig gældende. Alt ifølge Guddommelige love.

Også denne artikel er skrevet i samråd med Martinus.

Hvad er Instituttets Råd redskab for - mørket eller lyset?

Af Anders Silverfall

Vi har just fået Rådets svar på vort spørgsmål vedr. publicering af private båndoptagelser af Martinus på vor website og forundres over deres svar: *"Martinus Institut giver ikke nogen tilladelse til at offentliggøre foredrag af Martinus, hverken på hjemmesider eller på andre måder."* (læs hele svaret på <http://martinusportal.se>) Det er dog meget tvivlsomt om det holder for en juridisk prøvelse. Det holder i hvert fald ikke ifølge Martinus' gavekultur, synes jeg, hvor en gave er *"identisk med en absolut hundredeprocents frigivelse af en værdis overføring fra giver til modtager."* (Gavekultur kap. 8)

Som et resultat af dette svar og på baggrund af hele den skandale, som Rådet har skabt i form af en retsproces mod "de 4", kommer her mit overordnede syn på det, som nu sker indenfor Sagen.

Mørkets og lysets skytsengel

Martinus skriver i artiklen "Gudesønnens kongerige – Skytsengle i jordbevidstheden" (Kosmos 3/98) følgende: *"Selve jordjeget er således vor skytsengel nr. 1, vor konge. Dernæst kommer jordjegets talentkerne for udløsning af det dræbende princip, der jo hidtil er den mest overlegne og dominerende indenfor dets organismes område. (...) Med hensyn til den mørke skytsengels fysiske legeme eller organisme, da forekommer den som identisk med alle de levende væsener, der forekommer under begrebet dyr. Dyrene er besjælede med den mørke skytsengels bevidsthed og udgør altså denne engels fysiske legeme. Da den også går et godt stykke ind i jordmenneskehedens sfære og finder redskaber og talentkerner for mørkets manifestationer i jordmenneskenes psyke, er de også i tilsvarende grad mikrovæsener i den mørke skytsengels bevidsthed eller psyke. (...) Den lyse skytsengels domæne er udgørende alt, hvad der kommer ind under kulturskabelse, under afskaffelse af krig, al befordring af humanitet og næstekærlighed. Denne ånd er inkarneret i alle de væsener, der mere eller mindre gør sig til redskaber for lyset og kærlighedens manifestationer."* (min fremhævelse)

Her ser vi hvordan Martinus beskriver de to modsatte kræfter i jordens bevidsthed i vor tid. Alle væsener i dyreriget har fortsat et million år gammelt begær i form af det, vi kalder "Egoisme", i sin bevidsthed. Egoisme er det

samme som **begær efter at eje omgivelserne for sig selv.** *"I virkeligheden kan man ved hjælp af "angrebsmentaliteten", hvis kulmination vi kalder "selviskheden" eller "egoismen", udelukkende kun opfatte alt, såvel næsten som de "døde ting", som berettiget "materiale" for skabelsen af tilfredsstillelsen af sine egne begær, ganske uanset hvad dette så end bevirker af brutale indgreb i næstens frihed, ret og glæde ved at være til.* (Artikelsamling 1, stk. 20.6)(min fremhævelse)

Imod dette ældgamle mørke begær står det meget yngre lyse begær efter at elske sine omgivelser som dig selv, at samarbejde og være til glæde og velsignelse for helheden. Disse to modstridende kræfter kæmper om herredømmet i bevidstheden hos os alle.

I lang tid kan egoismen ligge slumrende under bevidsthedens ydre, men af og til kan den flamme op med fornyet kraft, når omstændighederne foranlediger det. Og på den måde svinger magtbalancen mellem mørket og lyset i os. Når mørket har herredømmet er vi redskaber for mørkets skytsengel, og når lyset har herredømmet er vi redskaber for lysets skytsengel.

To fundamentale organismer i jordens krop

Alle væsener på jordens overflade er mikrovæsener for jorden, præcis som vore celler er mikrovæsener i vor krop. Alle væsener som repræsenterer mørket er en del af den mørke skytsengels krop, og alle væsener som repræsenterer lyset er en del af den lyse skytsengels krop. Den dybeste kilde til det Martinus kalder "den mørke

skytsengel” og ”den lyse skytsengel” er altså to mentale kraftcentre, talentkerner, i jordens bevidsthed. Vi forstår også på Martinus, at jorden just nu befinder sig i begyndelsen til ”Den store fødsel”, en proces som for jordens vedkommende tager ca. 3000 år efter vor tidsregning. Denne proces afsluttes med at det fuldkomne menneske opstår på jorden, som giver både jorden selv og dens hjerneceller (menneskeheden) kosmisk bevidsthed.

Dette giver os nu en interessant indsigt:

For at jorden skal kunne få kosmisk bevidsthed, må den udrense alt det i dens mentalitet og organisme som falder ind under ”mørket”. Dette er det samme som, at den må udrense ”mørkets skytsengel” fra sin organisme.

Alle diktatoriske livsformer, som føler sig true, gør modstand mod denne trussel, det samme gør ”mørkets skytsengel”. Den kæmper for livet. Og er det ikke det vi ser overalt i verden? Mørket kæmper mod lyset overalt, med det formål at **beholde magten, diktaturet og dermed retten til at bestemme over omgivelserne**. I ”Jordmenneskenes skytsengel nr. 1” (Kosmos 1971/24), skriver Martinus at

”...ærgerrighed og magtsyge er noget af det, der først gør sig gældende, når forholdsvis primitive mennesker begynder at få kulturel udvikling. De vil alle sammen gerne være små konger, ja allerhelst en lille Vorherre.”

Hvad er Rådet redskab for?

Martinus’ Sag er i højeste grad en del af jordens bevidsthed, og omtalte kamp mellem lys og mørke udkæmpes også her, selv om mange synes at tro, at det er en fredens zone. I lyset af den seneste begivenheds udvikling, kan jeg kun få den oplevelse, at Rådets handlinger synes at sortere under ”den mørke skytsengels” mentalitet:

*Rådet synes at betragte Martinus’ arv som sin ”ejendom”.

* Rådet opleves af andre som om de vil ”eje”, ”kontrollere” og ”diktere” omgivelserne. Et eksempel er alle de som ved frivillig indsats og med egne midler forsøger at udbrede Martinus’ verdensbillede i verden. Et andet er afstrafningen for ”illoyalitet” gennem udelukkelse fra en arbejdsgruppe.

* Rådet synes ikke at ville samarbejde med nogen, men vil koncentrere al magt over værket for sig selv.

* Trods et utal af tilbud om samarbejde og dialog om løsninger for den opståede konflikt har man bare været afvisende.

* Rådet undslår sig ikke for at udsætte fire mennesker (heraf to pensionister og en arbejdsløs) for store økonomiske krav i form af kærlighedsløs magtudøvelse gennem jordske, juridiske retsprocesser med økonomiske våben.

* Rådet bryder åbent med Martinus’ udtrykkeligt dokumenterede testamente og vilje på flg to velkendte punkter:

ændringer af originalværket, og føre retsprocesser.

Denne adfærd oplever jeg som karaktertræk hos ”den mørke skytsengel”, hvor meget man så end forsøger at retfærdiggøre sig med jordske ”love” om ”copyright”.

Min konklusion

Jeg konstaterer derfor, at i denne pågående proces er Rådet repræsentanter for ”mørkets skytsengel” og ”de 4” er repræsentanter for ”lysets skytsengel”.

Den institution som skulle være lysets kerne i beskyttelsen af Martinus’ efterladte værk, er efter hans død i stedet faldet for fristelsen og gledet over til den mørke side. Med denne retssag har ”mørkets skytsengel” infiltreret kernen i Martinus’ sag og fortrængt lyset, hvilket jeg oplever som en skandale. Dette vil komme til at skade Sagens historie langt frem i tiden.

Mit inderligste håb er derfor, at denne proces vil ende med en sejr for ”lysets skytsengel”, hvor Rådet mister copyrighten til Martinus værk, fordi de selv har ændret og fortsætter med at ændre i værket og dermed har overtrådt deres egen ophavsret. Og at den går over til ”de 4” at forvalte den efter den retning, de har anlagt, dvs en **fuldstændig bevarelse af originalskrifterne og udgivelse af værket til kostpris**.

Dette var hvad Martinus pålagde Rådet at have som eneste opgave, da man stiftede det, men som de nu har misbrugt. Rådet synes at tro, at Det Tredie Testamente er deres private ejendom, men der tager de fuldstændig fejl. Det Tredie Testamente er ikke nogens private ejendom, for bøgerne med deres originale indhold – dvs det som foreligger fra Martinus egen hånd – tilhører hele menneskeheden.

(oversat fra svensk af Ruth)

Fakta om sagen i Sagen

Omtalte Artikler og breve kan findes på <http://www.martinus-webcenter.dk>

1992	Rådet beslutter enstemmigt at oversætte Martinus værker til nydansk.
1998	Søren Ingemann, som er sproguddannet og filolog, bliver klar over beslutningen. Han gør folk på MI opmærksom på hvilket skråplan man er kommet ind på ved en sådan udgivelse.
2000	Ingrid Okkels, (ca. 90 år) citerer Martinus for at have sagt at "så må man lære gammelt dansk" hvis folk ikke kunne forstå hans gammedags sprog. Hun støtter Søren Ingemann
2001	Søren Ingemann tager kontakt med Henrik Hedegård (Rådet). En årelang meningsudveksling-både mundtlig og skriftlig tager sin begyndelse.
2001	Søren Ingemann indskanner LB 1-7 manuskripterne for MI.
2001	Rådet inviterer Søren Ingemann ind i sproggruppen. Søren siger ja, men stiller den betingelse at værket forbliver uændret. Så invitationen bliver trukket tilbage.
2002	MI påbegynder salget af LB 1 "oversat" til nydansk og med rettelser som Martinus ikke har godkendt. (det nøjagtigt tidspunkt kan ikke bekræftes)
2002	Rådet vedtager sproggruppens "Retsskrivningsvejledning for Martinus værker". Det betyder f.eks at Det Tredie Testamente ikke mere skrives med i (Tredie) men rettes til j (Tredje). Der begynder at komme murren i krogene over rettelserne.
2003	Jan Langekær starter sin udstillingensvirksomhed og laver et symbolkatalog med korte forklaringer. Sådanne kan ikke fåes hos MI, og han har behov for dem til udstillingerne
2003	Den svenske Livets Bog bliver lagt på nettet af Jonathan Krite. MI accepterer det på betingelsen af at den ikke ligger på en privat hjemmeside. Världsbilds Förlag overtager den.
2004	"Fonden Det Tredie Testamente", Brøndby, stiftes af Jan Langekær. Han har overtaget den danske udgave af hjemmesiden http://tredjetestamentet.se . Samarbejdet med Stiftelsen Tredje Testamente Göteborg om at lave udstillinger/dstillingsmateriale ensiveres.
2004	Instituttet udgiver "Den intellektualiserede kristendom" (DIK) i Martinus navn som en del af Det Tredie Testamente. Teksterne er samlet og redigeret af Ole Therkelsens.
2004	Udgivelsen afføder en årelang debat angående MI's udgivelse af de efterladte skrifter.
2005	Rådet inviterer Søren Ingemann til møde fordi han har foræret en digital kopi af manuskripterne til Jan Langekær. Søren opfordrer Rådet til at lægge alle Martinus bøger og manuskripter ud til fri download. Det det afviser Rådet.
2005	Instituttet sælger nu den nydanske oversættelse som en autentisk original og den gamle fåes ikke mere. Det begynder at gå op for folk at Instituttet kun sælger nydanske LB
2005	Mange blander sig nu i debatten, bl. a. Tage Buch, Jan Langekær og Søren Jensen
2006	Rådet inviterer Søren Ingemann til møde. Han fremfører at MI har pligt til at udgive en uændret version af værket, allerhelst førsteudgaven. MI afviser hans forslag, og henviser til de antikvariske udgaver i boxen i kælderen, som MI mener fint opfylder forpligtelsen om "at bevare teksterne uændrede som de foreligger fra Martinus hånd" (Love for Martinus Institut. 1982)
2007	MI har fremstillet en CD med alle Martinus bøger digitalt, men kun til internt udlån. Dette provokerer Søren Ingemann til at gå igang med at indskanne førsteudgaverne. I første omgang til privat brug men som tingene udvikler sig som grundlag for starten af hjemmesiden martinus-media media
2007	Udstillingen "Den røde tråd" i Sindal arrangeres af Fonden DTT og Jan Langekær. På martinus-on-tour.info/ lægges de første Martinus båndforedrag ud. Efterhånden ialt 77 bånd.
2007	To debatartikler om hvorvidt forordet i de nye LB-udgaver vildleder folk til at tro at retningslinjerne for udgivelsen af den moderne udgave er godkendt af Martinus
2007	Tage Buch (97 år) udtaler i videointerview at det er en forbrydelse imod Martinus at udgive de nydanske, rettede bøger.

2008	"Den intellektualiserede kristendom" puster til ilden. Debatten om "OX" eskalerer og mange andre end firkløveret er med i debatten om ændringerne.
2008	Alle Martinus værker i førsteudgaven samt manuskriptet lægges ud til fri download (dec) på hjemmesiden: martinus-media.dk. Ejere er: Søren Ingemann Larsen, Thorsten Dreier og Kurt Christiansen. Nu er katten sluppet ud af sækken. Det er 7 år siden muligheden forelå og 5 år senere end den svenske udgave blev lagt på nettet.
2008	Møde med Rådet på initiativ af Rolf Elving angående udstillinger og copyright. Man enes om at alle gengivelser af symbolerne skal påføres copyright Martinus Institut
2009	Rådet skriver i informationsbrevet i februar: <i>"Vi vil således gerne gøre det klart, at copyrighten ikke er et pengespørgsmål for MI. Det er et spørgsmål om beskyttelse og kvalitetssikring af "Det Tredje Testamente"</i> .
2009	På trods af dette opfordrer Rådet i et brev og i et Nyhedsbrev i juni martinus-media til at stoppe tilgængeliggørelsen af førsteudgaven.
2009	Derfor inviterer Martinus-media Rådet til møde om konflikten, men Rådet afslår
2009	MI og martinus.dk går i martinus-medias fodspor og lægger de nydanske udgaver af LB 1-2 og LB 4-7 samt manuskriptet ud. Dog ikke til fri download, senere følger førsteudgaverne som får betegnelsen "de historiske tekster".
2009	Kurt Christiansen udgiver sin kopi af et ufuldendt Martinus-manuskript til bogen "Det Tredie Testamente" i en faksimili-udgave. Manuskriptet ligger til grund for "Den Intellektualiserede Kristendom" og formålet er at bidrage til den debat som er opstået på grund af DIK. Han kan ikke få adgang til at sammenligne det med MI's eksemplar, men udgiver det alligevel i god tro og gør rede for hvorfor han mener at det er ægte.
2009	Rådet udsender to publicationer i hvilke de dokumenterer at det ikke er Martinus manuskript til Det Tredie Testamente men en renskrivning lavet af Per Thorell.
2009	Situationen er nu at martinusinteresserede kan downloade førsteudgaverne frit på martinus-media og lytte til foredragene frit. Men de kan endnu ikke købe "den ægte vare". MI sælger kun de nydanske oversættelser.
2010	Åndsvidenskabsforlaget/Kurt Christiansen udgiver Martinus LB 1-7 i førsteudgaven i samarbejde med Søren Ingemann, Ruth Olsen og Jan Langekær. Senere følger småbøger og resten af værket. Private sponsorer gør det muligt at sælge dem til kostprisen
2010	Ruth Olsen, DNV, skriver til MI og tilbyder samarbejde om salget. Hun forærer Institutet 3 sæt af LB 1-7 i førsteudgaven. Rådet afslår samarbejdet.
2010	Rådet sender 12.2 en skriftlig trussel om retssag til Åndsvidenskabforlaget/Kurt Christiansen såfremt salget af førsteudgaverne ikke stopper. Kurt svarer afvisende 13.2.
2010	Rådet udsender "Information" og opfordrer til at ingen køber førsteudgaverne. Disse benævnes "piratkopier", selvom de ikke er kopi af bøger Institutet selv udgiver.
2010	Rådet skriver igen til Åndsvidenskabsforlaget/Kurt 15.12 ang. udgivelse af småbøgerne
2011	Kurt Christiansen svarer 6.1 at copyrighten ikke er antastet da han kun udgiver "ægte varer" og han inviterer Rådet til møde om konflikten, hvilket Rådet afslår
2011	Jan Langekær starter Livets Skole i Brøndby og begynder at sælge førsteudgaverne på udstillinger og messer.
2013	Den 13. marts sender Rådet udkast til stævning for brud på copyrighten sammen med et forligstilbud til "firkløveret" Ruth, Jan, Søren og Kurt. 2.4: Firkløveret fremsætter deres definitive forligstilbud. 24.4: Rådet publicerer sit svar "Forlængelse af frist for accept af forligstilbud" på martinus.dk. 29.4: Firkløveret/Kurt Christiansen gentager forligstilbudet.

Om ontologien i Martinus' kosmologi

Af Per Bruus-Jensen

Udgangspunkt – Martinus' vision 1921:

Verdensaltet er ikke bare en død samling stof og energi, men et levende mega-væsen af rent åndelig natur. Dvs. et immaterielt ”Noget”, der både kan og vil opleve, og som via virkeliggørelsen af dette opnår rådighed over såkaldt *bevidsthed*.

Ved bevidsthed forstås i samme forbindelse *viden om væren*. Eller i udvidet form: *viden om Nogets væren* – herunder egen væren.

Som rent åndeligt er verdensaltet i sit dybeste grundlag et spørgsmål om immateriel tomhed og absolut stilhed, og da det i denne ur-form er ukendt af mennesket, har Martinus valgt at udtrykke det ved bogstavet ”X”, der jo i matematikken står som symbol for den første ubekendte i en ligning. Og da verdensaltet yderligere i sin grundform heller ikke kan forklares ved eller sammenlignes med noget kendt, lader det sig kun definere som ”*et navnløst Noget, der ér*”. Men altså ”et Noget”, der ikke desto mindre både kan og vil opleve, og som herved *de facto* tilfører sig selv bevidsthed jfr. ovenstående definition. Dvs. viden om sig selv og sin egen væren...

At det immaterielle verdensalt vil opleve og på dette grundlag erkende sig selv, er iflg. Martinus begrundet i eksistensen af et såkaldt *ur-begær*, der på selvrefererende præmisser og med evigheden som forudsætning gennemsyrrer det samme verdensalt.

Og at det samme verdensalt ligeledes kan opleve og således formår at erkende sig selv, viser i samme forbindelse hen til eksistensen af en evne til at præstere dette. Altså en oplevelsessevne, idet det skal tilføjes, at både ur-begæret og oplevelsesevnen som ’dele’ af det immaterielle verdensalt iflg. sagens natur også begge har immateriel status.

Men hvordan er dette i praksis muligt...? Hvordan kan noget gennemført immaterielt i skikkelse af tomhed og absolut stilhed opleve og erkende sig selv...?

Det kan det heller ikke. I det mindste ikke som sådant. Men problemet overvindes iflg. Martinus ved, at det immaterielle Noget - X - under indtryk af ur-begæret permanent og spontant træder i karakter som et *tre-enigt funktionsprincip*. Et funktionsprincip, der som sådant ganske vist er immaterielt, men som ikke desto mindre via det førnævnte ur-begær evner at frembringe et illusionistisk alternativ til denne sin egen basisnatur. Nemlig i form af den såkaldte *stofflige* verden og virkelighed,

repræsenteret ved bl.a. det kendte, materielle univers med dets hær af stofpartikler, organismer, kloder, solsystemer og galakser mv.

Men igen: hvordan er dette dog muligt...? Hvordan kan det immaterielle frembringe det materielle i hele dets utrolige mangfoldighed af former, skikkelser og udtryk...?

Det kan det iflg. Martinus kun på et illusionistisk grundlag således at forstå, at hele den materielle verden og virkelighed rent faktisk ’ved roden’ er totalt immateriel og derfor må betegnes som et kæmpemæssigt blændværk. Men så genialt eksekveret, at det næsten er umuligt at gennemskue – selv for vor tids avancerede og skarpsindige naturvidenskab.

Rent faktisk udgør den tilsyneladende materielle virkelighed indbegrebet af de såkaldte ”*Mayas slør*”, bag hvilke den immaterielle natur skjuler sig i rollen som dét ”Noget”, der både har frembragt illusionen, og som til gunst for ur-begærets tilfredsstillelse også oplever og erkender den. Og via dette som om den egentlige pointe: indirekte erkender sig selv. Nemlig som just ”et Noget, der både kan og vil opleve.

Det tre-enige funktionsprincip

Den kosmiske ur-natur er altså ikke noget ”ingenting”, men derimod noget helt andet, end hvad vi med afsæt i vor kendte virkelighed for nuværende er i stand til at gøre os forestilling om. Nemlig ”et Noget”, der ud af sit eget immaterielle tomhedsdyb kan frembringe en direkte modsætning til dette, repræsenteret ved den såkaldt materielle verden og virkelighed. Ganske vist som et illusionistisk blændværk, men ikke desto mindre. Og samtidigt yderst overbevisende.

At det immaterielle Noget i praksis kan præstere dette, forklarer Martinus med henvisning

til det forhold, at det pågældende Noget i *virtuel* form rummer et i virkeligheden uendeligt potentiale af skabende muligheder i sig. Muligheder, der med henvisning til ur-begærets rolle i sammenhængen på autonomt grundlag udnyttes på en maksimalt rationel og hensigtsmæssig måde. Nemlig derhen at den pågældende ’måde’ lige akkurat imødekommer det samme ur-begærs krav til oplevelse og selverkendelse.

Det praktiske udtryk for dette er i første række ’etableringen’ af det foran omtalte tre-enige funktionsprincip, idet netop dette åbner op for en faktisk udnyttelse af samtlige

øvrige skabende muligheder, der i virtuel form 'gemmer' sig i det immaterielle verdensalt eller Noget.

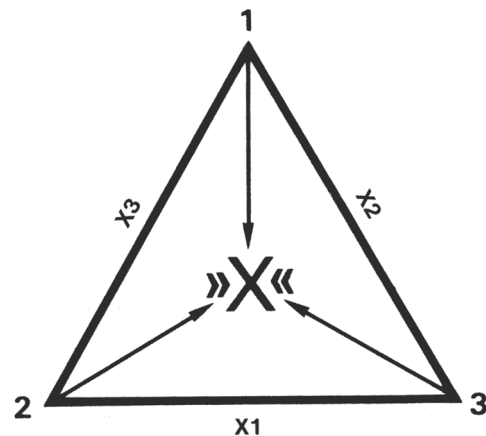
Først og fremmest sikrer ur-begæret ved sit implicit subjektive image, at det immaterielle Noget naturligt og selvfølgelig træder i karakter som indehaver af samme ur-begær. Dvs. gør sig gældende som **subjekt** med kompetence til at spille rollen som ikke alene princippet *oplever* (af bl.a. ur-begæret), men også som princippet *skaber*, i og med at oplevelse forudsætter noget at opleve og dermed tilvejebringelsen af et alternativ til den ikke erkendbare, immaterielle virkelighed som sådan. Dvs. den materielle illusion. Rollen som princippet skaber/oplever/subjekt tjener dermed som det første aspekt af det treenige funktionsprincip.

For imidlertid at kunne udfylde denne rolle er det naturligvis nødvendigt, at subjektet råder over en relevant, skabende formåen. På den ene side evnen til i praksis at kunne frembringe det materielle blændværk som sådant; og på den anden side evnen til at kunne registrere det samme blændværk som såkaldt oplevelse. Princippet subjektet må m.a.o. kunne mønstre en kombineret *skabe- og oplevelsessevne*, der således tegner sig som aspekt nr. 2 af det treenige funktionsprincip.

Endelig er det tredje aspekt repræsenteret ved resultatet af samspillet mellem de to første aspekter: subjektet og dets skabe-/oplevelsessevne; dvs. "*det skabte*", repræsenteret ved den materielle illusion som objektiv virkelighed på den ene side, og oplevelsen af den som subjektiv virkelighed på den anden side.

Det er i den forbindelse vigtigt at holde sig for øje, at de tre aspekter i praksis udgør en integreret og uadskillelig enhed. Nemlig verdensaltet set som et levende væsen i mega-format. I og med at de tre aspekter bag om deres respektive roller repræsenterer én og samme immaterielle basisvirkelighed, tegner de iflg. sagens natur tilsammen helt bogstaveligt et *tre-enigt* funktionsprincip. Ydermere et *evigt*, tre-enigt funktionsprincip, takket være det autonome moment i sammenhængen. Eller sagt anderledes: det tre-enige funktionsprincip har aldrig haft en begyndelse, og vil ligeledes aldrig få en afslutning. Det har med andre ord evigt gjort sig gældende, og vil også evigt bestå fremover.

Ikke desto mindre kan man som udgangspunkt for et rent tankeeksperiment forestille sig det immaterielle verdensalt *uden* præg af det tre-enige funktionsprincip og dermed i den ur-form af tomhed og absolut stilhed, der har bevæget Martinus til at omtale det som "**X**". Denne fremgangsmåde vil nemlig forklare Martinus' brug af udtrykkene **X1**, **X2** og **X3**, hvor X1 henfører til "**X**" i rollen som princippet skaber/oplever; X2 til det samme "**X**" i rollen som princippet skabe-/oplevelsessevne; og X3 til det

nævnte "**X**" i rollen som princippet det skabte/det oplevede. Altså det samme "**X**" i tre principielt forskellige, *samtidige* roller af funktionel observans...

Idet det levende væsen i alle tilfælde ved roden udmærker sig som et evigt, treenigt funktionsprincip, formår det under sin evige eksistens at iklæde sig vidt forskellige ydre former, således som naturen i rigt mål demonstrerer. Bag hver eneste form skjuler sig med andre ord det treenige funktionsprincip, og da dette som sådant mht. sin faktiske identitet er navnløst og udsigeligt, har Martinus valgt et symbolsk udtryk for det, nemlig bogstaver "**X**". Og da det pågældende X henfører til alle tre funktionsaspekter af det treenige princip, ligger det samtidig nær at markere de nævnte tre aspekter som henholdsvis **X1**, **X2** og **X3**, hvor X1 henfører til subjektet/Jeg; X2 til skabe-/oplevelsessevnen; og X3 til det skabte - herunder det oplevede.

Det treenige funktionsprincips virksomhed i praksis

Skal man i korthed forklare, hvorledes det tre-enige funktionsprincip i praksis løser sin illusionsskabende opgave, vil det være hensigtsmæssigt primært at rette opmærksomheden mod dets aspekt nr. 2; dvs. skabe-/oplevelsessevnenes princip, idet dette aspekt med afsæt i ur-begæret kommer til udtryk som den faktor i vor kendte verden, vi omtaler som **energi**, og hvilket harmonerer med, at alt det stoffige (jfr. Einsteins berømte ækvivalensformel: $E = mc^2$) i virkeligheden er mere eller mindre forklædt energi, ligesom alle materielle funktioner og processer rent faktisk er et spørgsmål om energiomsætning – sans-/oplevelsesprocesser inklusive.

Som det dermed fremgår, tager energibegrebet i Martinus' fremstilling udgangspunkt i ur-begæret og ér i virkeligheden dette i dets alliance med en række supplerende faktorer af virtuel observans, tilhørende det immaterielle verdensdyb. Faktorer, der under indflydelse af netop ur-begæret tilsammen på autonom vis konfigurerer det tre-enige funktionsprincips aspekt nr. 2 og gør det opera-

tionsdygtigt. Altså skabe-/oplevelsesevnens princip – X2. I praksis giver dette samspil mellem ur-begæret og de førnævnte virtuelle faktorer sig udtryk i tilblivelsen og eksistensen af syv såkaldte *grund-energier*, der alle har status som individuelle, skabende elementar-evner af *mental* natur, og som derfor også via ur-begæret på hensigtsmæssig måde direkte kan kontrolleres af subjektet/X1. Dette så meget mere som grundenergiene på autonom vis er organiseret på en ganske bestemt måde. Nemlig den, at én af grundenergiene – den syvende – tjener som bro mellem subjektet/X1 og de seks øvrige grundenergier, som den samtidig (fra sag til sag) 'afmåler' og 'føder' efter behov. Og netop denne position og rolle har meget naturligt tilskyndet Martinus til at omtale den syvende grundenergi som *moder-energien*, der således – rent operationelt – de facto er den *første* grundenergi.

Moderenergien tjener altså som subjektet/X1's evne til med afsæt i ur-begæret at generere og kontrollere de seks øvrige grundenergier og dermed dét særlige sæt skabende elementar-evner, der knytter sig til disse. Men hvorfor forekommer der lige præcis syv grundenergier. Kunne der ikke lige så godt være tale om flere end syv...? Eller for den sags skyld færre end syv...? Er der en særlig forklaring på dette...?

Svaret på det sidste spørgsmål er "Ja!". Det skyldes iflg. Martinus, at de syv grundenergier ved deres respektive egenskaber samt den måde, de supplerer hinanden på, lige akkurat er dét der skal til for at det bliver muligt både objektivt og subjektivt at tilvejebringe indtrykket af et materielt modstykke til den immaterielle ur-virkelighed. OG fordi 'naturen' ud fra et rationelt hensyn ikke befatter sig med overflødige 'værktøjer' og virkemidler.

At det virkeligt forholder sig således, vil et nærmere studium af de enkelte grundenergier kunne bekræfte. En sådan indsats er dog ikke mulig på dette sted, og vi skal derfor nøjes med i det følgende at tegne et ultra kort signalement af hver enkelt grundenergi. Et signalement, der rent pointemæssigt allerede kommer til udtryk gennem de navne, Martinus har tilkendt dem hver især, og som er følgende: 1) instinktenergien; 2) tyngdeenergien; 3) følelsesenergien; 4) intelligensenergien; 5) intuitionsenergien; 6) hukommelsesenergien; og 7) moderenergien.

Som allerede foran oplyst spiller moderenergien rollen som en overordnet grundenergi i den forstand, at den både genererer, kontrollerer og koordinerer de seks øvrige grundenergier – de såkaldte arbejdsenergier. Og set i dette lys er moderenergien som tidligere sagt rent operationelt at betragte som den *første* grundenergi – kilden til de seks øvrige. Hvoraf følger, at det også er relevant at indlede redegørelsen for grundenergiernes karakteristika med et signalement af netop moderenergien.

Overordnet grundenergi: **Moderenergien**

Med det, der allerede er sagt om moderenergien, turde det være klart, at denne grundenergi i praksis tjener som indbegrebet af subjektets skabe-/oplevelsesevne/X2, hvorfor det heller ikke kan undre, at Martinus supplerende omtaler den som "det guddommelige skabeprincip".

Særligt to forhold bekræfter, at moderenergien lever op til dette ophøjede prædikat:

1. På velkontrolleret måde 'føder' den som sagt efter behov – og dermed fra 'sag til sag' – de seks øvrige grundenergier i hensigtsmæssige kombinationer eller blandingsforhold og muliggør herved, at skabelsen kan varieres i det uendelige.

2. Ydermere bidrager den til skabelsens mirakel gennem formidlingen af en serie såkaldte "*kosmiske skabeprincipper*", der som et sæt *morfogenetiske effektkonstanter* på den ene side overordnet og uafbrudt muliggør og sikrer tilblivelsen og dermed virkeliggørelsen af den materielle illusion som sådan, og som på den anden side garanterer, at denne virkeliggørelse også evigt finder sted i pagt med en nærmere bestemt kosmisk verdensorden, således at resultatet af den løbende skabelse permanent har karakter af et KOSMOS – et *ordnet* verdensalt, i hvilket selv kaos er en del af tingenes orden.

Vi skal senere vende tilbage til de kosmiske skabeprincipper, men her først kaste et blik på de seks øvrige grundenergier og disses egenskaber – de såkaldte arbejdsenergier – idet det i praksis er dem, der genererer den materielle illusion og således primært tegner denne i dens egenskab af "det skabte".

I samme forbindelse skal det nævnes, at Martinus har navngivet de seks arbejdsenergier i henhold til den måde, vi som mennesker registrerer dem i vort bevidsthedsliv, der jo netop er en frugt af arbejdsenergiernes tilstedeværelse og virksomhed i vor fysiske organisme.

1. Første arbejdsenergi: **Instinktenergien**

For instinktenergien gælder det, at den er eksponent for alt, hvad der kommer ind under begreberne *automatik*, *automation*, *autonomi* (*rutiner*, *konservatisme*, *mv.*).

2. Anden arbejdsenergi: **Tyngdeenergien**

I samme forbindelse er tyngdeenergien eksponent for begreberne *ekspansion* og *dynamik*, hvilket bl.a. indebærer, at den også er hovedkomponenten i fysisk stof som koncentreret bevægelseskompleks betragtet og i samme forbindelse hovedansvarlig for egenskaben *masse* (hvilemasse/vægt/tyngde); deraf netop navnet *tyngde-energien*.

3. Tredje arbejdsenergi: **Følelsesenergien**

Omvendt er følelsesenergien eksponent for alt, hvad der

kommer ind under begreberne *kontraktion/implusion* (sammentrækning) samt *registrering* og *regulering* af dynamik.

4. Fjerde arbejdsenergi: **Intelligensenergien**

Mht. intelligensenergien er denne eksponent for domænet *analyse, hensigtsmæssighed, logik* og *fornuft*.

5. Femte arbejdsenergi: **Intuitionsenergien**

Og i samme forbindelse er intuitionsenergien eksponent for domænet *synteseskabelse, design-* og *idéskabelse*.

6. Sjette arbejdsenergi: **Hukommelsesenergien**

Endelig er hukommelsesenergien, som ordet siger, eksponent for alt, hvad der kommer ind under begreberne *akkumulation, bevarelse* og *arkivering*.

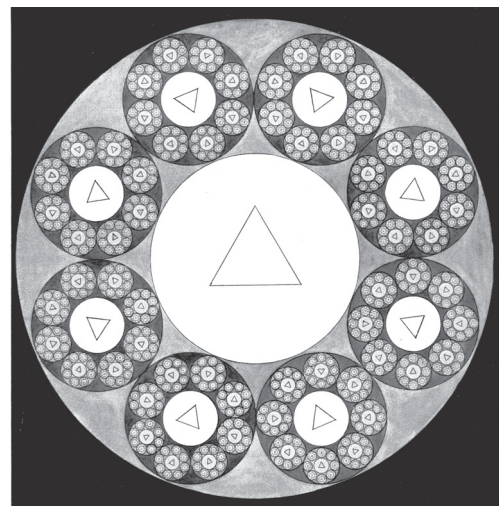
På disse seks skabende grundevner hviler altså iflg. Martinus overhovedet AL skabelse i det manifeste verdensalt sådan at forstå, at det pågældende verdensalt simpelthen ER disse seks grundenergier – består af dem, idet det skal tilføjes, at de tre første primært er *materieskabende* og dermed hovedansvarlige for det manifeste verdensalts fremtræden som et objektivt stof- og bevægelsesocan, medens de tre sidstnævnte primært er *bevidsthedsskabende* og dermed hovedansvarlige for det samme verdensalts subjektive fremtræden som livsoplevelse og bevidsthed for subjektet/X1.

Men i og med at de seks arbejdsenergier alle på kontrolleret vis udspringer af moderenergien og dermed i virkeligheden er specifikke former af denne, sætter moderenergien også sit eget præg på det manifeste univers. Nemlig via de tidligere omtalte kosmiske skabepprincipper, som den er eksponent for, og som helt autonomt sikrer tilstedeværelsen af en kosmisk verdensorden i det manifeste univers – såvel på det objektive som på det subjektive plan af dette. En verdensorden, der som sin egentlige pointe udtrykker opfyldelsen af de særlige betingelser, der ved roden er selve forudsætningen for tilblivelsen og eksistensen af netop det manifeste alternativ til den immaterielle ur-natur. Altså det materielle verdensalt...

Signalement af de kosmiske skabepprincipper

Som allerede foran oplyst, er de omtalte kosmiske skabepprincipper at definere som et kontingent af *morfo-genetiske effektkonstanter* forstået på den måde, at de hver især yder et karakteristisk bidrag til den nævnte verdensorden og derfor også alle på hver sin måde sætter deres præg på det manifeste verdensalt. Et præg, der begrunder de navne Martinus har knyttet til dem, og som for de 8 vigtigste lyder: *polprincippet, kontrastprincippet, bevægelsesprincippet, kredsløbs- og spiralkredsløbsprincippet, stof- og livsenhedsprincippet, talentkerneprincippet, perspektivprincippet, samt det kosmiske for-*

ældreprincip. Således er fx polprincippet ansvarligt for eksistensen af alle mulige *polære* forhold og tilstande i den manifeste verden; og tilsvarende er bevægelsesprincippet i pagt med sit navn ansvarligt for alle mulige bevægelsestilstande, og således fremdeles: kontrastprincippet for modsætningsforhold, perspektivprincippet for størrelsesforhold osv. osv.

Livsenhedsprincippet i Martinus' symbolsprog

Ligesom delen spejler helheden, således spejler individet/gudekvantet også guddommen, og omvendt.

Et særligt vigtigt skabepprincip at give agt på er *stof- og livsenhedsprincippet*, idet dette er ansvarligt for den manifeste virkeligheds *fraktale* og *kvantiserede* natur og præg. Altså dens opsplitning i enheder af enhver art. Herunder organismer for levende væsener. Dette fraktale præg er nemlig udtryk for, at det levende verdensalt på det manifeste plan har opsplittet sig selv i levende enheder – i tre-enige livskvanter eller levende væsener – og herved har brudt den kosmiske ensomhed, der ellers ville være gældende for det altomfattende megavæsen.

Til nærmere belysning af de 8 vigtigste skabepprincipper skal i øvrigt anføres:

Polprincippet

Effekt: alle polære tilstande. Fx plus/minus, nord/syd; han/hun; afsendelse/modtagelse af energi ect.

Kontrastprincippet

Effekt: alle slags kontraster og modsætningsforhold. Fx dag/nat; lys/mørke; sort/hvidt; surt/sødt; behag/ubehag; godt/ondt; smukt/grimt; glæde/sorg etc.

Bevægelsesprincippet

Effekt: alle bevægelsesformer – deriblandt tid, rum og forvandling samt stof/materie.

Kredsløbsprincippet

Effekt: alle kredsløbsformer i såvel mikrokosmos som i mellem- og makrokosmos.

Stof- og livsenhedsprincippet

Effekt: materiens/energiens opdeling kvanter, partikler, celler, organer, organismer, planeter, sole, galakser etc. Se i øvrigt også ovenfor...

Talentkerneprincippet

Effekt: alle former for erfaringsakkumulering i stabile lagringsenheder – talentkerner – som muliggør og fremmer de pågældende erfaringers genanvendelse (vigtig for bl.a. indlæring, udvikling, evolution mv.). Som formskabende effekt konstant betragtet er talentkerneprincippet yderligere relevant for den nye *epi-genetik* inden for biologien, idet de resulterende talentkerner også øver indflydelse på de til DNA-spiralen knyttede gener.

Perspektivprincippet

Effekt: alle perspektiviske effekter; deriblandt proportioner, størrelsesforhold, gradsforhold, betydninger, spiralskabelser, hierarkiske systemer mv.

Forældreprincippet

Effekt: alle former for beskyttelse, undervisning og krav til praktisk læring/træning.

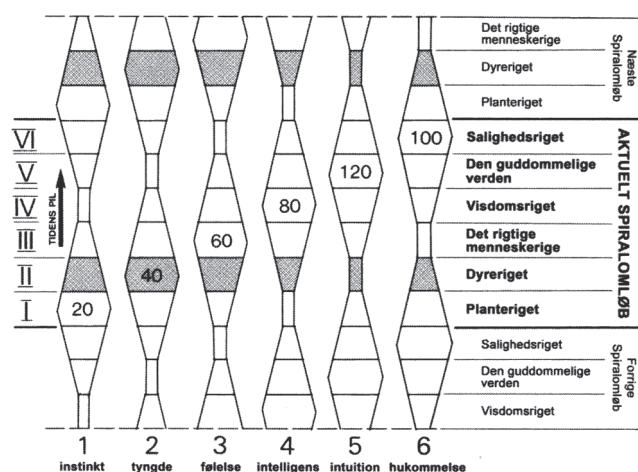

Diagram over grundenergiernes kombination i det levende væsen under dets passage af 2 spiralomløb.

De seks lodrette figursøjler symboliserer de seks parafysiske legemer: instinktlegemet (1); tyngdelegemet (2); følelseslegemet (3); intelligenslegemet (4); intuitionslegemet (5); og hukommelseslegemet (6).

Læses diagrammet nedefra og op, ses det, at hvert af legemerne i pagt med "*tidens pil*" (se venstre side af diagrammet for neden) gennemløber en vækst- og reduktionsproces, der spænder over seks stadier, svarende til et spiralomløb. I praksis drejer det sig om et minimalstadium; to vækststadier; et kulminationsstadium samt to reduktionsstadier, der afløses af et nyt minimalstadium, og således fremdeles i al evighed (her er vist to spiralomløb, taget ud af helheden).

Læses diagrammet vandret, ses legemernes positioner og dermed de tilhørende grundenergiens forskellige kombinationer i de seks naturriger, idet legemernes vækst- og reduktion ikke forløber i samme takt eller fase, men er indbyrdes forskudt på en sådan måde, at alle seks stadier altid er repræsenteret i Nu'et. danner kombinationen med den indbyrdes forskudt på en sådan måde, at alle seks stadier altid er repræsenteret. minimalstadium. Således danner kombinationen med instinktenergien i kulminationsstadiet det naturrige, vi oplever som *planteriget* (I). Tilsvarende danner kombinationen med den kulminerende tyngdeenergi *dyreriget* (II); den kulminerende følelsesenergi *det rigtige menneskerige* (III); den kulminerende intelligensenergi *visdomsriget* (IV); den kulminerende intuitionsenergi *den guddommelige verden* (V), og endelig den kulminerende hukommelsesenergi *salighedsriget* (VI). Herefter gentages riget med den kulminerende instinktenergi, og således fremdeles uden ophør såvel i fortid som i fremtid.

Idet mennesket befinder sig i afslutningen af dyreriget i vort eget spiralomløb (nederste skraverede zone), kan vi undersøge dette tilværelsesplan nærmere. Det ses, at instinktet (1) er i færd med at aftage. Samtidigt er intelligensen (4) i begyndende vækst. Tyngdeenergien (2) er kulminerende, medens intuitionsenergien (5) befinder sig i sit minimalstadium. Endelig er følelsesenergien (3) i fremskreden vækst, hvorimod hukommelsesenergien (6) er i fremskreden reduktion.

Som grundenergiene i den skraverede zone er kombineret, befinder væsenet (dyret) sig i en situation, hvor det i medfør af tyngdeenergiens stærke position kulminerer i fysisk udfoldelse, samtidig med at det som følge af intelligens-, intuitions- og hukommelsesenergiens svage stilling er praktisk taget uvidende om den åndelige og intellektuelle side af tilværelsen.

Cifrene 20, 40 osv. henfører til det indbyrdes relative styrkeforhold mellem grundenergiene: instinktenergien er mht. præstationskraft svagest, medens intuitionsenergien lige modsat er stærkest. Og resten ligger jfr. tallene et sted derimellem.

Området, der dækkes af romertallene I-VI, henfører til det spiralomløb mennesket p.t. er knyttet til, og som det passerer via ét og samme organismeprincip (primatprincippet).

Neden under dyrets/menneskets spiralomløb (I-VI) ses i nærværende diagram afslutningen af et tidligere omløb, ligesom der oven over dyrets/menneskets spiralomløb ses begyndelsen til et kommende fremtidigt omløb - for begges vedkommende med tilknytning til et andet organismeprincip end det nuværende; dvs. et overliggende...

Tages det til slut i betragtning, at det 100% er moderenergien og dens iboende skabepprincipper, der både evigt og

super nidkært styrer og bestemmer disse komplicerede forvandlingsforløb, kaster alene dette ene eksempel et klart lys over den rolle, moderenergien spiller i forhold til eksistensen af en urokkelig, kosmisk verdensorden. Det så meget mere som det her præsenterede diagram også indirekte spejler indflydelsen fra både bevægelsesprincippet, kredsløbsprincippet, talentkerneprincippet, kontrastprincippet og perspektivprincippet...

Konklusion/Syntese

Den operationelle sammenhæng i tingene er altså med udgangspunkt i en altomfattende, immateriel ur-natur den, at ur-begæret ved sig selv på tre-enig vis forløser subjektet, moderenergien og de seks øvrige grundenergier fra deres 'form' som virtuelle 'anlæg' i den pågældende ur-natur og herved afstedkommer tilblivelsen af et materielt alternativ til

denne med status som en raffineret illusion. Nemlig det kendte univers med alt, hvad det ér og rummer... (Se evt. M.C. Eschers tegning "*Metamorphose*".)

Omvendt indebærer stoffets immaterielle basisnatur, at det på et teknisk grundlag både i princippet og rent praktisk er muligt at de-materialisere og re-materialisere det fysiske stof og på dette grundlag teleportere det lynhurtigt fra sted til sted. Og hvad mere er: Martinus spåede ved flere lejligheder, at mennesket en dag ville nå frem til at beherske denne eventyrlige teknik...

Fænomenerne livsoplevelse/bevidsthed – det subjektive virkelighedskompleks

Tilbage er der blot at gøre rede for, hvordan fænomenerne *livsoplevelse* og *bevidsthed* kommer ind i billedet og dermed hele det subjektive virkelighedskompleks.

Rent principielt er det faktisk ret simpelt set som et produkt af det treenige funktionsprincips iboende og naturgivne virkepraksis, *idet de to fænomener (livsoplevelse og bevidsthed) meget enkelt kan defineres som et spørgsmål om den måde, skabe-oplevelsesevnen/X2 med samt dens objektive funktioner og processer/X3 til enhver tid eksisterer for subjektet/X1*. For takket være den treenige og dermed organiske sammenhæng mellem de tre aspekter af det pågældende funktionsprincip ligger det umiddelbart i kortene, at det, der sker i skabe-oplevelsesevnen/X2, nødvendigvis på en eller anden måde må få eksistens for subjektet/X1 i dets egenskab af oplever. Nemlig eksistens som lige akkurat det fænomen, vi uden nærmere overvejelse i det daglige kalder *livsoplevelse*. Og i fortsættelse af dette også *bevidsthed*: viden om væren. Eller i udvidet form: viden om *Nogets* væren. Nemlig til syvende og sidst: viden om ens egen væren. For ikke sandt: *Jeg oplever; altså ér jeg...*

Men samtidig fremgår det også direkte af ovenstående definition, at livsoplevelse og bevidsthed tilhører en anden værens- og virkelighedskategori end tilfældet er med den objektive stofverden. Nemlig *subjektiv* virkelighed, i og med at den helt og holdent står og falder med subjektets/X1's eksistens. For uden den rolle, netop subjektet/X1 spiller, ville skabe-/oplevelsesevnen med samt de her forekommende processer og funktioner iflg. sagens natur være fuldstændigt ukendte og u-erkendte for nogen eller noget og dermed på forhånd afskåret fra opnåelse af subjektiv status. Eller sagt anderledes: uden subjektets princip som en del af virkeligheden ville verdensaltet være totalt bevidstløst og kunne i samme forbindelse aldrig hæve sig op over den status som ukendt, immateriel væren af tomhed og absolut stilhed, der iflg. Martinus er dets ur-natur.

Om den fysiske hjerne

Men er det da ikke den fysiske hjerne, der suverænt både skaber og har livsoplevelsen og bevidstheden, ligger det nær at spørge...?

Iflg. Martinus "Nej!" Hjernens rolle er udelukkende at fungere som en bro (*interface*) mellem det kosmiske subjekt-princip/X1 på den ene side, og den fysiske stofvirkelighed på den anden side. En bro, der ved sin særlige substans og opbygning muliggør livsoplevelse og bevidsthed på netop fysiske betingelser – ikke kun for menneskets vedkommende, men for alt liv i den fysiske stofsfare. Takket være hjernefaktoren og dens særlige funktionsmåde fra individ til individ, og fra livsform til livsform, er det m.a.o. muligt at generere dét mentale og dermed subjektive *cyberspace*, ethvert livskvante her i den tunge, fysiske stofverden *primært* lever i og direkte har kendskab til, og som selv under disse udfordrende vilkår engagerer subjekt-princippet og grundlæggende tilfredsstiller dets ur-begær...

PS!

Uanset argumenterne hidtil vil mange stadig med god grund finde det fuldstændigt utroligt og ufatteligt, at vort gode, fysiske, 'tå-og-føle-på-univers' ved roden skulle være 100% immaterielt og dermed totalt ustofligt – dvs. være et regulært, illusionistisk blændværk. Også selv om Martinus i fuldt alvor hævder det og i denne henseende bakkedes op af en lang række andre klartskuende mestre gennem tiden. Og faktisk også i nutiden. For hvis universet ikke, som det umiddelbart ser ud til, rent faktisk er stofligt, hvad er det så...?

Svaret på dette sidste spørgsmål er givet i teksten foran. Nemlig: rent åndeligt i begrebets allerdybeste betydning, og vi skal derfor ikke dvæle yderligere ved det her. Derimod skal peges på, at den så højt lovpriste naturvidenskab

med fysikken i spidsen i virkeligheden også er på vej til at anlægge det samme synspunkt: at hele universet ved roden er totalt immaterielt. Nemlig som udgangspunkt og forudsætning for den såkaldte *big bang teori*, idet denne som bl.a. vist i TV-udsendelsen "*Planet Science*" den 20. Januar kl. 20.00 d.a. på 'DR HD tog udgangspunkt i, at der forud for big bang overhovedet ikke fandtes noget som helst: hverken tid, rum, energi eller materie, og hvorfor big bang med alle dens følger simpelthen opstod ud af **intet** - fremkom ud af **ingenting**. Og hvis dét er tilfældet, må det, der i form af det ganske univers ikke desto mindre fremkom ved det store brag, stadig ved roden repræsentere det oprindelige **intet** eller **ingenting** og dermed være et blændværk mht. det, det synes at

være... Så med andre ord: Martinus, og med ham andre mestre udi højere erkendelse i både fortid og nutid, står ikke alene med deres syn på det illusoriske univers, men bakkes mht. dette nu også i stigende grad op af den dybt troværdige og hæderkronede videnskabsgren *fysikken*...

Supplerende arbejder af forfatteren:

"Mayas slør" – Introduktion til et kosmisk paradigmeskifte; Nordisk Impuls 2010

"I begyndelsen var tomheden"; Nordisk Impuls 1998

"X", bind 1; Nordisk Impuls 1997

"Kosmisk kemi"; Nordisk Impuls 2008

"Det kosmiske gudsbegreb"; Nordisk Impuls 2007

EN LIGNELSE

Ingrid Holck

En ung amatørstrygekvartet havde undtagelsesvis fået lov til at spille ved en professionel masterclass for strygekvartetter. De kom på podiet lysende af entusiasme og musikglæde, og sagde til mesterlæreren, at de gerne ville spille Mozarts strygekvartet i d-mol. Men idet de begyndte at spille, gik der et sæt igennem salen, for de spillede den ikke i mol men i dur ! - Mesteren standse dem straks og spurgte dem målløst "hvorfor har I dog ændret værket til at stå i dur og ikke i mol sådan som Mozart skrev det. Hvad tror I Mozart ville sige hvis han hørte det" ?

1. violinisten svarede: "jamen vi har jo faktisk *ikke* ændret den, vi har bare byttet fortegnet i starten af linjen ud med et andet fortegn. Vi har *intet rettet på indholdet af noder og alt det andet inde på siderne*, faktisk synes vi at det nye fortegn *ser meget bedre ud!*"

2. violinen tilsluttede sig og sagde "Den lød så melankolsk i mol, vi syntes bare at den *trængte til at blive frisket lidt op.*"

Og bratchisten gav sit besyv med: "Det er blevet *meget lettere at spille* de svære passager. Er det ikke utroligt, at et enkelt lillebitte fortegn for ende af linjen kan gøre det så meget nemmere at spille."

Cellisten sluttede sig til sine medspillere og sagde: "Jeg tror, at folk vil synes meget bedre om den i dur, for det gør den *lettere at forstå og meget mere tilgænglig*. Den bliver også lettere at spille for unge begyndere, så

mange flere vil begynde at spille den. Det vil give dem lyst til at gå igang med at spille strygekvartet." Mozart skrev jo selv flest værker i dur, så måske var det en skrivfejl fra hans side. *Vi mener bestemt at Mozart ville have givet sin tilladelse til at rette de par fortegn.!*

Men iblandt de tilhørere, som ikke selv var udøvende, sad der nogle som slet ikke forstod, hvad der blev talt om og hvorfor mesteren så så misfornøjet ud. De kunne nemlig slet ikke høre at musikken havde ændret sig.

Johns brev til de "anklagede"

Kjære venner

Jeg sitter her opp i høye Nord og følger spendt med hver eneste dag. Jeg føler sorg i mitt hjerte over menneskene i rådet på MI, som nå ser ut til å være villige til å gå til det skritt å stevne dere, mine kjære venner, for retten. Jeg føler stor takknemlighet til dere alle for den beslutsomhet, det mot og den uselviskhet dere utviser i denne så viktige sak for oss alle. Jeg føler sorg over de menneskene som i dag styrer MI og som nå, etter min mening, ser ut til å være villige til å selge sin sjel for å få rett.

Jeg finner trøst i Martinus ord «alt er såre godt». Så er det som det skal være, så er disse menneskene våre medspillere som gir oss den motstanden vi trenger for å vokse, og jeg takker dem for det, for deres rolle er, slik jeg føler det, en surere rolle enn rollen dere har og rollen vi andre som støtter dere har, men det må være en meget vanskelig tid for dere nå, det vet jeg, for det er meget vanskelig for meg, og jeg sitter bare på sidelinjen.

Jeg kan ikke gi dere noen råd, det er bare dere som vet hva dere skal gjøre. Det eneste jeg kan si er at jeg meget dypt i mitt hjerte føler at dere følger en riktig kurs. Hvis det kan være noen hjelp, så stiller jeg gjerne opp som vitne i en eventuell rettssak, for å fortelle retten hvordan jeg, som helt uavhengig og utenforstående forsker av Det Tredie Testamente, føler at Martinus Institutt motarbeider meg i min forskning, og ikke viser villighet til å gi meg fri tilgang til denne store gaven som er gitt til fritt bruk for alle mennesker på Jorden.

Jeg ønsker å fortelle hvordan jeg opplever at Martinus Institutt ikke innfrir det løftet de har gitt Martinus, hvordan jeg opplever at de ikke oppfyller betingelsene som følger gavebrevet. Jeg ønsker å fortelle om hvordan jeg opplever at Martinus Institutt selv er de som «forbryter» seg mot opphavsretten.

Jeg ønsker å fortelle hvor viktig det har vært for min egen fremgang i min forskning i Det Tredie Testamente, å ha den tilgangen til dette materialet som dere har gitt meg, og som MI har nektet meg. Jeg ønsker å fortelle retten hvordan jeg opplever at dere er de eneste som respekterer opphavsretten og de betingelser Martinus har gitt for å beholde opphavsretten. Det Tredie Testamente er ikke MI's eiendom, det er vår eiendom, de er bare satt til å ta vare på den og sørge for at vi alle, til enhver tid, har tilgang på den.

Jeg ønsker å fortelle retten hvordan jeg for vel ett år siden skrev til MI og ba om å få kjøpe kopi av noen av sidene i manuskriptene til «Den Intellektualiserede Kristendom», og først fikk til svar at originalene ikke var tilgjengelige for vanlige folk, men at de senere muligens ville bli tilgjengelig for spesielle forskere. Da jeg skrev på nytt og gjorde dem oppmerksom på at en av hovedsakene i Det Tredie Testamente er FULL åpenhet, og videre spurte dem om hvem det var som skulle bestemme hvem som var spesielle forskere og hvem som ikke var det, så fikk jeg et nytt svar hvor de fortalte meg at de nok skulle gjøre originalene tilgjengelige i fremtiden, men at de ikke hadde resurser til dette nå.

Vel, dere har, etter min mening, bevist at dere har resurser til dette og dere har, etter min mening, bevist at dere kan gjøre dette helt i samsvar med Martinus ønsker. Jeg ønsker å fortelle retten at jeg ikke aksepterer at Martinus Institutt skal nekte meg å kunne lese Martinus hellige åndsvitenskap i en bok som er original slik Martinus ønsket at den skulle være.

Jeg ønsker å fortelle retten at jeg, som helt uavhengig og utenforstående forsker av Det Tredie Testamente, sterkt i mitt hjerte føler at de reviderte bøkene som MI selger er forfalskninger av det opprinnelige verket. Jeg føler meg slett ikke overbevist om at MI vinner fram med sitt søksmål, vi vet ikke hva de menneskene som skal ta stilling til dette og felle dom i denne sak, tenker og hvilke Gudommelige føring og inspirasjoner de kan få i denne prosessen.

Jeg sender dere mine kjærligste tanker, min kjære venner.
John Karlsen

"Saligt er det at give hellere end at tage"

I artiklen "Gavekultur" har **Martinus** et afsnit med overskriften "Verdens frelse gennem gaveprincippet", hvorfra følgende uddrag er taget:

Gaveprincippet udvikling er altså verdens frelse. Og vi bliver da også vidne til, at dette princip er al visdoms sjæl og på en særlig tilpasset måde er det væsentlige i de nugældende største verdensreligioner. Herfra går det over i den jordmenneskelige mentalitet som basis for moraldannelse, giver mere og mere ekko i dens love eller retsvæsen, politik og samfundsadministration.

Da gaveprincippet er det modsatte af tvangsprincippet, vil det, overalt hvor det udvikler sig, resultere i en større og større frihed for samfundet såvel som for de enkelte mennesker. Som udtryk herfor ser vi igennem historien, hvorledes de enevældige eller diktatoriske monarkier mere og mere har måttet forandre sig til demokratier, fristater eller republikker.

Medens det enkelte menneske under den førstnævnte regeringsform var en absolut magtesløs undersåt af en enevældig hersker over deres liv og død, dets materielle position og fremtræden, er det under den sidstnævnte nået frem til at være blevet en medbestemmende enhed i selve samfundets styrelse. Det har fået den såkaldte "stemmeret". Det er med til at vælge eller bestemme de personer, til hvilke regeringsmagten gives, og de love og bestemmelser, de måtte foreslå. Enevælden er således en fortidslevning, en mental museumsgenstand.

At man i visse lande ikke desto mindre har måttet sætte en sådan "museumsgenstand" i form af diktatur på tronen, kan jo kun skyldes et alt for dominerende flertal af sjæle på fortidsundersåtternes udviklingstrin, væsener, som ikke i tilstrækkelig grad har udlevet virkningerne af de diktatoriske ufuldkommenheder, ikke har oplevet, at et enkelt menneskes uindskrænkede magt over sjæle på højst forskellige udviklingstrin aldrig i længden kan føre til harmoni med undtagelse af, at diktatoren eller magtindehaveren har uindskrænket indsigt i alle mentale afskygninger i hvert eneste trin på den udviklingsskala, som hans undersåtter til enhver tid nødvendigvis må repræsentere.

Men for at få en sådan indsigt måtte diktatoren være en meget høj sjælelig eller åndelig indviet. Men da denne indvielse kun kan opnås gennem den totale udvikling af næstekærligheden i ens indre, og magtbegærets kom-

plette udlevelse og degeneration nødvendigvis må blive en følge heraf, og denne udlevelse igen uundgåeligt må have til følge: begæret efter, og glæden ved, at skabe frihed for alle, forstår man, at en så høj indviet ikke kan være diktator.

Men når en indviet ikke kan være diktator, må dette embede således altid besættes med en – uindviet, hvilket igen vil sige et væsen, der ikke kan have nogen fuldkommen mental indsigt i alle de sjælelige foreteelser i de undersåtters fremtræden, han har kapret sig ret til uindskrænket at befale eller regere over. Han jonglerer med, byder og befaler således over kræfter, han ikke kender til bunds, og hvis love han derfor heller ikke kan følge.

Resultatet heraf må nødvendigvis blive en hasarderet tvang over disse kræfter. Da disse kræfter er undersåtternes mentalitet, vil hans væsen således betyde undertrykkelse. Undertrykkelse af mentalitet skaber begær eller længsel efter frihed, længsel efter afkastning af åget hos den undertrykte, fordi det er en standsning af hans livs vækst, det er at sætte udviklingen i spændetrøje.

Men da intet panser er stærk nok til i længden at kunne være materiale for en holdbar "spændetrøje" for udviklingen eller til i længden at standse livets gang, må ethvert sådant i form af diktatur fremtrædende panser uundgåeligt til slut revne midt i al sin tilsyneladende glørværdige magtbrynde. Livet kender ikke til nogen hindring.

Det er rigtigt, at demokratiet også repræsenterer et magtvælde, der undertiden af mange må føles som tvang og undertrykkelse. Men her kan denne undertrykkelse ikke

nå op til tilnærmelsesvis at blive nær så dominerende og overlegen som ved det uindskrænkede diktaturvælde, hvor enhver kritik, modstand eller indvending kan påføre sit ophav dødsstraf og således i højeste grad er livsfarlig. Under demokratiet er enhver samfundsforanstaltning, enhver lov, et resultat af repræsentanter for alle interesserfærer. Bliver en foranstaltning alt for generende eller unødvendig, bevirker begæret efter dens afskaffelse jo efterhånden det stemmeflertal, der kan sætte den ud af spillet.

Det er givet, at ved en sådan regeringsform, hvor alle gennem deres stemmeret har adgang til at gøre deres indsigt gældende, har ret til at være medbestemmende for eller imod en forordnings gennemførelse, kan et misbrug af statsmagten ikke i den grad komme til udtryk som igen et diktatur, hvor magten uindskrænket er givet til et enkelt væsen, og hvor hver enkel af statens øvrige borgere derfor fuldstændig er berøvet enhver form for indflydelse eller medbestemmelsesret på statsformen.

Det bliver derfor også en kendsgerning, at denne umuligt kan blive andet end udtryk for diktatorens eller magthaverens luner og ærgerrighed, hans naivitet såvel som hans intelligens, hans dårlige såvel som hans gode egenskaber. En enkel fejlagtig impuls fra hans side fører med lethed et folk i afgrunden. Diktaturet kan derfor aldrig i længden blive det bolværk imod undergang og nedværdigelse som demokratiet, hvor enhver større afgørende regeringsimpuls ikke har nogen som helst indflydelse eller kraft, før den foreligger som et resultat af det medbestemmende folks flertals sanktion.

Og før den når et sådant stadium, er den nødsaget til at være et resultat af dette flertals overvejelse for og imod og bliver derved i større grad garanteret at være udtryk for besindig eftertanke og overvejelse, end når den er udtryk for diktatorens pludselige bestemmelse, der ikke skal passere konfrontationen med andres indsigt eller overvejelse.

Nu vil man måske indvende, at demokratiets regeringsform er alt for langsom, og at dette, at alle har medbestemmelsesret, kun skaber politisk tovtækkeri, hvorved alle afgørelser bliver forsinkede eller forhalede. Men har et kultiveret folk da så travlt, at det ikke har tid til at lade sine beslutninger eller afgørelser gennemgå den størst mulige gennemtænkning eller overvejelse, men blindt må overlade det til en enkelt af sine millioner af hjerner?

Og kan en sådan travlhed være udtryk for kultur? Og kan et folk eller samfund vokse i kultur og ånd ved at binde sine millioner af hjerner til en i forvejen kommanderet eller befalet ensrettet tænkning? Kvæler det ikke hermed sin intellektualitet? Er det ikke en kendsgerning, at de organer, der ikke bruges degenererer og forgår? Hvis

man aldrig benyttede mere end en af sine ti fingre, ville de andre ni jo uvægerligt visne, blive ubrugelige eller dø. Hvis man aldrig taler, mister man jo taleevnen. Tror man ikke også, at man til sidst ville miste synet, hvis man blev tvunget til i årevis at leve i et total mørke?

Jo, livet tolererer intet overflødigt. Alt, der ikke bliver benyttet, må dø. Og er den fart, diktaturet kan præstere i sine regeringssager ikke dyrekøbt, når den kun kan ske på basis af at sætte dets millioner af hjerner, og dermed hovedparten af sin intellektualitet i spændetrøje? – Kan et folk vokse kulturelt ved at formindske eller indskrænke sin tænkeevne? Er det ikke lige så tåbeligt som at påstå, at en mand løber op ad en trappe samtidigt med, at han løber ned ad den?

Da vejen til udvikling af al intellektualitet og kultur går igennem frihed til at tænke, frihed til at kritisere, hvilket vil sige påvise mangler eller fejl, frihed til at fremsætte ideer og forestillinger, der ikke akkurat ligger indenfor den autoriserede horisont, eller det der er blevet officiel skik og brug, samt absolut frihed til med sin stemmeret frit og åbent at være for eller imod ethvert påtænkt forslag i statsstyrelsen eller samfundsordningen, vil intet som helst diktatur nogen sinde kunne blive identisk med en virkelig kulturstat, idet det jo kun eksisterer i kraft af at fængsle, eller indskrænke frihed for den intellektualitet, der er den absolut uundværlige livsnerv, impuls eller det urokkelige fundament for enhver virkelig civiliseret kultur.

Senere i kapitlet står: ”Men er udviklingen nået frem til zoner, hvor ”retten” er begyndt at gå forud for magt, da forvirrer sværdets moral, og spirene til en ny verden, i hvilken ”retten” og dermed frihed for alt højere livs vækst, begynder at øjnes i det fjerne.

Da denne ny verden er en frihedens verden, er den gaveprincipets verden, thi ingen som helst form for gave kan eksistere uden at være udtryk for en eller anden frigivelse. En hvilken som helst gave er således identisk med dette ”at give fri”.

Vær Piat – og du skal se, alle vanskeligheder forsvinde!

Af Søren Kierkegaard

Dersom jeg ved dette Raad meente at skulle belære Slægten om, hvad den fremtidigen har at gjøre, maatte jeg rigtig sige, og efter en uhyre Maalestok, at komme bagefter. Thi det er heri, at der nu med afgjort Held og seierrig Fremgang er praktiseret gjennem Aarhundreder. Medens enhver høiere Opfattelse af Livet ... ser sagen på den Maade, at Opgaven for Mennesket er at stræbe efter at være i Slægtskab med Guddommen, og at denne Stræben gjør Livet vanskeligt, i samme Grad vanskeligere som der stræbes alvorligere, kraftigere, mere anstrengt: er i Tidernes Løb Menneske-Slægten bleven af Andre Tanker om Livets Betydning og Opgaven. Kløgtig som Menneske-Slægten er, har den afluret Tilværelsen dens Hemmelighed, er kommet under Veir med, at hvis man vil have Livet gjort let (og det er just det man vil have) da er dette nemt gjort; ... Vær Piat – og Du skal see, alle Vanskeligheder forsvinde!

Der var engang da “Qvinden“ forholdt sig til sig selv i Forestilling om sin Følelse. Een Sorg var nok for at afgjøre hendes Liv for hele Livet; den Elskedes Død eller Utroskab, det var nok, hun forstod det saa som Opgaven at være tabt for dette Liv ... hvortil alle disse Vanskeligheder, vær Piat – og Du skal see, alle Vanskeligheder forsvinde! Den Elskedes Død, eller hans Utroskab bliver i det Høieste en lille Pause, omtrent som det paa et Bal at sidde en Dands over; en halv Time efter dandser Du med en ny Cavaler ... og hvad Evigheden angaaer, er det jo hensigtsmæssigt, at man veed, at der venter En flere Cavalerer. Seer Du, alle Vanskeligheder forsvinde, Livet bliver fornøielig, oprømt, muntert, let, kort det er en herlig Verden at leve i, naar man blot veed at skikke sig rigtig i den – ved at være Piat.

Der var engang da “Manden“ forholdt sig til sig selv i en stor Forestilling om det at være; Charakter. Man havde Grundsætninger, Grundsætninger som man for ingen Priis svigtede eller slap, ... Herved blev Livet naturligvis idel Vanskelighed. Og derfor, hvortil alle disse Vanskeligheder, vær Piat – og Du skal see, alle Vanskeligheder forsvinde! Vær Piat, hav idag een Anskuelse, imorgen en anden, saa igjen den Du havde iforgaars, og saa igjen en ny på Fredag; vær Piat... Du skal see, Du vil finde, at denne Verden er en herlig Verden, ganske som beregnet paa Dig.

Der var engang da “Mennesket“ forholdt sig til sig selv i en uendelig Forestilling om det at være Christen, da han gjorde Alvor med ... det at lide for Læren, og nu fandt Livet saaledes vanskeligt, ja saaledes kvalfuldt, at selv de Haardføreste næsten segnede under disse Vanskeligheder... Og derfor, hvortil alle disse Vanskeligheder, vær Piat – og Du skal see, alle Vanskeligheder forsvinde! Vær Piat; og vær saa enten selv Præst, Provst, Biskop, der – i Kraft af hellig Eed paa det nye Testamente – een gang om Ugen i tre Qvarter piatter noget Høit, men forresten giver alt Højere en god Dag: og Du skal see, alle Vanskeligheder forsvinde!

... denne Verden bliver en herlig Verden, herligere og behageligere og lettere med hvert Aarhundrede der leves på den Maade. Og vær ganske ugeneret, troe mig, der er Ingen Du behøver at undsee Dig for, hele Compagniet er af samme Bonitet, Lovtalen dig derfor beredt, Lovtalen over din Klogskab, Lovtalen af de andre, der ved at holde Lovtale over Dig – hvor klogt beregnet! – holde Lovtale over sig selv, og som derfor kun da vilde fordømme Dig, hvis Du ikke var: som de Andre.

(Indsendt af Ejnar Hjorth)

Jan Schmidt skrev på facebook:

Martinus om: ”Stilforskeren og åndsforskeren” (Artikelsamling 7.18)

At «åbne» Livets Bog er altså ikke gjort ved blot og bar at åbne den rent fysisk, blade den igennem og «læse» den. Den kan desuagtet heraf for en sådan læser være en absolut lukket bog. Den kan kun virkelig åbnes af den, der har nået et sådant begær efter åndelig viden, at han i sin søgen efter denne ikke lader sig hindre hverken af stil eller form. Hans bevidsthed må være så åndeligt fremskreden, at disse nævnte realiteter er blevet et så ganske underordnet spørgsmål, at han ikke ønsker at spille tid med nogen som helst form for kritik af disse. Kun den, der er således indstillet, kan gøre sig håb om i nogen grad at kunne åbne Livets Bog og komme til den dybere mening, som er skjult bag den for alle synlige tekst og stil. Enhver sandhedssøger eller åndsforsker, der ikke har den her skildrede indstilling, men mere hæfter sig ved stilen eller den ydre form, er jo ikke åndsforsker, men stilforsker eller forske af den ydre form. For et sådant væsen kan den til Livets Bog knyttede ydre form og stil undertiden være en uovervindelig hindring, idet al dets energi udløser sig i kritik af de i samme form eventuelt fremtrædende små tekniske fejl og grammatiske ufuldkommenheder e.l. Først når den dybere mening i Livets Bog bliver til hovedtingen, og stilen og formen bliver til en biting for læseren, da oplever han «den hellige ånd» gennem nævnte bog.»

Af ovenstående citat må man logisk udlede, at når man retter i formen i Martinus værk, kommer man uundgåeligt ind under stilforsker-kategorien. At bruge tid på at rette i formen kan jo kun være et resultat af, at man er kritiker af denne form. Havde man ingen kritik af formen, var der absolut heller ingen grund til at rette i denne form, så var man jo netop åndsforsker, som ifølge Martinus i ovennævnte citat ikke ønsker at spille tid med nogen som helst form for kritik af formen. Og når man ikke ønsker at spille tid med kritik af formen, vil man naturligvis heller ikke bruge tid på at rette i formen. At rette i formen kan - ifølge ovenstående citat - derfor kun være noget, stilforskeren ønsker at spille tid med.

At stilforskeren så eventuelt prøver at sløre dette faktum ved at komme med den logisk absurde påstand, at det forholder sig lige omvendt, nemlig at den, der IKKE har kritik af formen og derfor heller ikke vil rette i formen, beskyldes for at være stilforsker; medens den, der har kritik af formen og ønsker at rette, udråbes som åndsforsker; viser jo blot med al tydelighed stilforskerens mentale forvirring. For hermed har stilforskeren jo brugt Martinus argumenter til at komme til den stik modsatte konklusion

af Martinus» egen. Det viser jo, at stilforskeren forveksler åndsforskeren og stilforskeren med hinanden. Og dermed bekræfter stilforskeren med al tydelighed Martinus» ord om, at Livets Bog for stilforskeren er en «lukket bog», og at stilforskeren derfor ikke kan «komme til den dybere mening, som er skjult bag den for alle synlige tekst og stil.» Man må jo selvfølgelig tilgive stilforskeren. Men det betyder jo ikke, at det så også er kærligt eller klogt at give stilforskeren ret. Sagen ville jo være meget uheldigt stillet, hvis det alene var stilforskeren, der skulle vogte Martinus» værk.

Men det er det jo gud ske lov heller ikke! Martinus» værk er en gave til menneskeheden fra Guddommen. Denne gave er i Guddommens hænder. Og Guddommen skal nok vide at sætte åndsforskeren og ikke stilforskeren til at være den primære beskytter af hans værk. Stilforskerens rolle kan naturligvis aldrig blive andet end sekundær indenfor sagen - men ikke desto mindre en meget vigtig advarsel til alle der har «ører at høre med» om, hvordan værket IKKE skal behandles eller tilgås.

Toni Christina Bjerremose skrev på facebook som reaktion på svensk skribents argumenter:

Kære Richard, man kan jo spørge sig selv, hvem det er, der er mest ramt af suggestionens magt, du eller alle os andre, der udover firkløveret har oplevet Martinus instituttets magtanvendelse på egen krop. Du kender formentlig kun instituttet fra deres hjemmeside eller evt. fra Klint, hvor udenlandske gæster altid bliver favoriseret, mens vi andre altid er blevet totalt ignoreret. Du ser dem kun fra den pæne side, som de naturligvis også har, men når man som vi andre også har set den grimme side, og oplevet censur, bedreviden, magtarrogance, magtmisbrug og meget, meget andet, og det fra de mennesker, som vi før så op til, men som nu ligesom falske guder ligger knust for vore fødder, da de netop viste sig at være falske., så er illusionen væk. For øvrigt er det interessant, at først da firkløveret efter forgæves at have ventet i mindst 10 år på at MI skulle leve op til deres forpligtelser med f.eks. at gøre Martinus' originale værk tilgængeligt og lave oplysningsarbejde, og derfor selv påtog sig denne opgave for MI, først da vågnede instituttet op og begyndte febrilsk at udvide deres hjemmeside. Og i stedet for på deres grædende knæ at takke firkløveret for det fantastiske og frivillige arbejde, de havde gjort af kærlighed til Martinus, så blev man på MI fornærmet over, at andre havde gjort det, de selv skulle have gjort, og hævnede sig nu – for at sige det lige ud – med at ville trække firkløveret i retten. Det er derfor, at til liden til MI for rigtig mange af os nu er ikke-eksisterende! Derfor mener jeg, at det er meget let at sætte sig til dommer over firkløveret og deres synspunkter, når man kun bliver ensidigt informeret.

Spændende sommerkursus

Martinus åndsvidenskab, Alkærlighedens videnskab

Aktiviteter i "Livets Skole" i åndsvidenskab:

Som tidligere annonceret er der sommerkursus på **Kragsbjerggaard i Odense fra lørdag 29. juni til fredag 5. juli**. Der er nu over 50 tilmeldte, program og foredragsholdere er klar. Vil du vide mere, kan Jan kontaktes på tlf. 2015 7811 eller mail: jan@det-tredie-testamente.dk

Nyt – nyt – nyt

Livets Skole i Glamsbjerg starter mandag den 9. september 2013 kl. 19.30 på Køng Idrætsfriskole, Faaborgvej 15, 5620 Glamsbjerg. Fri entre. Studiekreds afholdes hver anden mandag.

For yderligere oplysninger ring Hanne Hulgaard tlf. 6474 1719 mobil 2032 5979 eller mail: hannelh@hannelh.dk - eller www.livetsskole.info

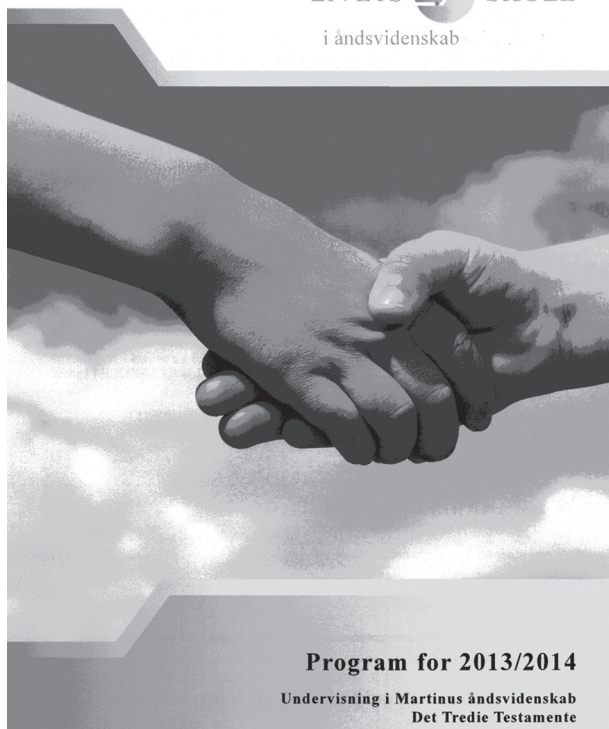
Kragsbjerggaard

Der starter også studiekreds i **Hjørring** nu, og i **Aalborg** er man begyndt.

Programmet for den næste sæson i Livets Skole Brøndby er klar, oplysninger fås på www.det-tredie-testamente.dk, hvor man også kan læse om de mange udstillinger, der allerede er planlagt for det kommende år.

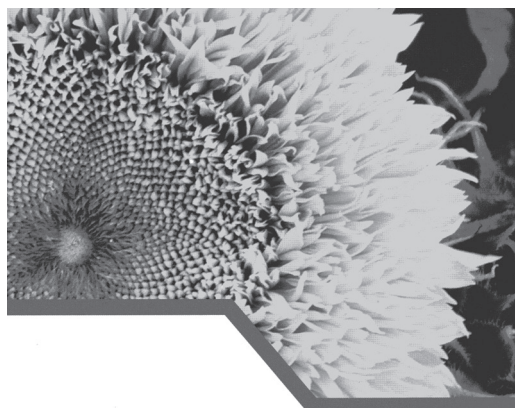
Mere om alt dette i næste blad.

LIVETS SKOLE
i åndsvidenskab

Program for 2013/2014

Undervisning i Martinus åndsvidenskab
Det Tredie Testamente

Små vise budskaber fra

Martinus åndsvidenskab

“Ethvert menneske er som en magnet, der tiltrækker netop de begivenheder og medvæsener, som kan bibringe det de erfaringer og oplevelser, som det i øjeblikket mest trænger til.”

Martinus

KORT

Ruth Olsen

FOR TALT

Er vi nyreligiøse?

Forlaget Anis udgav i 2003 en antologi, hvori de ville prøve at påvise, hvordan der altid i vesten har været en stor tiltrækning til religiøs mystik, ikke bare i dag hvor en serie som "Åndernes magt" kan samle mange TV-seere – en "doku-soap-serie" kalder redaktøren den. Karsten Fledelius har i bogen et interessant afsnit om frimurerbevægelsen før og nu. Den har den katolske kirke altid bekæmpet indædt, fordi den stod udenfor kirkens kontrol. Så sent som i 1983 erklærede den, at frimurere "lever i stor synd" og derfor skal udelukkes fra den hellige nadver.

Bo Dahl Hermansen har et afsnit, han kalder "Fra teosofi til Martinus' åndsvidenskab". Efter en omtale af teosofien og dens forgreninger er der en længere ret seriøs beskrivelse af Martinus' forfatterskab. At han her har hentet mange af sine oplysninger fra Instituttets folk – jeg gætter på Ole Therkelsen – ses af hans lovprisning af Instituttets "store indsats" for at udbrede Martinus' budskaber, og af hvad der skrives om en "udbrydergruppe", som udgiver bladet Den Ny Verdensimpuls.

Der står, at "den har indkøbt huse og oprettet deres eget lille center." Deres blad er "et løst sammenhængende konglomerat af tanker og

ideer, der er importeret fra teosofien og diverse New Age systemer." Jeg skal hertil bemærke, at jeg hverken har noget "center" eller "købt huse" og altid har betragtet mine aktiviteter som et supplement til Sagens øvrige foretagender. Jeg har aldrig anset mit virke som "en udbrydergruppe", men forsøgte blot at gøre lidt nytte for Sagen som helhed. Jeg forestillede mig i begyndelsen, at et samarbejde var muligt, men er på det sidste blevet klar over, at jeg Tilsyneladende betragtes som en slags "farlig konkurrent".

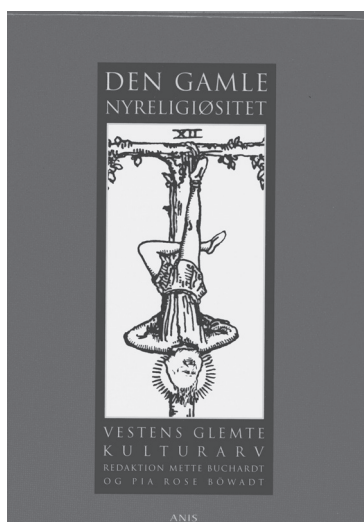

Fri vilje?

Efter al den senere tids hjerneforskning med bl.a. skannere, er der igen sat spørgsmålstejn ved, om man kan være ansvarlig for handlinger, der skyldes fejl i hjernens kemi/struktur. En mand i USA blev f.eks. frikendt i retten for et sexovergreb på et barn, fordi han havde en hjernesvulst, som man mente var årsagen til overgrebet, da den nedsatte hans evne til at styre sine handlinger.

En mand i Danmark blev frikendt for en voldtægt, fordi det var sket, mens han sov, og fordi han havde den sygdom, der satte ham ude af stand til at styre sin søvn/vågen – mekanisme. Søvntilstanden mente man fratog ham bevidstheden om – og dermed ansvaret for – sine handlinger.

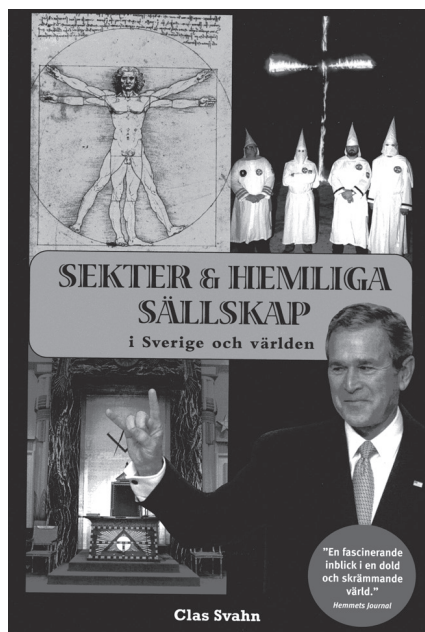
Når man tror, at det er den fysiske hjerne, der styrer vor adfærd, altså at bevidstheden sidder i hjernen,

og kun dér, så er det jo et problem, hvornår vi har "fri vilje" og dermed ansvarlighed, hvis hjernen er defekt. Men bevidstheden og jeg'et sidder ikke i den fysiske hjerne, som jo blot er et redskab for jeg'et. Hjernen kan ikke beslutte noget selv! Men hvad hvis jeg'ets beslutninger ikke når frem til den vågne dagsbevidsthed eller forvrænges undervejs pga en defekt i redskabet, hjernen? I så fald kan man nok frikende hjernen, men vel ikke jeg'et? Hvad er det så i grunden, man dømmer i en retssag?

Hjernesvulst eller ej, så er det nu engang mandens jeg, der har besluttet at forgribe sig på et barn. Og i den sovende voldtægtsmand er det også stadig hans jeg, der styrer hans lyster. Så burde de vel dømmes som alle andre lovbrudere?

Eller bør de behandles ligesom de, vi erklærer for åndssvage eller sindssyge? Altså dømmes til behandling og ikke straf? For de bør vel ikke helt frikendes for ethvert ansvar, eller hvordan?

Mørkets fyrste

Det billede, der er på forsiden af denne bog om "sekter og hemme-

lige selskaber", viser en præsident Bush, som ved edsaf læggelsen til sin 2. indsættelse giver et tegn med sin højre hånd formet som et horn. Fra gammel tid har det været et symbol for Satan, og han var vel også det, man kan kalde en "mørkets fyrste". Med sin angrebsmentalitet og de krige, han startede, var han uden tvivl udset af forsynet til at skaffe mange mennesker de lidelseserfaringer, de manglede.

Tegnet menes at henvise til Bush's medlemskab i det selskab for særligt udvalgte, der kalder sig "Skull and bones". Det blev grundlagt i 1832, og siden da har mange præsidenter, regeringsmedlemmer og andre store beslutningstagere i USA gennemgået initieringen. Meningen med selskabet er at hjælpe hinanden til indflydelsesrige poster indenfor regering, domstole, finansverden og store industrivirksomheder. Bush havde 5 "skull and bones"-medlemmer i sin regering!

En af grundlæggerne, W. Huntington Russell, anså "skulls-men" for at være udvalgt af Gud til at styre USA med formålet "at skabe en ny verdensorden". Deres initieringsritual ligner en del det, man kender fra andre slags "bander" og magtgrupper, et slags genfødsels-ritual. Den nye skal klare noget skræmmende, møde "djævelen" liggende på knæ, mens en maskeklædt ældre "broder" løfter sit sværd og berører det nye medlems venstre skulder, mens han siger "jeg døber dig til ridder af Euloga".

Det hele sker i et totalt mørkelagt rum, som kaldes "gravkammeret", hvori der opbevares hemmelige

relikvier, så som f.eks. hovedskallen af en indianerhøvding Geronimos, som W.Bush's farfar skulle have gravet op i 1918. I 2006 krævede Geronimos' slægtninge hovedskallen udleveret for at begrave den igen, men Bush reagerede aldrig på kravet.

Mobilstråling

Anders Lund Madsen har en TV-serie, han kalder "Dårlig nyt", som ind i mellem er ret morsom. Her passer hans skæve form for humor fint ind.

God humor har ofte en baggrund af alvor. Som da han f.eks. 18/5 havde inviteret nogle gymnasiepigener til at fortælle om og vise billeder fra deres forsøg med karse og mobilstråling. De havde sået karse i forskellige kasser, som fordeltes mellem to rum – et *uden* og et *med* nogle mobiltelefoner i aktion. Det viste sig så, at karse ikke kan spire og gro, når de står for tæt på trådløse netforbindelser.

Mange – også nogle martinus-folk – mener, at al den snak om, at strålingen fra mobiltelefoner kan være skadelig, er noget sludder. En del seriøs forskning viser faktisk, at der ved megen og langvarig brug af mobiltelefoner tæt på øret sker ændringer i hjernens vibrationsmønstre.

Men der har også været flere kanaliserede budskaber om dette.

I en bog som f.eks. THOTH af Kerstin Simoné (Thoth kalder det væsen sig, som hun får en utrolig masse ret så troværdige budskaber

fra), beskrives hvad vor tids mange trådløse kommunikationsmidler betyder. Udsættes vi i længere tid for denne form for stråling, vil det indvirke på vor krops magnetfelt og kan få vore celler til at mutere, hvilket i sidste ende medfører sygdom. Vor organisme har en vidunderlig evne til at genoprette ubalancer, men udsættes den alt for ofte for skadelige stoffer og stråler, må den til sidst give op.

Hvorfor vi sover

Hjerneforskningen har fået et redskab, som de tror kan føre til opklaring af alt muligt, - skanneren. Selv diagnosen ADHD mener man at kunne fastslå med det, de finder i en hjerneskaner. Og pædofili kan afsløres ved at se, hvad der sker i hjernen, når den pågældende ser på billeder af nøgne børn! Tror man!

Nu mener man også at have opklaret, hvorfor vi sover. Det har vist sig, at de neuronforbindelser, vi danner i vågen tilstand gennem læreprocesserne, skrumper mens vi sover. Teorien er nu, at man forestiller sig drømme betyder, at de vigtigste forbindelser komprimeres, så der er plads til at skabe nye forbindelser næste dag, mens de uvigtige luges ud.

Mon ikke computerteknikken har inspireret til denne teori? Men hvor tror man, de komprimerede tankeforbindelser bliver af? Tror man tankerne – som jo er elektriske vibrationer – oplagres i hjernens kemiske stoffer, som om den er en "harddisk" med en uanet mængde plads?

Så længe man ikke har forstået, at vor organisme består af andet og mere end den fysiske del, vil man ikke opdage, hvor vi har vor egentlige "lagerplads" for de opsamlede erfaringer. Som Martinus har forklaret, sover vi for at skaderne i nerveforbindelsernes netværk kan blive repareret. Den elektriske aktivitet i dette netværk nedsættes under søvnen med det formål. Derfor kan det ikke undre, at skannings-målingerne viser, at neuronforbindelserne "skrumper", mens vi sover.

Vor drømmeaktivitet foregår slet ikke på det fysiske plan, så de har næppe nogen komprimeringsopgave, for hjernen er da stort set sat på "stand by". Den elektriske aktivitet, der trods alt stadig foregår i hjernen, formoder jeg er instinktenergien, som sørger for at hjernen får hvad den behøver – f.eks. ilt.

Dog et lille fremskridt?

Europa er i krise, gabet mellem rige og fattige vokser, hvilket styrker de asociale højrenationalistiske kræfter. Al slags kriminalitet flourer, for den stigende intelligens har gjort den mere og mere udspekuleret. Idealerne om "frihed, lighed og broderskab" synes helt glemt. Vi lever jo i "de sidste tiders ragnarok"!

Mange søger at berige sig på andres bekostning, f.eks. ved at unddrage staten den skat, der skulle sikre fællesskabets funktioner og give grundlag for støtte til syge og nødlidende. At fungere som "skattely" er blevet en indbringende forretning. Men de, der mente således at sikre

deres formuer ved flugt fra deres ansvarlighed, havde måske ikke regnet med den nye teknologis mulighed for at afsløre dem. Der skal bare nogle få "whistleblowere" til, som på få minutter og en USB-nøgle kan tappe de data, som viser, hvem der har gemt penge og hvor mange, og give dem videre til det globale netværk af journalister, som har sat sig for at afsløre skatteunddragerne.

Således kunne f.eks. en fattig græsk familie læse om, hvordan deres rige landsmænd har medvirket til at kaste landet ud i økonomisk kaos og forarmet folkets flertal. Med internettet er det blevet meget sværere for magthavere at skjule noget for offentligheden. Al mulig information flyder hurtigt ud gennem de elektroniske "motorveje". Dette er trods alt et lille fremskridt i denne verdens "jammerdal".

Til gengæld er internettet også blevet en slagmark for nye former for kriminalitet – cyberkriminalitet. Alt kan misbruges af dem, der ikke er kommet ret langt i deres moralske udvikling. De mørke kræfter har stadig stor magt på denne klode, men det er da en trøst at vide, at det vil de ikke blive ved med at ha'! Og med reinkarnation og karma vil retfærdigheden dog til sidst sejre.

Danmark på piller

Dansk TV og radio har haft nogle udsendelser, de kaldte "Danmark på piller". Det var lidt rystende at høre om, hvor meget medicinalindustrien tjener på verdens såkaldt "lykkeligste folk". Det er især det, man har kaldt "lykkepiller", der har været

et enormt stigende forbrug af i de senere år. Det har i øvrigt vist sig, at danskernes sundhed er ringere end f.eks. spaniernes og italienernes, men dog ikke så ringe som USA's befolkning.

Man havde mod nok til også at høre de forskere, der mener medicin slår flere mennesker ihjel end de hjælper. Forskning har vist, at 90% af de såkaldte lykkepiller slet ingen virkning har, bortset fra meget uheldige bivirkninger. Men de sælges med en reklame, der ligner et religiøst budskab om "frelse", så man i en film fra USA.

Peter Gøtzsche, leder af Cochrane-centeret på Rigshospitalet, kalder dem "ulykkespillerne". Professor Cochrane (1909-88) var den første forsker, der påviste medicinalindustriens manglende videnskabelige testmetoder, derfor er centre verden over for alternativ forskning opkaldt efter ham. (Kilde: Søren Ventegodt: "Medicin – til gavn eller skade?", Livskvalitetsforlaget 2012)

Et positivt indslag i debatten om det overhåndtagende pilleforbrug var Chris MacDonalds forsøg på at bevise, at man kan kvitte pillerne ved at ændre sin livsstil. Der er således kommet et konstruktivt fokus på, hvordan vor livsstil og mentale tilstand er årsag til megen sygdom. Det er altid godt med nogle konkrete eksempler.

Englehviskeren

På forlaget "Det Blå Hus" er denne bog af englænderen Kyle Gray udkommet her i 2013. Som det fremgår af titlen taler han med engle, som han siger er nogle helt andre end de afdødes ånder, som han dog også kan kontakte. Det er en meget sød og positiv bog, hvor han fortæller om, hvornår han fik sine evner som medie, og om hvordan englenerne hjælper os.

Der er en del spirituel "viden" at hente i bogen, om døden og reinkarnation osv, men for en martinuslæser er der ikke noget nyt. Jeg satte viden i gåseøjne, for her som i de fleste af denne slags bøger, bliver det i sidste ende et spørgsmål om at "tro" på det, der meddeles.

Men også på denne måde gives der i vor tid håb for menneskenes åndelige udvikling. Der synes jo at blive flere og flere, der udvikler særlige evner.

Er religion årsag til krig?

Man hører ofte den påstand, at religion er årsag til krig. Men faktisk startede hverken 1. eller 2. verdenskrig på grund af religion, med mindre man da som Martinus mener, at politik er en form for religion. Men det er rigtigt, når man siger, at der er flere kristne, som er blevet slået ihjel af andre (såkaldt) kristne end af andre religioners tilhængere. Ligesom vi i dag ser, hvordan det især er muslimer, der slår andre muslimer ihjel.

Gødningsbiller

Denne lille bille, som kan bakse af sted med kæmpestore gødningskugler, den skal bruge til at lægge sine æg i, orienterer sig efter mælkevejsgalaksen. Hvis den ikke kan se stjernerne, kan den ikke finde vej, har forskning vist. Man lukkede simpelthen kunstigt af for dens udsyn.

Hvad så når der er overskyet og ingen stjerner synlige, kunne man spørge, for da har det vist sig, at den stadig kan finde vej. Man mener, den bruger det polariserede lys omkring solen og månen, det lys mennesker ikke kan se. Men der er stadig meget, forskerne ikke ved om de forskellige dyrearters sanseevner i forhold til de energier, naturvidenskaben heller ikke ved så meget om endnu.

GMO

Når grise fodres med genmodificeret majs har de en dødelighedsprocent på 30. Hvis man i stedet giver dem økologisk dyrket foder kan landmanden spare 70.000 kr om året, fordi grisene er sundere og mere levedygtige, og de behøver ikke al den medicin, som traditionelle landmænd bruger. Det er den medicin, der har vist sig at skabe de resistente svinebakterier, kaldet MRSA, der nu er en fare for mange menneskers helbred.

Vor skytsengel

Temperaturen på jordkloden stiger ikke så hurtigt, som udledningen af CO2 burde føre til, har klimaforskerne just fundet ud af. Udledningen af CO2 er jo fortsat stigende. Nu tror man så, årsagen er at havene optager mere CO2, end man har regnet med.

Mon ikke det er jordklodejeget, der har grebet ind i denne proces? Det er jo vor "skytsengel nr. 1" ifølge Martinus. Og det vil nok ikke have,

at alt for mange landområder skal blive til ørken. Kloden skulle jo gerne blive til en frugtbar oase, når vi engang når frem til "det rigtige menneskerige"!

Homo-ægteskaber

Flere og flere nationer legaliserer ægteskaber mellem to af samme køn, nu senest også Frankrig. Ifølge åndsvidenskaben er det meget naturligt, at to af samme køn kan elske hinanden. Men hvorfor ønsker de dog statsmagtens legalisering af deres kærlighed? Og hvorfor ønsker de at have "kontrakt" på hinanden? Og så netop i vor tid, hvor ægteskabet som institution er på retur i øvrigt?

Hvad tidligere rådsmedlemmer skrev

I "Kosmos" nr. 10/1980 skrev Aage Hvolby i en længere artikel bl.a.: "Som et overmåde vigtigt led i sin mission har Martinus skullet sikre sig, at verdensbilledet ikke alene blev gengivet højintellektuelt, men at det også blev gengivet originalt, og at det yderligere blev modtaget og viderebragt i uforfalsket form. Denne opgave har Martinus løst ved personligt at nedskrive verdensbilledet samt ved derefter at bestemme, at det af ham nedskrevne aldrig må ændres."

Og i "Kosmos" nr. 1/1999 skrev Hans Wittendorff bl.a.: "Det er virkelig dyrebart, - ja, det er selve grundlaget for sagens økonomiske eksistens, at sagens venner kan have 100% ubetinget tillid til, at hver

eneste krone, der gives til Institutet, bliver brugt, - ikke at favorisere enkeltpersoner, - men til gavn for Idealfondens formål: At bevare Martinus' værker uændret, og at oplyse om disse værker."

Hvor meget kender de nye rådsmedlemmer til de tidligere medlemmers skriftlige udsagn?

Bevidstheden fungerer stadig!

Patienter under operation kan trods dyb bedøvelse reagere på lægens udtalte budskaber, selv om hjernen er koblet fra. Det gælder også under hjertestop. Det er faktisk meget nyttigt!

Således kan man bruge musik til at berolige patienten under operationen, men også kærlige ord vil nå hans bevidsthed. Og så er der læger, der stadig tror, bevidstheden sidder i hjernen!

Sommerhus udlejes i Klint!!!

Et dejligt sommerhus i området omkring Klintetoppen udlejes. Kontakt Ingelise Christiansson tlf. 6116 8648.

Hvem var Mitar Tarabic?

Når denne person har interesse, skyldes det, at han allerede i 1800-tallet forudsagde Martinus' komme. Han sagde (kan læses på internettet): "Blandt folk i en lille nation i nord vil der vise sig en mand, der vil lære menneskene om alkærlighed og medfølelse, men der vil være Judas'er og hyklere omkring ham, der vil modarbejde hans budskaber. Disse hyklere vil ikke forstå, hvad der er virkelig menneskelig barmhjertighed. Men de ord, han skrev og talte, vil blive bevarede, og folk vil efterhånden indse, hvor selvbedragne de var."

Mitar Tarabic (1829-1899) var en analfabetisk bonde fra en lille serbisk landsby, Kremna, som fik sin lokale præst til at nedskrive de profetiske syner, han fik.

Han forudsagde mange ting, der alle senere kom til at passe, især om forhold vedrørende Serbien. Mange konkrete ting omkring første verdenskrig 1914-18 forudsagde han, men også om anden verdenskrig.

"Hele Europa vil blive underlagt det skæve anti-kors", siger han, men så vil der fremstå "en mand med blå øjne på en hvid hest med en stjerne i panden. Han vil jage fjenden fra vort land, og vort land vil blive større end nogensinde."

Her er det Tito, han ser, for hans partisaner havde en rød stjerne på deres hatte. Det forudsiges, at han vil bryde med russerne, og det senere venskab "vil kun blive formelt og uden oprigtighed". Under denne mand med "de blå øjne" vil Serbien trives, men "da han dør ved at miste sit ben" (han fik det amputeret pga sukkersyge) vil "bror begynde at hade bror" og landet falde fra hinanden i blodsudgydelser. Der vil være serbere, der vil være flove over at vedkende sig at være serber.

Tarabic ser fremtiden som en tid, hvor "mange glemmer Gud og kun vil tilbede deres egen menneskelige intelligens". Man vil køre rundt i "vogne uden okser", og "rejse på himlen", ja "køre i rigge på månen". Man vil bygge en "kasse der viser billeder, hvor man vil være i stand til at se alt, hvad der sker over hele verden", men "de vil ikke være i stand til at kommunikere med mig, som da er død, selv om billederne vil være tæt på denne anden verden, lige så tæt som hovedbundens hår er tæt på hinanden."

Videre fortæller han: "Folk vil bore huller dybt i jorden for at finde det guld, der vil give dem lys og kraft, og Jorden vil græde af sorg pga disse åbne sår" (sort guld = olie!). Der vil opstå en international domstol, der ikke vil "tillade landene at bekæmpe hinanden". Der vil være krige i Israel, men før eller senere vil der blive fred selv der.

"Visdommen fra orienten vil krydse alle have og grænser". "Det vil ikke være muligt at skelne en mand fra en kvinde, for alle vil klæde sig i det samme."

Han ender med en grum fremtids-cene, hvor "onde mennesker vil forgifte luft og vand og sprede pest over floder og jord, folk vil begynde at dø pludseligt af forskellige lidelser." Men der er dog nogle, som vil overleve, "fordi Helligånden vil

spare dem, og de vil være tæt på Gud". Til allersidst "vil der ikke komme flere krige, men folk vil leve i overflod, lykke og kærlighed"

Bliv vegetar!

Først var det Bill Clinton, der gik ud og fortalte verden, at han havde reddet sit helbred ved at blive vegetar.

Og nu går også verdens rigeste mand, Bill Gates, ud med budskabet om, hvor vigtigt det er at blive vegetar. Men nu er begrundelsen mere hensynet til klimaet og sulten blandt verdens fattigste. Han finder det umoralsk at bruge planteføde til brændstof til bilerne.

Mavekræft er et stigende problem i den rige del af verden. Flere og flere er overbevist om, at det skyldes den øgede kødspisning, nu også i Kinas og Indiens middelklasse. Også diabetes 2 mener man hænger sammen med kødspisning sammen med det øvrige forringede madtilbud, f.eks. fastfood.

Er fugle særlige dyrearter?

Man mener, fuglene er de sidste rester af fortidens dinosaurer. Betyder det mon, at der stadig er noget krybdyr over dem? Vi ved, at for krybdyr afhænger det af varmen, om der kommer hanner eller hunner ud af æggene. Men nu har forskerne fundet ud af, at det faktisk også gælder for fuglene. Varme fuglereder giver hunner, mens mindre varme reder giver hanner.

Normalt kan fugle regulere temperaturen i deres reder, sådan at de kan holde den på de 34 grader, hvor forholdet mellem hanner og hunner bliver lige. Men hvis de ydre klimaforhold bevirker en meget kold ynglesæson, vil der komme flest hanner det år.

Dette rimer ikke helt med det, Martinus har fortalt, for heller ikke i den egentlige dyreverden skulle det vel være muligt at skifte køn mellem inkarnationerne, og da slet ikke under de her beskrevne lidt vilkårlige omstændigheder.

Hvad styrer Jordens rotation?

I en TV-udsendelse påstod en forsker, at det er månen, der styrer Jordens rotation, ja hele dens stabilitet. Da månen fjerner sig fra Jorden med 3,75 cm om året, forudså han, at Jorden på et tidspunkt ud i fremtiden ville "vælde". Mon der er nogen, der har taget en sådan skræmmende udsigt alvorligt? For det er noget grundlæggende vrøvl.

Månen er et "klode-lig", som Martinus kalder den, så den styrer ikke noget. Jordkloden er et levende

væsen, som med sit Jeg styrer sig selv. Dens bevægelser er ganske vist automatfunktioner, ligesom vor vejtrækning f.eks. er det, så den vil ikke ændre sin bane, uden det er som led i dens million-årige plan og i overensstemmelse med universelle principper. Rotationen er et sådant universelt princip, så det kan en død måne ikke ændre på.

Ordet alkymi's oprindelse

De gamle egyptere kaldte deres land Kam eller Kem. Ordet betyder "sort jord", der hentyder til dyndet fra Nilens oversvømmelser – til forskel fra den røde jord i det øvrige Afrika. Herfra kommer ordet "al-kemi", der betød stoffernes forvandling. Det kom med araberne til Europa som "alkymi", senere blev det blot til "kemi", læren om stofferne og deres forvandlinger. Læren om menneskets åndelige forvandling kalder Martinus derfor "kosmisk kemi".

Citater:

Det er kun med hjertet, man rigtigt kan se, det væsentligste er usynligt for øjet.
(Den lille prins)

Fred kan ikke opnås med magt, kun gennem forståelse.
(Einstein)

Du kan ikke lære et menneske noget, du kan kun hjælpe det med at finde det inden i sig selv.
(Galilei)

Det gælder om at leve i evigheden, og på samme tid høre uret i stuen slå.
(Søren Kierkegaard)

Her til sidst et lille udpluk fra de mange breve, jeg har fået

Kære Ruth Olsen!

Denne mail er blot for at vise min støtte uforbeholdent fra mit hjerte i den sag du står midt i med dit hjerte.

Det er en prøvelse som du nok skal klare. Jeg vil takke dig for dit uselviske arbejde, helt i Martinus ånd, du kan roligt se dig selv i øjnene.

Jeg har købt LIVETS bog 1 - 7 Det Tredie Testamente i den oprindelige udgave. Disse meget smukke hel-lige bøger, der udover visdommen indeholder en høj vibration (som er gået tabt i den anden udgave) hvilket også gælder de små bøger. Bevarelsen af budskabet i den reneste form, må ikke gå tabt!! I renhedens hjerte er der ingen kamp.

I kærlighedens lys Freja Berthelsen.

Kære Ruth

Du kender mig ikke, jeg nyder blot at læse tidsskriftet. Bortset fra sidste nummer, som jeg nu to gange har læst med en vis bekymring.

Jeg kender ingen på MI eller "nytilkomne" Martinus-formidlere. For mig personligt er Martinus ikke et socialt forum, men en udtømmelig kilde til forståelse og inspiration. Her er rigeligt for mig til udvikling af personlig væremåde. Ingen behov for oplysning eller missioneren herfra.

Men umiddelbart ligner sagsanlæg en slags patriarkalsk straffeaktion overfor de uvrone unger, som bestemt må sættes på plads...

Bortset fra et uendeligt og stadigt voksende kontrol- og styringsproblem for MI i tiderne fremover, er de ver-se-rende stridigheder - krigslignende tilstande - ikke mit ærinde i denne omgang.

"Stoffet" Politiken 17-4-13, 2. sektion, sidste afsnit på forsiden om Karen Blixen i Afrika. En brevsamling 1914-31, 4 bind: I et af Afrika-brevene fortæller den barnløse Blixen, at hun "er blevet spaaet af en gammel araberpræst (...)at en "ung Mand af mit Blod og Hjerte" (...) skal blive større end Konger og kendt til alle tider som dem, der er i de hellige Bøger (Bibelen eller Koranen)".

Endvidere skrives der i fortsættelsen: "Hvis vi nu kunne blive enige om at kalde den unge mand for Isak Dinesen, må profetien vel siges at være gået i opfyldelse..."

Vi er nok nogle stykker, som kunne komme med et andet bud...

Du kan bruge det som du vil, bare jeg ikke er nævnt. Jeg håber, at du holder modet oppe. mange hilsner
Palle

Inger Kristine Bøe:

Fikk faksimileutgaven i hus nå nylig og jeg ble over-rasket når jeg begynte å lese i det og tenkte, hvorfor er dette blitt fratatt oss i alle disse år. Å lese Martinus uten filter føltes som en helt annen tilgang til kilden.

Ole skriver fra Norge:

Sender min uforbeholdne støtte til Ruth Olsen, Jan Langekær, Søren Ingemann Larsen og Kurt Christiansen, i den pågående strid med Martinus Institut i København.

Oppførselen, væremåten til noen av Institutets personer, er forkastelig og uakseptabel. Martinus' nestekjærlighetsbudskap, ser de ut til å ha glemt, og de fremstår som hensynsløse, egoistiske mennesker; opptatt av egen prestisje, profitt og vinning.

Her vil sikkert Martinus selv gripe inn fra det plan han befinner seg på, og redde oss fra disse rare menneskene på Institutet, som ser ut til å ha mistet forstanden.

Hva fremtiden vil bringe for dem, kan man jo spekulere i.

Imens skal jeg gjøre mitt for å advare mot disse nevnte personer på Institutet; hvis for eksempel noen av de skulle komme til Norge å holde foredrag, kurs.

Her skal jeg gjøre det jeg kan for at folk her hjemme skal få vite hvem de er, hva de står for etc.

Føler jeg har moralsk plikt til å gjøre det, etter det som nå utspiller seg.

PS. Dette er det ingen andre som har diktert for meg – men er min egen selvstendige frie mening og vurdering omkring den pågående strid !

Hilsen Ole S. Larsen ,Oslo - Norge

Frihed

”Menneskene er endnu så rodfæstet i dyrelivets traditioner, at de ynder at gå i flok. De går hellere i følge med flokken på en forkert vej, end de går alene på den rigtige vej. Men derved kommer de naturligvis også til at dele flokkens skæbne.”

”Andre væsener er ikke bange for flokkens skærsild. For dem er sandhedens afsløring og praktisering det absolut eneste mentalt bestemmen-
de i deres fremtræden, ganske uafhængig af hvilken lidelse, hån, spot og bagtalelse fra den uvidende hob de så end måtte være genstand for”

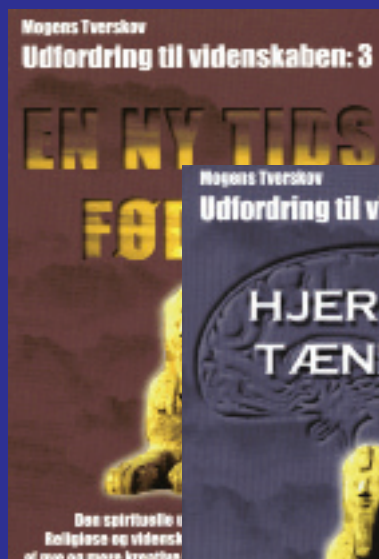
”Og i dette kendsgerningernes soleklare dagslys bliver eneren eller mindretallet til ”den lille tue, der vælter det store læs”, .. udfrier hoben fra uvidenhedens og suggestionens favntag og således er det lille retmæssige ”sennepskorn”, af hvilket ”himmeriges rige” vokser frem på jorden”.

(Fra Bisættelse stk. 119 og 120)

tilbud

Martinus: Livets Bog 1-7
i oprindelig udgave
Alle 7 bind for kr.1000

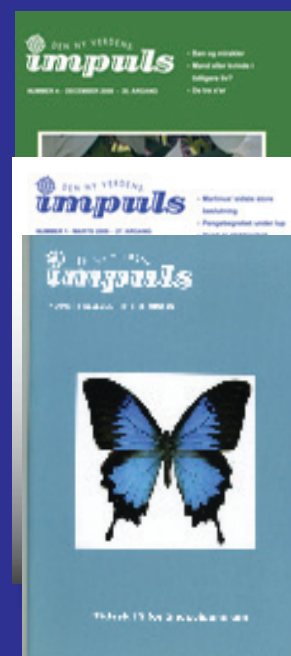
Alle tre Tverskov-bøger for 100 kr!

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 100

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 200

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk